

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU

MUOTOILU- JA TAIDEINSTITUUTTI

MUOTOILUN KOULUTUSOHJELMA

SISUSTUSARKKITEHTUURI

OPINNÄYTETYÖ AMK SYKSY 2011

S A R I L E H T O

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS

perusparannussuunnitelma Helsingin Olympiastadionin Stadion Hosteliin

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS

perusparannussuunnitelma Helsingin Olympiastadionin Stadion Hosteliin

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU

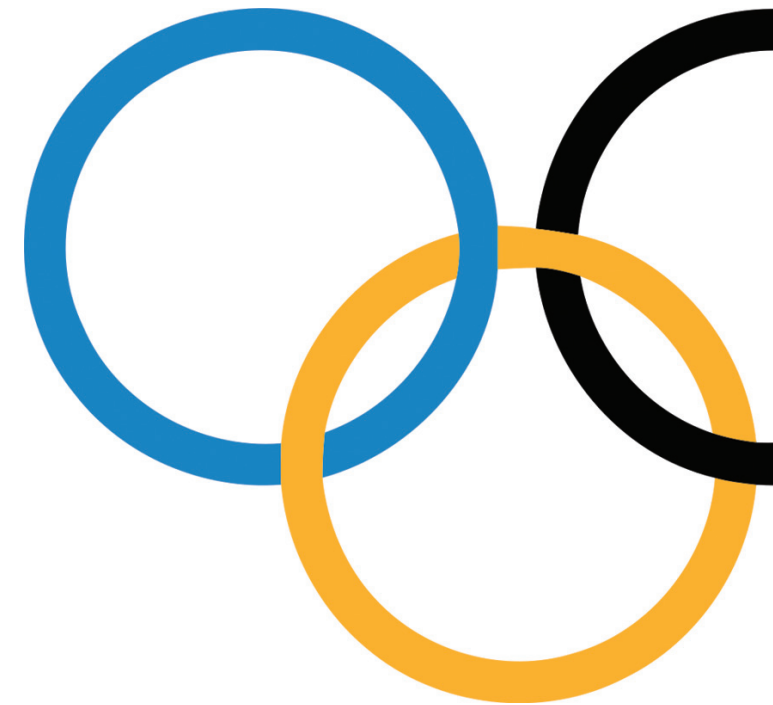
MUOTOILU- JA TAIDEINSTITUUTTI

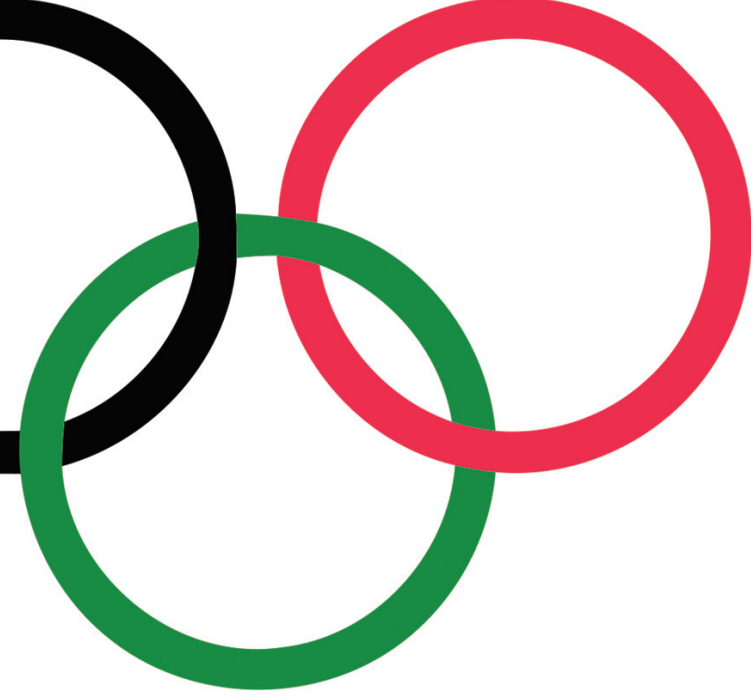
MUOTOILUN KOULUTUSOHJELMA

SISUSTUSARKKITEHTUURI

OPINNÄYTETYÖ AMK SYKSY 2011

S A R I L E H T O

Kuva 1: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Olympiarenkaat>

Valo on arkkitehtuurin jaloin materiaali.

Esa Piironen

tiivistelmä

Helsingin Olympiastadion valmistui vuonna 1938 ja on kokenut olemassaolonsa aikana lukuisia muutostöitä. Vuonna 1962 valmistui pohjoiskaarten laajennusosaan tilat kauan odotetulle retkeilymajalle. Nykyään kansainväliseen hostel-ketjuun kuuluva Stadion Hostel majoittaa noin 40 000 matkailijaa vuosittain. Vuonna 2012 Hostel juhliikin 50-vuotista taivaltaan.

Vuosien saatossa tehdyt pienemmät remontit ja huolto-
toimet ovat muodostaneet kokonaisuudesta sirpaleisen.
Kasvanut vierailijamäärä ja nykymatkailijan vaatimukset
ovat tehneet uudistustyöt ajankohtaisiksi.

Opinnäytetyössäni ratkon tilankäytöllisiä ongelmia ja päivitän Hostelin visuaalisen ilmeen yhtenäiseksi. Suunnittelen mallidormitorion, jonka ilmettä ja ratkaisuja monistetaan Hostelin muihin huoneisiin. Aula- ja toimistotiloja käsitelen yhtenä kokonaisuutena, matkailijoiden, henkilökunnan ja ulkopuolisten yhteistyökumppaneiden toimintojen pohjalta. Luonnostelen Hostelille myös uuden opastejärjestelmän, joka helpottaa arjen sujumista sekä henkilökunnan, että vierailijoiden kannalta.

AVAINSANAT

funktionalismi
olympiastadion
1952 Olympialaiset
retkeilymajajärjestö
hostel
reppumatkailija

abstract

Kuva 4: Sari Lehto, 2010.

Helsinki Olympic Stadium was built in 1938 and during the years it has experienced numerous changes. The extension that was built in the northern part in 1962 finally gave the needed space for the long-awaited hostel. Today Stadion Hostel, that belongs to the international hostel chain, has about 40 000 visitors annually. Hostel is celebrating its 50th year in operation in 2012.

Small renovations and improvements that have been made during the years have not been in line with the overall original appearance. Also the increased amount of visitors and new modern needs have made it necessary to rethink the whole appearance and to do new renovations.

In this study I have concentrated to functionality and to the visual appearance of the Hostel. I will create a model dormitory that can be used as an example when doing the other rooms in the Hostel. The lobby and the offices are handled as one item according to the needs of the visitors, personnel and the suppliers. I will also create new signage for the Hostel that makes daily life easier for the visitors and personnel.

KEY WORDS

international style
Olympic Stadium
1952 Olympic Games
Hostelling Organisation
hostel
backpackers

sisällysluettelo

1 JOHDANTO

- 1.1 Aiheen esittely ja taustat
- 1.2 Käsitteet ja menetelmät

2 HELSINGIN OLYMPIASTADION

- 2.1 Stadion
- 2.2 Stadionin vaiheet
- 2.3 Nykytila ja tulevaisuuden näkymät

3 OLYMPIASTADIONIN RETKEILYMAJA

- 3.1 Historiasta
- 3.2 Nykypäivästä
- 3.3 Suomen Retkeilymajajärjestö - SRM ry
- 3.4 Kohteen nykytila
- 3.5 Tila-analyysi ja kehitystarpeet
- 3.6 Vertailukohtana Downtown Hostel Praha

4 REPPUMATKAILU

- 4.1 Reppumatkailu ennen ja nyt
- 4.2 Ekologisuus
- 4.3 Reppumatkaaja eli travelleri
- 4.4 Reppumatkaajan tarpeet

5 STADION HOSTELIN SUUNNITTELUPERIAATTEISTA

- 5.1 Hostelit tilasuunnittelun kohteena
- 5.2 Perusparannus suunnittelutyön lähtökohtana
- 5.3 Kohteen asettamat erityisvaatimukset

6 HI –HOSTEL RATING SYSTEM

- 6.1 Tyytyväisyystutkimuksen toteutus
- 6.2 Keskeiset tulokset

7 TAVOITTEET JA RAJAUS

- 7.1 Toiminnalliset tavoitteet
- 7.2 Rakennustekniset tavoitteet
- 7.3 Tyyli ja tunnelma
- 7.4 Kustannustavoitteet
- 7.5 Rajaus, suunnittelutehtävä

8 SUUNNITTELUPROSESSI

- 8.1 Tilaohjelma
- 8.2 Aula- ja toimistotilat
- 8.3 Dormitorio numero 19
- 8.4 Opastejärjestelmä
- 8.5 Mitoitukset

- 8.6 Materiaalit ja kalusteet
- 8.7 Värimaailma ja pinnat
- 8.8 Valaistus
- 8.9 Viranonomaisyhteistyö

9 TILASUUNNITELMA

- 9.1 Lopullinen suunnitelma
- 9.2 Jatkokehitys

10 ARVIOINTI

- 10.1 Tila
- 10.2 Palaute
- 10.3 Prosessi

LÄHTEET

LIITEET

1940

johdanto

1.1 Aiheen esittely ja taustat

Matkustaminen on kokenut suuria muutoksia viime vuosikymmenten aikana. Globalisaatio, yhdyntävä Eurooppa, halpalentoyhtiöt ja elintason nousu mahdollistavat yhä useamman matkan. Matkojen halventuminen on tehnyt reissaamisesta jokamiehen harrastuksen. Samaan aikaan kuluttajien vaatimustaso on noussut ja kilpailu matkailijoista kiristynyt. Kun ostajalla on valittavanaan useita saman sijainnin ja hintaluokan kohteita, palvelun tarjoajan on kyettävä erottautumaan. Tässä kisassa laatu ja omaleimaisuus muodostuvat valteiksi. Pohdin opinnäytetyössäni myös kohteen identiteetin rakentamista, kuinka hyödyntää kohteen historiaa ja sijaintia. Kuinka rakentuu visuaalinen Stadion Hostel.

[2]

Kohde sijaitsee ainutlaatuisella ja kauniilla, funktionalistisella Olympiastadionilla. Stadion Hostelin edellinen suurempi remontti tehtiin 1994 ja aika on ajanut aiempien sisustusratkaisujen ohi. Ne eivät enää palvele nykykäyttäjiä, jotka ovat pääasiassa reppumatkailijoita. Alkuperäistä kalustusta tai pintoja ei ole jäljellä, itse rakennus ja tilajako on suojeltu.

Lähdin liikkeelle vanhaa kunnioittaen. Tavoittelin tiloihin kadonnutta funktionalismin henkeä, samalla kuitenkin vastaten nykymatkailijan tarpeisiin. Nykymittapuun mukaan epäkäytännöllisten tilojen aiheuttamat ongelmat pyrin kääntämään voitoksi, korostaen ja perustellen sitä, mitä ei voida muuttaa. Omasta reppumatkailijanhistoriastani oli suurta apua käytännönratkaisuja hakiessani.

Kuva: Urheilumuseo.

7. XV Olympialaisten päätösjuhlat 1952.

Kuva: Sari Lehto, 2010.

Työni painottuu tilasunnitteluun, toimintojen välisiin suhteisiin ja kalustukseen. Toimeksiantona suunnittelin aula- ja vastaanototilat, mallidormitorion eli makuusalin sekä opastejärjestelmän. Valmiin työn pohjalta, perusratkaisujen ja visuaalisen ilmeen valmistuttua, on helppo jatkaa linjaa tulevaisuudessa muihin remonttia odottaviin osioihin, mm. yhteiskeittiöön, oleskelutilaan ja majoitustiloihin.

1.2 Käsitteet ja menetelmät

Tutkimusmenetelminä olivat Stadion Hostelin johtajan ja työntekijöiden haastattelut sekä havainnointi paikan päällä, johon kuului myös yöpyminen Stadion Hostelissa. Tietoa

löytyi runsaasti sähköiseen muotoon tallennetuista asiakaspalautteista. Muina tutkimusdokumenteina on käytetty kansainvälistä HI -hostel rating -järjestelmää, haastatteluita, aiheeseen liittyvää kirjallisuutta, SRM:n luovuttamia kohde- ja tilastotietoja, tiedotteita ja esitteitä. Hosteleista löytyi ylipäättään hyvin vähän valmista tutkimustietoa. Lisäkokemusten hankkimiseksi tein haastattelu- ja kuvausmatkan Prahan Downtown Hosteliin joulun alla 2010.

8. Suomen Retkeilymajajärjestön vuosioapas 1938.

HOSTEL

vuodesta 1992 kaikkien SRM ry –ketjun majoituskohteiden yleiskäsitteeksi tuli hostel

RETKEILYMAJA

aiempi yhteinen nimitys kesähotelleille, retkeilyhotelleille ja retkeilymajoille

YOUTH HOSTEL

englanninkielinen nimitys retkeilymajalle, nykyään useasti enää hostel

STADION HOSTEL

tämän suunnittelutyön kohteena oleva Helsingin Olympiastadionin Hostel, samalla maailman ainoa olympiastadionilla sijaitseva hostel

DORMITORIO

ryhmämajoitushuone, yleensä kerrossängyillä varustettu

REPPARI – TRAVELLERI – REILAAJA - BACKPACKER

erilaisia reppumatkailijaa tarkoittavia nimityksiä

Kuva: Sari Lehto, 2010.

9. Paavo Nurmi juoksee edelleen Olympiastadionin edessä.

Helsingin Olympiastadion

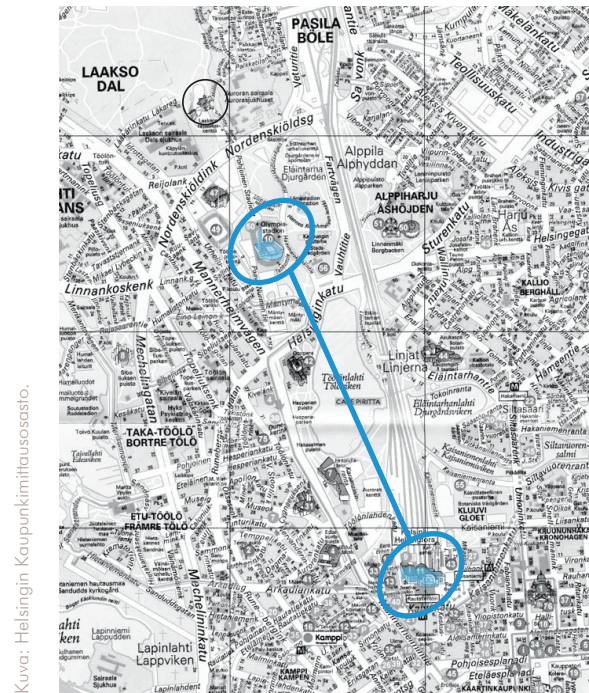
2.1 Stadion

Helsingin Olympiastadion on rakennettu alun perin vuoden 1940 olympiakisoihin. Se vihittiin käyttöön etuajassa 12.06.1938. Ensimmäiset Suomelle myönnetyt kisat kuitenkin peruuntuivat toisen maailmansodan takia. Suomen vuoro tuli vuoden 1952 Olympialaisissa, jolloin laajennettu stadion sai tulikasteensa. Stadionilla on jännitetty lukuisia kisoja, jopa kahdet MM –kisat ja kahdet EM –kisat. Urheilukisojen lisäksi Olympiastadionilla on pidetty erilaisia tapahtumia ja suurkonsertteja, lavalla on nähty mm. The Rolling Stones ja U2.

Nykyään Olympiastadionin tiloissa toimii ympärivuotisesti Suomen Urheilumuseo kirjastoineen ja arkistoineen. Tämän suunnitteluprojektin kohde, pohjoiskaarteessa sijaitseva Stadion Hostel, on majoittanut vieraita jo 49 vuotta. Stadionin 72 metriä korkea torni loistaa maamerkinä matalasti rakennetussa Helsingissä. Lisäksi Stadionilta löytyy harrastus- ja toimistotiloja sekä ravintola. Olympiastadionia ja sen tiloja ylläpitää ja hallinnoi Stadion-säätiö, kiinteistön omistaa Helsingin kaupunki.

Olympiastadion sijaitsee Helsingin keskustassa, Mannerheimintien välittömässä läheisyydessä. Rautatieasemalta Stadionille on matkaa kaksi kilometriä. Kävelyetäisyydellä on viisi raitiotievaunulinjaa ja lukuisia bussireittejä. Stadionin eteläpäädyssä on paljon puhutulle ja kaavoituksen alla olevalle Töölönlahdelle matkaa alle puoli kilometriä. Stadion rajaantuu länsisivultaan Keskuspuistoon.

Tyyliltään Yrjö Lindegrenin ja Toivo Jäntin suunnittelema alkuperäinen valkoiseksi rapattu Olympiastadion edusti puhtaata funktionalismia. Rakennuskokonaisuus onkin yksi funktionalistisen arkkitehtuurin ja betonirakentamisen avainkohteita maassamme (Ympäristöministeriö. Rakennuksen suojelua koskeva alustus YM6/531/2006). Linjakkaassa Olympiastadionissa yhdistyvät tyylikkäästi nykyaikaisten olympiakisojen luojan, paroni Pierre de Coubertinin tavoitteet; stadionin tuli jo kaukaa erottua maisemasta, suunnittelussa tulisi yhdistää taiteellisuus ja urheilullisuus, antiikin ajaton muoto ja nykyisyyden vaatimukset (Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 7).

Kuva: Helsingin Kaupunkimittausosasto.

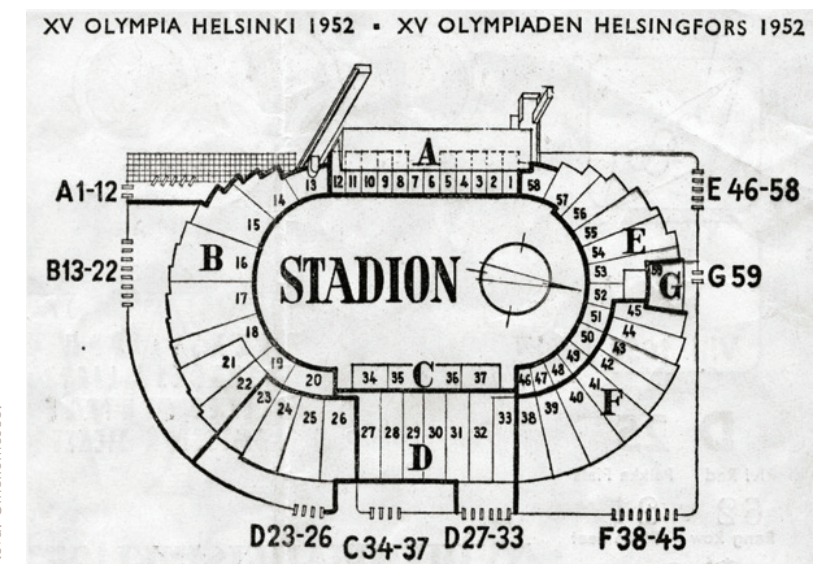
11. Olympiastadion sijaitsee kävelymatkan päässä rautatieasemalta.

Kuva: Nygrén, H. Suuri Areena. 1988.

Kuva: Stadion-säätiö.

Kuva: Urheilumuseo.

12. Olympiastadion kuvitti viimeistä kymmenen markan seteliä.

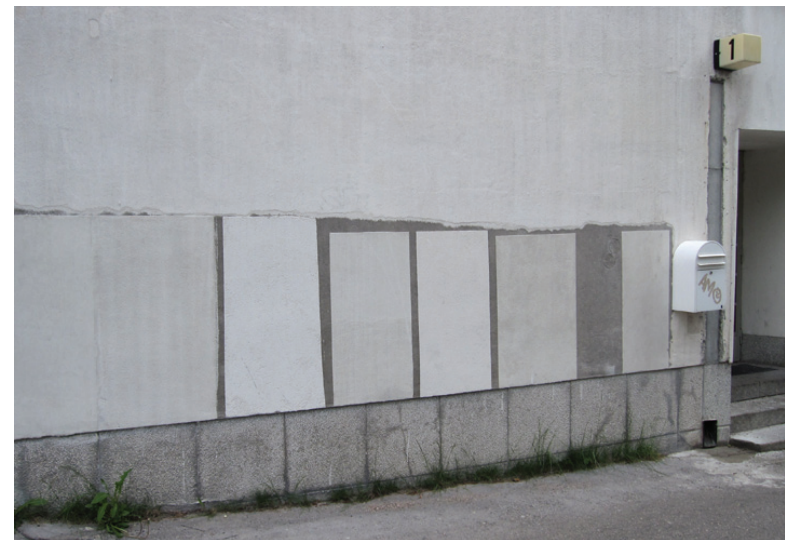
13. Ilmakuva Olympiastadionista ennen vuoden 2010 kenttäremonttia.

14. Helsingin olympialaisten pääsylipun taustalla oli katsomoiden kartta.

15. Suomen Urheilumuseo on sijainnut siipirakennuksessa vuodesta 1943.

16. Alkuperäisten ja uudempien rakenteiden liitoskohta on selvästi havaittavissa.

17. Pohjoinen sisäänkäynti.

18. Värikokeiluja tornin remonttia varten kesällä 2010.

19. Olympiastadion Kisahallin kentältä nähtynä.

20. Itäkatsomon kate rakennettiin vuoden 2005 MM –kisoihin.

21. Nurmikenttää ja suorituspaikkoja remontoitiin kesällä 2010.

2.2 Stadionin vaiheet

Ensimmäiset ajatukset Stadionin rakentamisesta pääkaupunkimme syntyivät jo 1910 –luvun tuntumassa. Useiden peruuntuneiden hankkeiden ja pitkällisen kädenväännön jälkeen urheilujärjestöt, Helsingin kaupunki, Valtion voimistelu- ja

RETKEILIJÄ,
jonka tapoihin ei kuulu "urheilla" ruumiinsa kunnolla ja terveydellään suorittaa vaatevarusteidensa valinnan TIKLAS-merkin turvin.

RETKEILIJÄN VALIOTAMINEITA:
käytännöllisiä puseroita, suojapukuja, tuulitakkeja, golfhousuja, kylmää eristäviä TIKLAS-alusvaatteita. Kaikki STADION-valmisteita!

Kautta maan on hyvinvarustetuilla puku-
liikkeillä edustava TIKLAS-valikoima!

LASSILA & TIKANOJA Oy.
PUKU- JA PAITATEHDAS VAASA

urheilulautakunta (SVUL) ja Työväen Urheiluliitto (TUL) saivat perustettua Stadion-säätiön. Sen perustavaa kokousta vietettiin 11.12.1927. Säätiön tavoitteena oli Stadionin rakentaminen, ylläpito, hoitaminen ja käyttöönlouutus. Puheenjohtajaksi valittiin sinnikkäästi stadionasiaa ajanut diplomi-insinööri Erik von Frenckell. Säätiön perustamisessa oli ollut suuria poliittisia ja ideologisia erimielisyyksiä eikä paikanvalinnassa päästy yhtään helpommalla. Lukuisten vaihtoehtojen jälkeen Stadionin rakennuspaikaksi valittiin Töölön Tivolinmäki.

Vuoden 1933 kilpailussa tuomariston yksimielisellä päätöksellä voiton vei ehdotus "1500". Suunnittelijoina olivat 32-vuotiaat arkkitehdit Yrjö Lindegren ja Toivo Jäntti, avustajanaan 24-vuotias arkkitehti Vera Rosendal. (Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 15-23).

Peruskiveä päästiin muuraamaan 8.6.1936 ja Stadionin vihkiäisiä vietettiin sunnuntaina 12.6.1938. Rakentaminen oli valtaisa taloudellinen ponnistus ja merkittävä osuus rahoituksesta saatiin Stadion-tavaramerkillä myydyistä tuotteista sekä lahjoituksista. Stadion-tavaramerkillä tuotteitaan myi 68 suomalaista yritystä, jotka tilittivät osan tuotteen hinnasta suoraan Stadion-säätiölle. Myös vapaaehtoista talkooväkeä saapui runsaasti ympäri Suomea. (Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 25-35).

Kuva: Urheilumuseo

Toisessa maailmansodassa, helmikuun suurhyökkäyksessä 1944, Stadioniin osui 16 palo- ja räjähdyspommia, mutta vauriot jäivät melko vähäisiksi. Vain laitteet ja osa katsomoista vaurioituivat. Ikkunoita hajosi kuitenkin lähes 3500. Jatkosodassa Stadionin tornista hoidettiin ilmavalvontaa. (Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 66, 69).

Kuva 22: Stadion-tuotteiden mainos vuodelta 1938.

Kuva 23: Fazerin pastillirasiassa juoksee Paavo Nurmi.

STADIONIN RAKENTAMISEEN KÄYTETTIIN

3 900 tonnia sementtiä

1 200 tonnia betonirautaa

780 standarttia lautatavaraa

(1 s = 4,7 kuutiometriä sahatavaraa tai 4,2 kuutiometriä veistettyä puutavaraa)

55 000 juoksumetriä telinetavaraa

6 120 kg dynamiittia

kalliota louhittiin 21 500 kuutiometriä

maata siirrettiin 13 000 kuutiometriä

perustöissä syntyi 118 828 hevostenkuormaa

(taulukko 1: Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 35.)

Kuva 24: Vyön soljessa on Olympiastadionin hahmo.

25. Pikeämistöitä 1936.

26. Katsomon korotus 1939.

27. Rakennustelineitä katsomon korotusta varten.

28. Pohjoiskatsomon rakennustöitä 1939.

29. Olympiastadion valmiina 1938.

30. Ympäristö on maisemoitu 1938.

31. Ilmakuva vuodelta 1938.

XV olympialaiset Helsingissä 19.7.-3.8.1952

Vuoden 1952 kisat olivat sodasta toipuvan maan yhdistävä hanke ja ylpeyden aihe. Stadion oli pitkälti valmistunut jo 1940 kisoja varten, mutta esimerkiksi lisää katsomotilaa oli rakennettava ja laitteistoa uusittava. Uusi puinen lisäkatsomo valmistui hyvissä ajoin 1951, sen myötä Stadionille mahtui huikeat 70 000 katsojaa. Muita kisa- ja majoituspaikkoja täydennettiin ja kohennettiin. XV olympiakisojen korkeana suojelijana toimi Suomen tasavallan presidentti J. K. Paasikivi. Pääministeri ja urheilumies Urho Kekkonen osallistui aktiivisesti kisavalmisteluihin. Tuhansia kansalaisia toimi vapaaehtoisina avustajina ja talkootyössä. Kisoissa oli osallistujia enemmän kuin koskaan aiemmin: 69 maata. Ilmassa oli todellakin suuren urheilujuhlan tuntua. Kisat jäivät mieleen reilun pelin, hyvän hengen ja kansainvälisyyden tapahtumana. (Hirviseppä, Määttä, Patoharju & Tiilikainen 1953, 7 - 14; Nygren 1988, 16 – 23.)

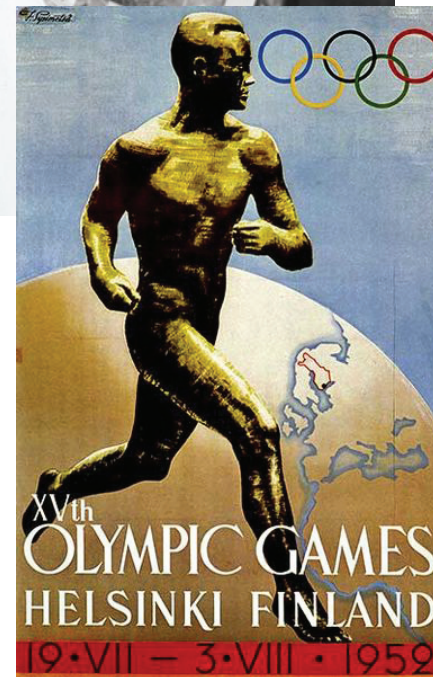
[14]

Olympiastadionilla on vuoden 1938 valmistumisensa jälkeen ollut kymmenen erilaista rakennusvaihetta (Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 131). Stadionin alkuperäiset arkkitehdit Yrjö Lindegren ja Toivo Jäntti suunnittelivat kaikki Stadionin muutokset lähes neljänkymmenen vuoden ajan. Lindegren kuoli äkillisesti 1952, mutta Jäntti teki vielä viimeiset muutossuunnitelmat muutamaa vuotta ennen kuolemaansa 1975. Alkuperäisten arkkitehtien pitkäaikainen mukanaolo suunnittelutyössä on mahdollistanut kokonaisuuden säilymisen melko eheänä. Parhaiten 1930 –luvun asussaan ovat säilyneet torni ja pääkatsomo. Alkuperäinen puhdaslinjainen funktionalismi on kuitenkin saanut matkan varrella pehmeämpiä sävyjä.

Kuva: Urheilumuseo

Kuva: Urheilumuseo.

Hallitseva osa nykyistä ulkoasua onkin 1950 –luvun arkkitehtuuria. Yläosastaan levenevä ja puuverhoiltu ulkoasu valmistui 1955, jolloin mm. Verovirastolle tehtiin toimistotilat eteläkaarteeseen katsomon alle. Pohjoiskaarteeseen katsomon alle rakennettiin tiloja 1961, jolloin sieltä varattiin tilat retkeilymajallekin. Museo-siipeä on laajennettu kolmesti, 1963, 1984 ja 1992. (Rakennusperintö.fi 2010.)

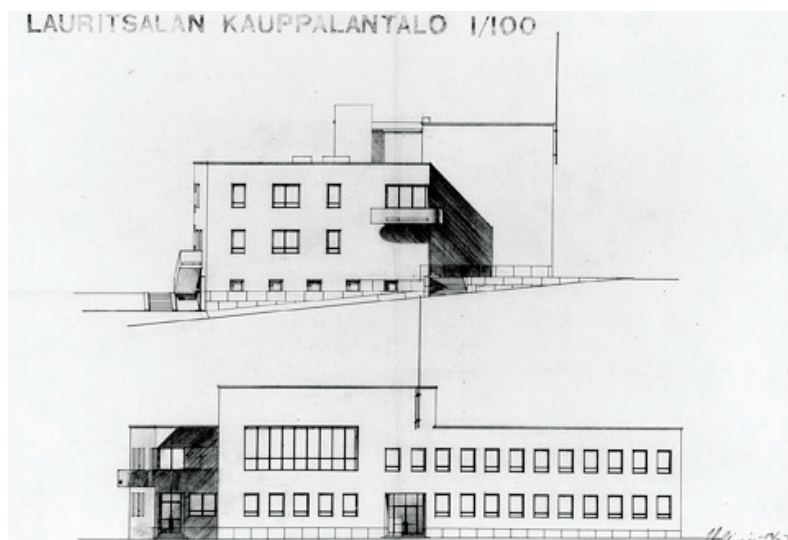
Kuva: Urheilumuseo

32. Olympialaisissa vallitsi hyvä henki ja kansainvälinen tunnelma.

33. Olympiajuliste 1952.

34. Zatopekin perheeseen tuli neljä kultamitalia; Emilille juoksuista kolme ja Danalle keihäänheitosta yksi mitali.

Tyylillisesti Olympiastadionin suunnittelu ja rakentaminen ajoittuu 1930 –luvun puolivälin funktionalismin läpimurtoon. Erityisen vahvana modernismi ja funktionalismi näkyi tuolloin osuuskauppa-arkkitehtuurissa, varuskuntien kasarmeissa, sairaaloissa ja urheilurakennuksissa. Osuuskauppaliikkeet levittivätkin tyyppimyymälänsä myös maaseudulle ja arkkitehdit kiinnostuivat kaupungistumisen myötä pienasuntosuunnittelusta, iskulauseenaan ”kauneutta arkeen”. Uusi, tekniikkaa ihaileva ihminen suunnitteli ja rakensi ajan hermolla. Olympiastadion ja muut vuoden 1940 olympialaisiin valmistuneet funktionalistiset

Kuva: Rakennustaitteen museo

kisarakennukset, kuten Ruskeasuon ratsastushalli, Soutustadion, Messuhalli, Uimastadion, Velodromi ja Käpylän olympiakylä, muodostavatkin hienon yhtenäisen kokonaisuuden. Tarkoituksenmukaisuus, järjestys, materiaalien rehellisyys, hygienia ja modernismin käsite määrittivät rakentamista. Dekoraatiot karsittiin, järkipäiväinen ja asiallinen muoto voitti. Betonirakenteilla tehtiin uskaliaitakin kokeiluja. Valkoinen ja vaalea värit hallitsivat. Pinnat olivat helposti puhdistettavia ja valo virtasi

Kuva: Urheilumuseo

35. Lauritsalan Kauppatalo, 1934 - 35, arkkitehti Erkki Huttunen.

36. Jamaikan viestijoukkueen Arthur Wint juo kisakylässä Coca-Colaa, olympialaisten myötä Suomeen saapunutta uutuusjuomaa.

tiloihin. (Niskanen 2002, 58 – 63.)

Olympiastadion on suojeltu Ympäristöministeriön päätöksellä rakennussuojelulalla vuonna 2006. Museoviraston valmistelussa asiakirjassa on tarkasti yksilöity rakennusosat ja niiden suojelu. Olympiastadion kuuluu myös kansainvälisen modernin arkkitehtuurin dokumentointiin ja suojeluun erikoistuneen DOCOMOMO –järjestön merkkikohteiden luetteloon. (Ympäristöministeriö. Rakennuksen suojelua koskeva alistus YM6/531/2006).

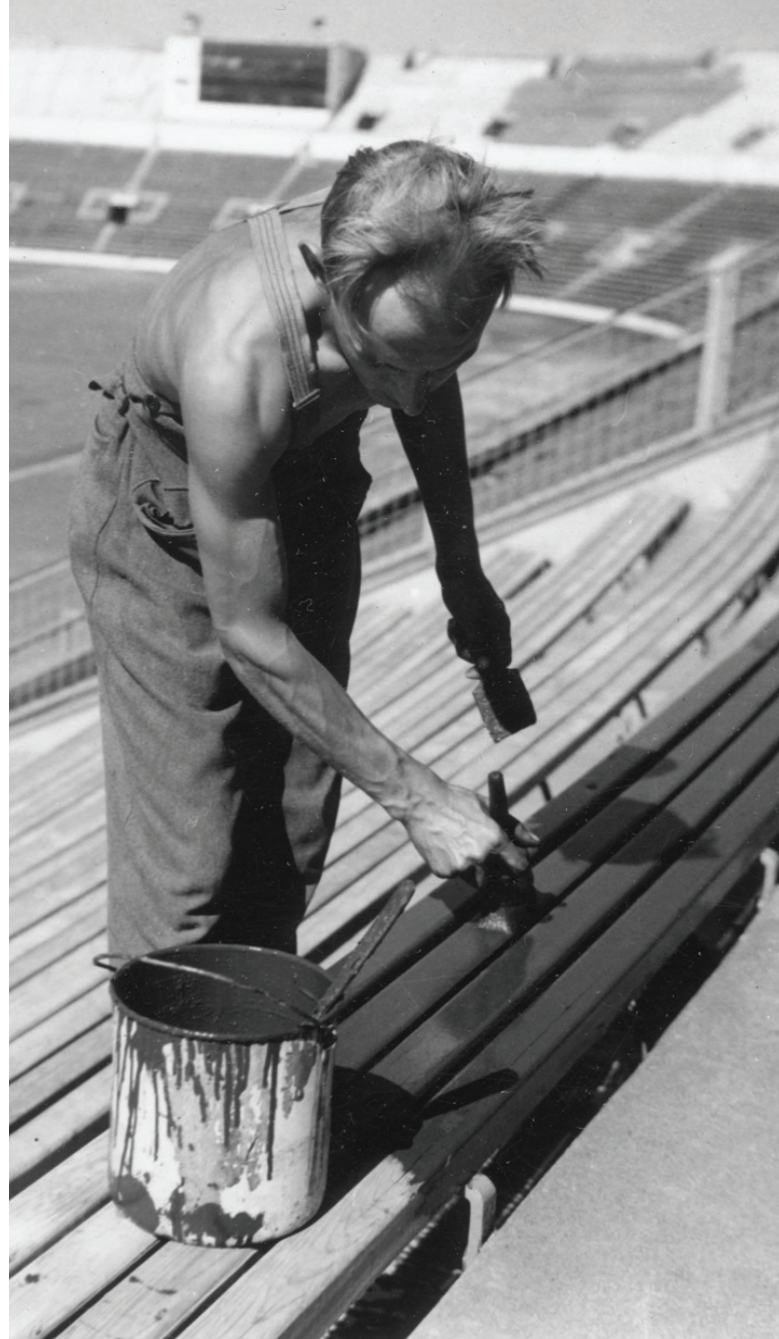
Olympiastadionilla on järjestetty kahdet MM –kisat, vuosina 1983 ja 2005, sekä kahdet EM –kisat 1971 ja 1994. Kuhunkin kisaan on tehty tarvittavia huolto- ja korjaustöitä sekä kevyempiä pintaremontteja. Vuoden 2005 MM –kisoihin rakennettiin myös itäkatsomon kate, ns. aurinkokatsomon katos. Tämä nuori kattolippa on myös mukana vuoden 2006 suojelupäätöksessä.

Varsinainen peruskorjaus tehtiin vuosina 1991 -1994. Arkkitehtisuunnittelun teki Markku Aallon toimisto, rakennesuunnittelusta vastasi insinööritoimisto Mikko Vahnen. Korjaukset pyrittiin tekemään seuraamalla alkuperäisiä ajatuksia muuttamatta Stadionin ulkonäköä. Betonirakenteet havaittiin paikoin hyvin huonokuntoisiksi ja katsomorakennelmat takasuoralla ja kaarteissa purettiin ja rakennettiin kokonaan uudestaan elementeistä. Purkutyön myötä kaarteisiin saatiin uusia tiloja, itäkaarteeseen yksin lähes 3 000 neliötä. Koska betonin havaittiin rapautuvan luultua nopeammin, ovat katsomoiden pinnoitteet nykyään polyuretaania. Katsomoiden yläpuoliset betonipinnat on ruiskutettu eristepinnoitteella ja maalattu näyttämään betonilta. (Raatikainen, Lipponen, Suvanto & Vihavainen 1994, 130 -133.)

Euroopan jalkapalloliitto UEFA vaatii nykyään kansainvälisissä arvo-otteluissa katsojille turvallisuussyistä erilliset istuimet penkkien sijasta. Stadionin arkkitehtuuria ei muutostöiden yhteydessä katsottu voitavan rikkoa muovisilla kuppi-istuimilla, ja asiasta käytiin pitkään neuvotteluja kansainvälisen jalkapalloliiton FIFA:n kanssa. Vuonna 1994 FIFA hyväksyikin yhtenäiset puupenkit, kunhan selkänojaan ja istuinsa jyrksitään loivat istuinpaikat. Puuosat uusittiin 1994. (Hurme 2010)

Kuva: Urheilumuseo.

Kuva: Urheilumuseo.

2.3 Nykytila ja tulevaisuuden näkymät

Vuonna 2009 tehdyn kuntokartoituksen mukaan betonirakenteet ovat melko hyvässä kunnossa, mutta muut rakenteet kaipaavat täydellistä remonttia. Ikkunat ovat rapistuneet, vesijohdot ja sähköt olisi uusittava. Puku- ja pesutilat, sosiaalitalat sekä toimistohuoneet ovat olleet koskematta vuosikymmeniä. Selostamo, kenttää ja sen tekniikkaa on remontoitu vuoden 2010 aikana, jolloin myös suorituspaikkoja suurennettiin ja nykyaikaistettiin esim. jalkapallon arvokisoja varten. Stadionin tornin portaat ovat jo pitkään olleet suljettuina huonon kuntonsa vuoksi. Tornin remonti alkoi syksyllä 2010 ja jatkuu ainakin vuoden. Urheilujärjestöt toivovat katsojien kattamista, jotta Suomeen voidaan anoa suurkisoja. Villeimmissä visioissa koko Stadionia on ehdotettu purettavaksi uudenaikaisemman urheilupyhätön tieltä. Stadion-säätiön hallituksen puheenjohtajan Otto Lehtipuun mukaan ilman laajaa remonttia Stadionin toiminnot ja tapahtumat pitää hiljalleen siirtää muualle. Stadionin ja sen lähiympäristön täydellinen perusparannus maksaisi arvioiden mukaan seuraavan kymmenen vuoden aikana noin 120 – 130 miljoonaa euroa. Maksajiksi on kaavailtu Helsingin kaupunkia ja Opetusministeriötä. Kädenvääntö asiasta jatkuu ja Stadionin tulevaisuus on toistaiseksi auki. Nykytilassa Stadionille mahtuu urheilutapahtumin hieman vajaat 40 000 katsojaa ja konsertteihin noin 50 000 henkeä. (Kanerva 2009, 24 -27; Pusa 2010, B7.)

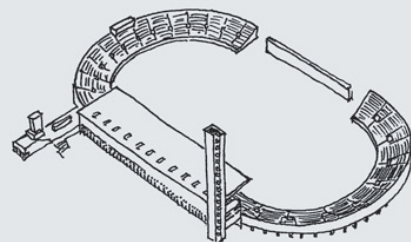
37. Olympiastadionin katsomon muutostöitä 1950 -luvulla.

38. Katsomon penkkien maalausta 1950 -luvulla.

39. Puupenkit uusittiin 1994.

Kuva: Sari Lehtio, 2010.

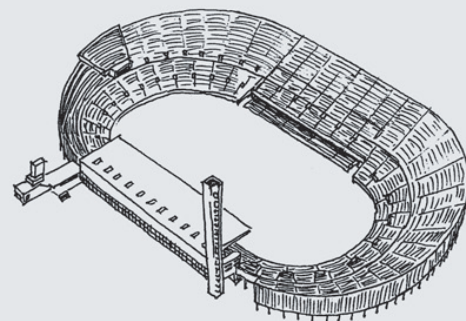

1933
Kaksi kilpailua. 1. palkinto toisessa kilpailussa,
Yrjö Lindegren ja Toivo Jäntti, motto "1500"

1936-1940
Stadionin rakentaminen vuoden 1940 olympiakisoihin.
Rahoitussyistä neljä eri urakkavaihetta.

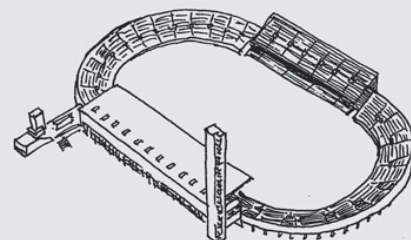
1938

12.6. Stadionin vihkiäiset. Virallinen töiden
vastaanotto 20.8.1938.
26.000 istumapaikkaa.

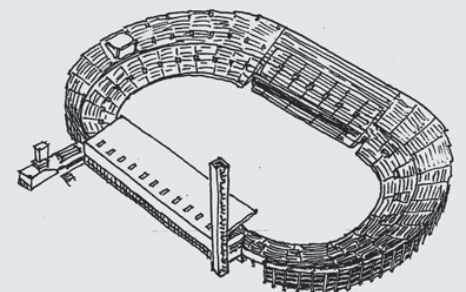
1940

Betonirakenteinen itäkatsomo (ja maavallikatsomo)
sekä puurakenteinen tilapäislaajennus.
62.000 paikkaa (48.000 istumapaikkaa).

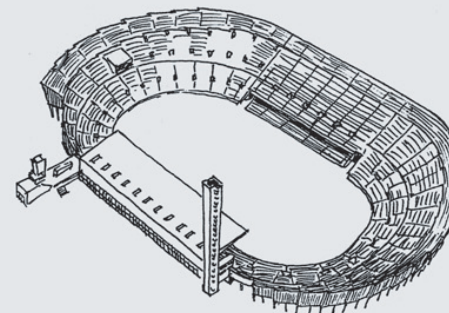
1948

Muutostyöt vuoden 1952 olympiakisoja varten.
Tilanne purkutöiden jälkeen.

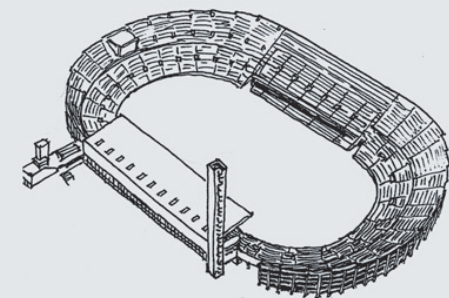
1949

Tilanne teräsbetonirakenteisten katsomorakenteiden
valmistuttua. Sama tilanne toistui vuonna olympiakisojen
jälkeen 1952.

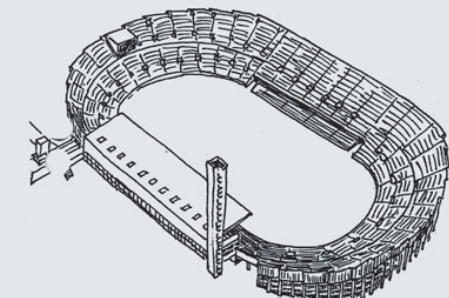
1952

Olympiakisojen asu. Vuonna 1949 valmistuneen betoniosan
ulkopuolelle on rakennettu lisäksi puurakenteinen laajennus.

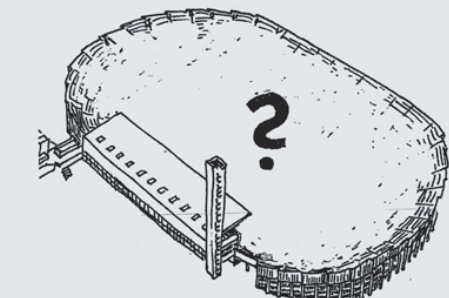
1952

Puurakenteinen laajennus on purettu olympiakisojen jälkeen.

1955

1953 1961
Itäkatsomon alle rakennetaan huonetiloja 1953, verovirastolle
tehdään toimistotilat eteläkaarteeseen katsomon alle vuonna 1955,
1961 potjoiskaarteeseen katsomon alle tiloja.

1963

Museosiipeä laajennetaan. Lisää laajennuksia vuosina 1984
ja 1992.

1994

Vuosina 1991-1994 toteutettiin Stadionin peruskorjaus, jonka
yhteydessä elementointiin valtaosa katsomorakenteista.

2005

Vuosina 2003-2005 tehtiin ...

Kuvat 40 - 41:
Olympiastadionilla
on tehty useita
mittavia muutostöitä.

Olympiastadionin retkeilymaja

”Koulutyö on pääosaltaan istumatyötä, paikallaanoloa neljän seinän sisässä, usein varsin ummehtuneessa ilmassa. Näin suoritettava työ aiheuttaa helposti vaurioita nuoren ihmisen terveydelle ja ehkäisee hänen elimistönsä vahvistumista. Syntyy epävireisyyttä, joka ilmenee väsymyksenä, haluttomuutena ja ärtyisyytenä. Tällainen ruumiillis-sielullinen tila hävittää oppilaalta luonnollisen iloisuuden ja vaikuttaa herpaisevasti hänen työkuuntoonsa. Vastatoimenpiteet ovat siis välttämättömiä. Sellaisina on ennen kaikkea suositeltava retkeilyä raittiissa ulkoilmassa.”

Ylijohtaja Oskari Mantereen v. 1941 pitämästä esitelmästä Retkeily ja matkailu kasvatuksen palveluksessa. Puhe on julkaistu kirjasessa Kymmenen vuotta retkeilymajatoimintaa, 1945, 34.

”Kun menette lippuluukulle, niin ajan voittamiseksi maksakaa tasaisella rahalla. Jos teillä on tehtävänä muistutus väärää lippua tai rahanvaihtoa vastaan, tehkää se heti eikä viikon päästä. Jos olette neljää vuotta nuorempi, niin saatte matkustaa ilmaiseksi, mutta ette onneksi yksinänne, sillä olisitte silloin muiden vastuksena. Jos olette neljän ja kymmenen välillä, niin maksatte ystävällisesti puolen hinnan. Jos yritätte ajaa ”pommilla”, niin joudutte maksamaan kaksinkertaisen hinnan tai joudutte potkaistuksi pois junasta, ellette sattumalta tule vielä kutsutuksi leivättömän pöydän ääreen.”

E. K. Louhikon kokoamasta kirjasesta Loma-aika - pientä opastusta matkailusta ja retkeilystä lomankäytössä. Luku: Matkustaminen rautatiellä. 1941, 24.

”Retkeilymajojen käytössä pyritään noudattamaan määrättyä ohjelmaa. Majojen tulee olla ennen kaikkea vain levähdyspaikkoja eikä vetelehtimistä varten. Sääntöjen mukaan ei majassa saa viipyä pitempää aikaa. Ne, jotka ovat sinne saapuneet ensimmäisiksi, ovat myös velvollisia jatkamaan ensimmäisinä matkaansa silloin, kun uusia tulokkaita saapuu majalle. Poikkeus tehdään lomanviettäjiin, jotka ennakolta varaavat oleskelun.”

E.K. Louhikon kokoamasta kirjasesta Loma-aika - pientä opastusta matkailusta ja retkeilystä lomankäytössä. Luku: Suomen Retkeilymajajärjestö ja mitä se tarjoaa. 1941, 68.

”Ajatus, että äiti viettäisi lomaansa joutilaisuudessa tai harrastamalla vain sitä mikä häntä miellyttää, on sekä perheenäidille että hänen ympäristöllensä outo ajatus. Kuitenkin on sanottava, että tällainen äiti on sittenkin paremmassa asemassa kuin varsinainen työläisäiti, siis sellainen, joka käy ammattityössä kodin ulkopuolella. Sillä hän ei pääse uuteen ympäristöön lomallansa, vaan hän odottaa vuosilomaansa suoriutuakseen sellaisista töistä, jotka vuoden varrella väkisinkin kerääntyvät odottamaan joutilaampaa aikaa: äidin kesälomaa.”

E. K. Louhikon kokoamasta kirjasesta Loma-aika - pientä opastusta matkailusta ja retkeilystä lomankäytössä. Luku: Perheenäidin kesäloma. 1941, 78-79.

Kuva 43: Urheilumuseo

3.1 Historiasta

Alun perin Stadionilla ei ollut majoitustiloja. Helsingin ainoa retkeilymaja Fredrikinkadulla oli 1950 –luvulla jo jäänyt ajastaan jälkeen (Brunila 1985, 63). Helsingissä oli myös suurta kysyntää edulliselle matkailumajoitukselle. Stadion-säätiö katsoi majoitustoiminnan sopivan hyvin yhteen urheiluaatteen kanssa ja ryhtyi toimeen.

Toinen Stadionin arkkitehdeistä, Toivo Jäntti, luonnosteli retkeilymajan tilat jo 1955. Vaikean taloudellisen tilanteen takia rakennustoimikunnan perustus- ja urakkatarjoukset lykkäntyivät vuoteen 1960. Työt aloitettiin maaliskuussa 1961 ja ne valmistuivat saman vuoden joulukuussa. Stadion-säätiön rakennuttamat tilat valmistuivat pohjoiskaarteeseen, kahteen kerrokseen katsomon alle. Helsingin kaupunki vuokrasi tilat Stadion-säätiöltä ja ilmoitti antavansa ne edelleen vuokralle. (Högström 1993, 8; Brunila 1985, 67.)

Retkeilymajajärjestö olikin jo pitkään haaveillut uudesta, pääkaupungin tason täyttävästä majasta. Retkeilymajajärjestö valmisteli huolellisesti tarjouksensa kaupungille, painottaen aatteellista taustaa; tavoite oli tarjota nuorille, vähävaraisille ja ulkomaalaisille mahdollisuus halpaan majoitukseen pääkaupungissa. Retkeilymajajärjestön tarjous voitti ja sopimus Helsingin kaupungin kanssa allekirjoitettiin 22.12.1961. (Brunila 1985, 67-68.)

Retkeilymajan avajaisia vietettiin 2.2.1962. ”Sisustus on kauttaaltaan hillittyä ja asiallista”, todettiin Uuden Suomen artikkelissa avajaisten jälkeen 09.02.1962. Eteisaulan toisaalta mainittiin olevan värikäs. Ympärivuotisia vuodepaikkoja oli 60, kesäpaikkoja 180 (Brunila 1985, 68).

KÄTEVÄT KERROSSÄNKYMME

- ylä- ja alaosa samanlaiset, toisistaan irroitettavat
- päädyt alle käännettävät
- irroitettavat sivulaidat
- jaloissa kumitulpat

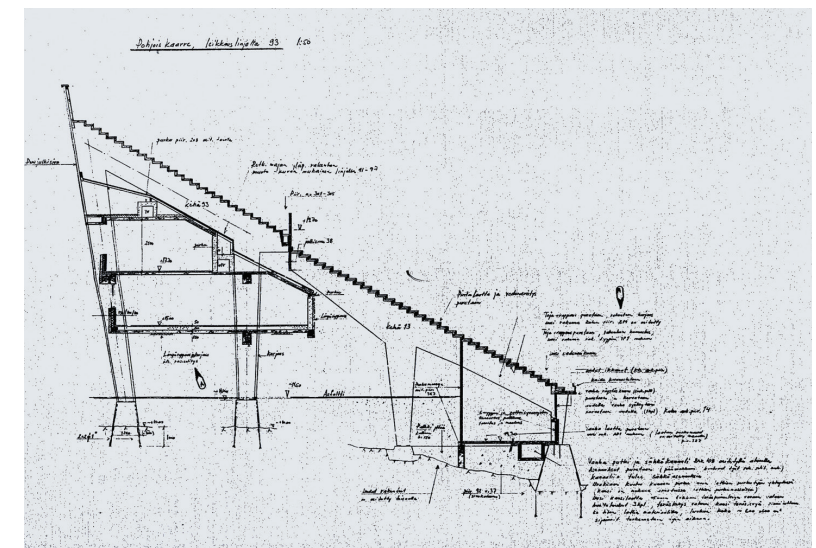
Toimitamme kerrossänkyjä sekä tiuha-, harva- että kimmopohjaisina.
Tervetuloa!
HUONEKALULIIKE H. AALTO
Helsinki - Kansakouluk. 5 - Puh. 66 93 80

Kuva: SRM ry

Mainittavaa on, että helsinkiläiset eivät päässeet retkeilymajaan yöpymään. Muuten retkeilymaja oli avoin kaikille, vierailijoilta ei vaadittu retkeilymajakorttia. (Helsingin Sanomat 1962.) Korttia ei nykypäivänäkään vaadita, tosin yöpyminen jäsenkortilla on 2,5 euroa halvempaa.

Stadion Hostel eli huippuvuosit 1980- ja 90 –lukujen

taitteessa ja parhaimmillaan ylitettiin 40 000 yöpymisen raja. Ongelmia tuli kuitenkin tulla 1990 -luvun alkupuolella, kun talouslama vähensi matkailua. Yleinen vaatimustaso nousi, hintakilpailu kiristyi ja Olympiastadion laitettiin remonttiin. Kävijämäärät romahtivat puoleen huippuvuosista. Syksyllä 1992 vuokraisäntä Helsingin kaupunki yllättäen irtisanoi vuokra-

Kuva: Rakennusvalvontavirasto

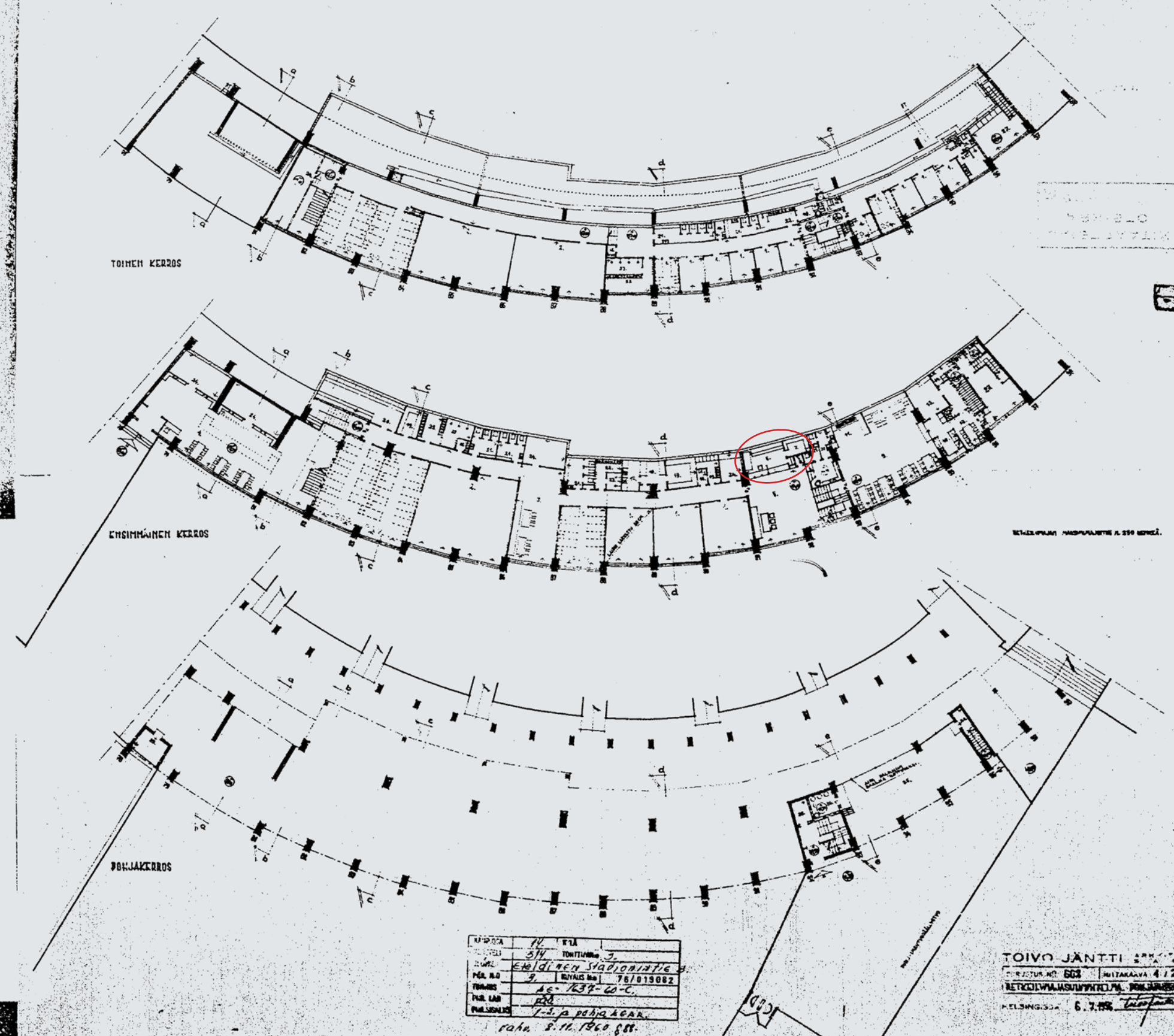
sopimuksen, toivoen SRM:n solmivan sopimuksensa suoraan Stadion-säätiön kanssa. SRM:n kannalta uusi vuokrasopimus tarkoitti vuokran nousua, mutta lopulta sopimukseen päästiin ja uudeksi vuokranantajaksi tuli Stadion-säätiö. Kevättalvella 1994 Hostel oli suljettuna kolme kuukautta, kun Stadion-säätiö toteutti tilassa laajahkon remontin. (Aalto 1995, 13-14.)

STADION
POHJOISKAARRE

Edellinen aukeama:

44. Retkeilymajan aulatalo avajaisvuonna 1962.

45. Retkeilymajan kahvio avajaisvuonna 1962.

46. Sänkymainos Suomen retkeilymajat -vihkosessa vuonna 1944.

47. Mikko Vahasen Insinööritoimiston vuonna 1991 tekemä muutospiirros pohjoiskaarteen linjalta 93, retkeilymajan tiloista.

48. Toivo Jäntin pohjapiirros retkeilymajasta, jossa vastaanoton tilat sijaitsevat sisääntulosta oikealla. Piirros vuodelta 1956.

KUUNNIA	14	KIÄ	
KUUNNIA	514	TOIMITUS	J.
KUUNNIA	ENSIMMÄINEN STADIONIN TIE 3		
KUUNNIA	9	KUUNNIA	76/019082
KUUNNIA	AE-1637-60-C		
KUUNNIA	R20		
KUUNNIA	1-2. p. pohjoiskaar.		

vuosi 8.11.1960 888

TOIVO JÄNTTI	
KUUNNIA	603
KUUNNIA	4 / 280
RETKEILYMÄKÄSÄMPYKÖLÄ, POKKARINREITTI	
KUUNNIA	6.7.1956

3.2 Nykypäivästä

Nykyinen Stadion Hostel (jatkossa Hostel) käsittää maksimissaan 171 vuodepaikkaa. Niistä 134 on yhteishuoneissa, 9 – 12 hengen dormitorioissa. Lisäksi Hostelissa on kaksi 5 hengen perhehuonetta, neljä 3 hengen huonetta ja viisi 2 hengen huonetta. Vaativampia matkaajia varten on yksi 5 hengen huoneisto omalla keittiöllä ja wc –tiloilla. (Lumme 2010.)

Vuonna 2010 Hostelissa oli 40 737 yöpymistä. Keskiviipymä oli 1,8 vuorokautta. Suomalaisten matkailijoiden yöpymisvuorokausia oli 9396 (23 %) ja ulkomaisten 31 341 vuorokautta (77 %). Vieraita saapui yli 120 eri maasta. Hostelin käyttöaste oli 63 %. (Lumme 2011.)

Yöpymishinnat ovat pääkaupunkimajoitukseksi edullisia, dormitoriomajoitus alkaen 20 € yöltä, sisältäen lakanat. Pyyhkeen voi vuokrata kahdella eurolla. Suurin osa vieraista on ns. reppumatkailijoita, reppareita, mutta mukana on myös kasvava määrä matkalaukkuväkeä ja työmatkalaisia.

Hostelissa matkaaja palvelee yhteiskeittiö, TV –huoneet ja itsepalvelupesula. Myytävänä on pikkusyötävää, hygienia tuotteita, matkalippuja, postikortteja- ja merkkejä sekä turistimatkoja. Aulassa on langaton internetyhteys. Retkeilymajan yhteydessä toimii myös yksityinen kahvila, joka tarjoaa mm. aamiaista ja lounasta. Pihamaalla on omalla autolla tai moottoripyörällä liikkuville ilmaista parkkitilaa, pyöräilijöille lukittava pyörävarasto. Hostelin vastaanotto on auki 24 h vuorokaudessa.

Matkailijoiden TOP 10 –maat vuonna 2010

(suluissa sijoitus vuoden 2009 TOP 10:ssä)

Venäjä	3854	(1)
Ranska	3022	(3)
Viro	2812	(4)
Saksa	2449	(2)
Iso- Britannia	1813	(9)
Espanja	1369	(8)
Japani	1331	(7)
Yhdysvallat	1320	(10)
Ruotsi	1183	(-)
Italia	1174	(-)

(taulukko 2: Lumme, N. 2011.)

Kuvat: SRM ry

Kuva: IYHF

Kuva: SRM ry

49. Suomen Retkeilymajajärjestö - SRM ry:n tunnus.

50. Stadion Hostelin logo.

51. IYHF:n kansainvälinen tunnus.

52. Kansainvälinen retkeilymajakortti.

3.3 Suomen Retkeilymajajärjestö - SRM ry

Suomen 1930 –luvulla perustetun Retkeilymajajärjestön tarkoitus ei alun perin ollut tarjota pelkkää majoitusta. Ensimmäinen nuorisomaja oli avattu Saksassa jo 1912 ja fasistit levittivät ”terve sielu terveessä ruumiissa” –ajattelua. Vuonna 1917 säädetty työaikalaki oli ensimmäistä kertaa suonut työväestöllekin omaa aikaa, vapaa-aikaa. Lain tuloksena Suomessa siirryttiin kahdeksan tuntiseen työpäivään. Työpäiviä viikossa oli kuusi, aina vuoden 1965 uuteen työaikalakiin asti. Loppuajalla ei ollut syytä kallistua juopottelemaan tai lorvimaan, etenkin nuoriso piti opastaa oikeille raiteille. Myös funktionalismin ajan henki palvoi tervettä ihmistä, joka retkeili luonnossa eränkävyn hengessä. Retkeilymajat tarjosivat Suomenkin nuorisolle edullisen mahdollisuuden tutustua kotimaahansa, samalla heitä ohjattiin liikunnan ja retkeilyn pariin. Varhaisimmat retkeilymajat sijaitsivatkin luontokohteiden läheisyydessä. Majoissa oli tiukat säännöt ja niillä oli myös selvä kasvatuksellinen tarkoitus. Vuosittain julkaistiin koko maan kattavaa Suomen retkeilymajat –kirjasta, jossa oli mm. säännöt, varausohjeet, retkeilymajojen sijainnit ja matkustusohjeita. Sotien jälkeen, matkailun yleistyessä, retkeilymajoissa oli mahdollista tavata muita nuoria ympäri maailmaa. Suomalaisten ulkomaanmatkailu yleistyi laajemmin vasta 1960 –luvulta alkaen. (Brunila 1985, 9-18)

SRM ry on itsenäinen rekisteröity yhdistys ja se hallinnoi ja ylläpitää Stadion Hostelin toimintaa Olympiastadionilla. SRM ry omistaa myös kaikki Helsingin Katajanokalla sijaitsevan, vuonna 1992 avatun Eurohostellin osakkeet. Muut Suomen hostellit ovat yksityisiä tai esimerkiksi kansalaisjärjestöjen hallinnoimia. Suomessa SRM –hostelketjuun kuuluu 65 majoituspaikkaa (Laine 2010.).

Retkeilymajoissa myytäväksi
soveltuvat erinomaiset SRM:n retkeilypostikortit.

»PULA-AJAN RETKEILYÄ»-
sarjasta ovat ilmestyneet seuraavat aiheet:

1. Jätepuut kokoamme polttoaineeksi omaan ja apua tarvitsevan aseveljen talouteen.
2. Kävyt keräämme keittiöpuiksi.
3. Pihkaa keräämme paperiteollisuutemme tarveaineiksi.
4. Sienet poimimme ruokavaliomme vaihteluksi.
5. Marjat poimimme tarkoin talvivarastoiksi.
6. Romut ja jätteaineet kokoamme teollisuuden raaka-aineiksi.
7. Hyötykasvit keräämme korvikkeiksi ja lääkeaineiksi.
8. Kaloja ongimme kattilaan ja varastoonkin.
9. Omaa viljelyspalstaa hoidamme huolella.
10. Vapaa-päivämme vietämme mottimetsässä.

Korttien hinta mk 1:25. Retkeilymajoille huomattava alennus. Kortteja myy

SRM:N TOIMISTO
Helsinki, Bulevardi 12.

Kuva: SRM ry.

Kuva: IYHF, 1972

Suomen Retkeilymajajärjestö on jäsenenä kansainvälisessä International Youth Hostel Federation (IYHF) –järjestössä. Ketjun kansainvälinen nimi ja rekisteröity tavaramerkki on Hostelling International. Jäsenhostellit löytyvät osoitteesta www.hihostels.com. Järjestön hostellikortti on käytössä tällä hetkellä n. 4000 hostellissa, 90 jäsenmaassa. Retkeilymajojen kansainvälisenä tunnuksena toimii kolmiomuoto, jonka sisällä ovat tutut kuusi ja mökki (kuva 54). Maakohtaiset tunnuksat ovat niin ikään kolmioita, vaihtuvine symboleineen (kuva 53). (Laine 2010.)

Helmikuussa 2010 Stadion Hostel sai ensimmäisenä suomalaisena hostelina Hostelling International –ketjun myöntämän HI-Quality laatusertifioinnin. Laadun lähtökohtana on asiakkaan kokemus, asiakaspalautteen analyysi toimii hostellin kehitystoiminnan lähtökohtana. Omalla kohdallani tämä tarkoittaa tarkkaa paneutumista Hostellin palautteisiin. (www.hostellit.fi.)

[27]

53. Postikorttimainos Suomen retkeilymajat -vihkosessa vuonna 1944.

54. Maakohtaisia tunnuksia vuodelta 1972.

3.4 Kohteen nykytila

Hostel sijaitsee rakennuksen toisessa ja kolmannessa kerroksessa. Varsinaista ulkoeteistä ei ole. Kapeahkoa porraskäytävää pitkin saavutaan suoraan toisen kerroksen aulaan, jossa sijaitsee vastaanotto, matkatavaransäilytys, puhtaan ja likaisen pyykin lajittelu ja erilaiset automaattit ja laitteet. Puolta kerrosta ylempänä sijaitsee kahvio. Käynti huoneisiin ja yhteistiloihin tapahtuu vastaanoton oikealla puolella sijaitsevan oven kautta tai jatkamalla kahvion viereisiä portaita suoraan kolmanteen kerrokseen. Ovista pääsee kulkemaan muovisella avainkortilla. Sama avainkortti käy myös makuusalien oveen. Toisessa kerroksessa sijaitsevat myös yhteistilat, kuten keittiö, ruokailuhuone, oleskelutila, WC-tilat, suihkut ja pyykinpesu. Vastaanoton takana on henkilökunnantila, ns. takatoimisto, jossa on myös Hostelin johtajan työpiste. Käytävän toisella puolella sijaitsevat henkilökunnan sosiaali- ja WC-tilat.

[28]

Toisessa kerroksessa on neljä makuusalia, myös dormitorio numero 19, jonka pohjalta teen mallihuoneen suunnittelun. Kussakin dormitoriossa on yhteensä yhdeksän makuupaikkaa, kahdeksan kerrossänkyä paikkaa seinän vierustoilla ja yksi lisävuode ikkunan alla. Kolmannessa kerroksessa sijaitsevat loput dormitoriot ja pienhuoneet. Käytävillä on yhteiset WC-tilat. Toisen ja kolmannen kerroksen välisellä tasanteella on sohvaryhmä ja TV. Käytävillä on lukittavia metallisia säilytyskaappeja, joihin matkajat voivat jättää isompia matkatavaroita. Nykytilassa huoneissa ei ole varsinaisia tiloja matkatavaroiden säilytykselle.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

Hostel on pääosin vuonna 1994 tehdyn remontin jäljiltä, jolloin mm. vastaanotto on rakennettu uudestaan ja aula on lohkaistu kevytseinällä tila matkatavaransäilytykselle ja likapyykkirullakolle. Matkan varrella tiloja on maalattu ja tehty pieniä muutoksia kulloisenkin tarpeen mukaan. Yleisilme näyttää tällä hetkellä sekavalta. Muutostöitä ja kalustusta ei ole varsinaisesti suunniteltu, kukin eteentullut tilanne on ratkaistu tapauskohtaisesti. Kalusteet ovat eriparisia, värejä ja materiaaleja on paljon. Kalustus on kautta linjan raskasta ja vaikeuttaa siivoamista. Erimuotoisia ja -värisiä informaatiolappusia on liimattu pitkin Hostelia. Valaistus ei ole kohdennettua, eikä kaikin paikoin riittävää. Pintojen väriytyminen on sekavaa ja kohdittain hyvinkin räikeää. Tällä hetkellä tiloista puuttuu kokonaisnäkemys, myös Hostelin hieno sijainti funktionalistisella Olympiastadionilla on hyödyntämättä.

Lattiapinnoitteena on kauttaaltaan linoleum, seinät ovat pääsääntöisesti betonia ja maalattu valkoiseksi. Jälkikäteen rakennetut seinät ovat sekalaista levytavaraa ja ovat myös valkoisia. Ovia on maalattu kirkkailla väreillä huoneiden erottamiseksi toisistaan. Aulaan ja muutamiin dormitorioihin on jo hankittu 1930-luvun tyyppiset ns. pallovalaisimet.

55. Näkymä Hostelin ulko-ovelta ala-aulaan.

56. Hostelin sisäänkäynti.

3.5 Tila-analyysi ja kehitystarpeet

Suuren ryhmän saapuessa yhtä aikaa vastaanottoon aula ruuhkaantuu. Repuille ja matkalaukuille ei ole väliaikaista laskupaikkaa. Sohvaryhmään mahtuu vain muutama vieras, mutta se viekin leijonan osan aulatilasta. Vastaanottotiskin sijainti vasemmalla ruuhkauttaa tilaa entisestään vieraiden joutuessa törmäilemään toisiinsa. Arkkitehtuuri jää paljouden taakse piiloon, esimerkiksi kaunis portaikko ja ikkunat eivät pääse oikeuksiinsa.

Kesäkuukausina Hostel pyörii täydellä kapasiteetilla ja pyykkisulkeiset ahtaissa portaikoissa muodostavatkin varsinaisen pullonkaulan. Tällä hetkellä puhdas ja likainen pyykki kannetaan käsin säkeissä kerrosten välillä. Kiireisimpään aikaan voi Hosteliin palautua kerralla seitsemän rullakollista pyykkiä. Tämä onkin yksi suurista arjen ongelmista, johon toivotaan helpotusta suunnitelutyön myötä. Ajan mittaan on pohdittu erilaisia ratkaisuja pyykin kuljettamiseen, porrashisseistä pystyhisseihin, kerrosten välisestä lattia-aukosta ikkunasta pudotettavaan korijärjestelmään. Hostelin mukaan suunnitelmat ovat pääsääntöisesti kaatuneet suojelumääräyksiin, viimeistään korkeisiin kustannuksiin. Puhtaalle pyykille ei myöskään ole varastopaikkaa, tällä hetkellä pyykkisäkit ja -pinot on sijoiteltu ympäri Hostelia. Puhtaan pyykin jakorullakko sijaitsee aulassa, vastaanoton vasemmalla puolella, ikkunoiden edessä. Sen täyttäminen on hankalaa, etenkin ruuhka-aikaan. Aitoa vankilatunnelmaa edustaa likapyykinpalutusaste seinään tehtyine aukkoineen. Likapyykin noutoa vaikeuttaa rullakon sijainti matkatavarasäilytyksen takana. Jos laukut eivät ole hyllyissä, joudutaan ne kaikki siirtämään yksitellen pois edestä, jotta rullakko saadaan tilasta ulos.

Henkilökunnan puoli vastaanottotiloista on ahdas ja sokke-

Kuva 57: <http://www.beddingstyle.com>

loinen, kalustus on sekalaista ja työpisteet eivät sijoitu parhaalla mahdollisella tavalla. Valaistusta ei ole riittävästi, eikä se ole kohdennettua. Hostelin johtajan huone toimii myös neuvottelutilana, tavaravarastona ja aputyöhuoneena, joten työrauha puuttuu. Vastaanotossa myytävät tuotteet ovat huonosti esillä ja se selkeästi häiritsee myyntiä. Tietokoneet ja muut laitteet ovat hajallaan ja vaikeuttavat toimistotyöskentelyä.

Dormitorion raskaat puiset kerrossängyt ovat tulleet tiensä päähän, ne on uusittava kokonaan. Sänkyjen yhteyteen toivotaan sähköpistoketta ja yövaloa. Yksityisyyttä ja mahdollista tilan personointia on mietittävä. Matkatavaroille tarvitaan säilytystilaa myös huoneisiin, vaikka isommat laukut ja reput olisivatkin käytävien lokeroissa. Matkaajilla on yhä suurempi määrä tavaraa mukanaan, entiset tilaratkaisut ovat kaiken kaikkiaan käyneet ahtaiksi. Ulkovaatteille ja märille pyyhkeille tarvitaan reilummin ripustustilaa. Pöytäryhmät ovat massiiviset tiloihin nähden. Dormitorioiden yleisvaloksi on valittu jo aiemmin pallovalaisimet ja ne säilytetään remontin yhteydessä.

Stadionin kaarevaa muotoa seuraavat ikkunattomat käytävät kaipaavat elävöittämistä ja valaistuksen kohentamista. Hämärät käytävät ovat pitkiä ja ainoa tapa liikkua kohteesta toiseen. Nykyisellään Hostelin käytävät eivät juuri tarjoa kulkijalle elämyksiä. Ympäristöpsykologi Seppo Aura on kirjoittanut liikkumisepisodin kokemuksesta, jossa ihminen kokee ympäristöä liikkueensa. Tapahtumassa kuljetaan eriluonteisten tilojen

läpi ja matka päättyy tiettyyn kohteeseen. Liikkumisesta syntyy yhtenäinen kokemus. Monipuolisessa liikkumisympäristössä koetaankin tilavaihtelevuutta, samalla kun havainnoidaan kiinnostavia näkymiä. Vaihtelevuus rytmittää kulkua ja viestii liikkumajakson alusta ja lopusta. Nykytilassaan yksitoikkoiset käytävät eivät tarjoa kokemuksia ja jopa eksyttävät kulkijaa samankaltaisuudellaan. (Aura, S. 1997, 116 – 117.)

Värimaailma on kautta linjan harmonisoitava ja pohdittava voiko värikooditusta käyttää tilojen jäsentämiseen. Sokkeloisisa tiloissa suunnistamista voi helpottaa kehittämällä opastusta. Opastejärjestelmän suunnitteluun voisi luontevasti liittää myös tiedotteet. Sisääntulossa ensivaikutelma on melko karu, ulko-oven ympäristön opasteet on uusittava ja eteistä kohennettava. Tila ei nykyisellään toivota matkailijaa tevetulleeksi, päinvastoin. Porraskäytävä on visuaalisesti ylipakattu, siellä kaivataan selkeyttämistä ja karsintaa.

Tila ei ole esteetön, liikuntarajoitteisen ihmisen on mahdotonta päästä toiseen kerrokseen. Tilat ovat sokkeloiset ja melko hajallaan, tiloista toiseen liikutaan portaita pitkin, hissejä ei ole. Esteettömyyden ongelmaa ei voi tämän suunnittelutyön puitteissa ratkaista.

Ainutlaatuinen sijainti Olympiastadionilla tarjoaa monia eväitä suunnitteluun. Funktionalismin väri- ja muotokieltä voi hyödyntää sisustuksessa sekä tuoda arkkitehtuuria ja urheilun historiaa mielenkiintoisella, informatiivisellakin tavalla esiin. Mikä tilojen käytännöllisyydessä hävitään, voidaan se estetiikassa voittaa. Ohjelmassa on karsintaa, selkeyttämistä ja harmonisointia.

58. Näkymä portaikosta ulko-ovelle.

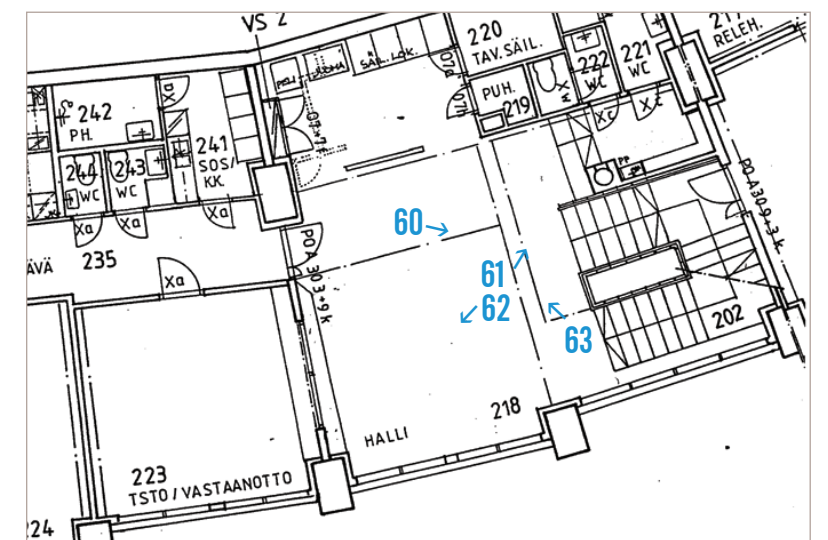
59. Seinämaalausta portaikossa.

60. Vasemmalla portaat kahvilaan, oikealla uloskäynnille.

61. Seinämaalaus jatkuu kahvion tasanteella.

62. Pientä aulaa hallitsee massiivinen sohvaryhmä.

63. Matkatavarasäilytyksen ovi.

64. Kamerakulmia pohjapiirroksessa.

65. Vastaanottotiskillä on kaksi asiointiluukku.

66. Likapyykinpalautuspisteessä on vankilatunnelmaa.

67. Vierailija ottaa puhtaan pyykin rullakosta ikkunan edestä.

68. Näkymä vastaanoton sisäpuolelta.

69. Takahuoneesta näkyy johtajan työpiste, etualan kaapissa myyntituotteet.

70. Vastaanoton postikaappi.

71. Takatoimiston neuvottelupöytä ja myyntituotteiden varastokaappi.

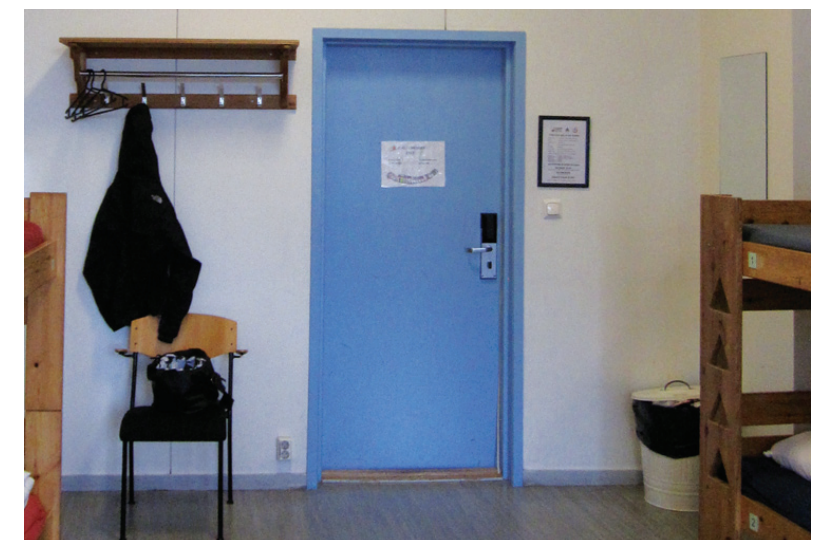

72. Dormitorion numero 19 ovinumerointi.

73. Käytävänäkymä dormitoriolle. Palo-ovesta pääsee toiseen kerrokseen.

74. Dormitorion matkatavarasäilytys on käytävällä.

75. Näkymä dormitorion 19 ovelta.

[35]

76. Keskellä huonetta on pöytäryhmä, sängyt ovat seinää vasten.

77. Kerrossängyt ovat vanhoja ja raskaita.

78. Näkymä huoneesta ovelle.

3.6 Vertailukohtana Downtown Hostel Praha

Vähäisen hosteleista saatavilla olevan tiedon vuoksi päätin ottaa yhden, ulkomaisen sijainniltaan ja kooltaan samantyyllisen hostelin vertailukohdaksi selvittääkseni, löytyykö yhteisiä ongelmia ja miten ne on mahdollisesti ratkaistu. Kohteeksi valitsin suosikkikaupunkini Prahan ja Retkeilymajajärjestön suosituksesta Downtown Hostelin, osoitteessa Národní třída 19, 110 00 Praha 1.

Downtown Hostel sijaitsee myös aivan kaupungin keskustassa, 800 m päässä Prahan vanhan kaupungin aukiosta. Hostel on viisi vuotta vanha, joten esimerkiksi wc- ja suihkutilat ovat hyvässä kunnossa. Vuodepaikkoja on 120, joista noin puolet dormitorioissa ja puolet pienemmissä huoneissa. Halvimmillaan yö dormitoriossa maksaa noin 13 euroa. Myös Downtown Hostelissa on 24 h päivystys. (Vosáhlo 2010)

[36]

Hostelin johtaja ja Czech Youth Hostel Associationin sihteeri Jacub Vosáhlo esitteli tilat ja antoi haastattelun 10.12.2010, johon oheisen vertailutaulukon tiedot perustuvat. Taulukossa D-kirjain merkitsee Downtown Praha -hostelia ja S-kirjain Stadion Hostelia.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2010.

79. Downtown Hostel sijaitsee vilkkaan kadun varrella.

80. Vastaanotto kuvassa vasemmalla, lautahäkki takana on matkatavarasäilytys.

81. Downtown Hostelilla ei myöskään ole tiloja katutasossa.

sokkeloiset tilat useammassa kerroksessa

D: yhtenäinen opastejärjestelmä puuttuu, asiakkaat seikkailevat kerrosten ja huoneiden välillä. Samassa porraskäytävässä on myös muuta yritystoimintaa. Henkilökunnan aikaa menee vieraiden ohjaamiseen ja tilat näyttävät sekavilta sinne tänne liimailtujen kirjavien opastelippusten vuoksi. Asia ei kuitenkaan ole kiireellisyyslistan kärkipäässä.

S: ongelma sama kuin edellä. Opaste- ja informaatiojärjestelmää kehitettävä ja pidettävä niin selkeänä, että henkilökunnan on helppo sitoutua siihen. Uuden yhtenäisen visuaalisen ilmeen on katettava koko Hostel, ulkomainoksista opasteisiin ja huonemerkinnöistä tiedotteisiin.

rakennus on suojeltu

D: suojelupäätös vaikeuttaa tilojen hyödyntämistä; huonejakoa ei saa muuttaa ja nykyisellään käytäviin hukkaantuu paljon tilaa, yhteiset tilat ovat melko pienet, ikkunat ovat huonossa kunnossa ja niistä vetää. Pitkällisen neuvotteluprosessin ja hyvien perustelujen jälkeen Hostel sai purkaa yhden seinän dormitorion ja yhteistilan väliltä, jolloin keittiö-oleskelutila tuplaantui. Muutama makuupaikka menetettiin, mutta asiakaspalute on ollut kiittävää. Hyöty katsottiin suuremmaksi kuin haitta.

S: samat ongelmat kuin edellä, Hostel ei voi juurikaan vaikuttaa tilajakoihin. Vastavuoroisesti voidaan korostaa Stadionin ainutlaatuista arkkitehtuuria kertomalla siitä esim. käytävätauluissa, perustellaan vallitseva tilanne positiivisella tavalla. Suunnitel-

massani ehdotan myös mahdollisesti yhden huoneen purkamista (vastaanoton henkilökuntatila), muut muutokset voidaan tehdä vuoden 1994 remontissa rakennettuja kevytseiniä siirtämällä ja muuntelemalla.

melu häiritsee vieraita / asia esiintyy palautteissa

D: melu lähinnä on liikenteestä koituvaa, jolle Hostel ei voi mitään. Huonekohtaista melua vaimentamassa makuutiloissa on kokolattiamatot, jotka haastattelun mukaan tsekkiläisissä perusmielikuvissa ”kuuluvatkin” hotelliin. Varsinaista huoneiden ja käytävien välistä häiritsevää meteliä ei ole, seinät ovat paksut ja ovet tiiviitä. Useat huoneet sijaitsevat myös pitkien ja mutkikkaiden käytävien päässä, jolloin kaikua käytävistä ei juuri kuulu.

S: Stadion Hostelissa ei liikenteen melu ole häiritsevää. Asiakkaat valittavat enemmän käytävä-äänistä ja itse huoneissa esiintyvistä eriaikaisista elämänrytmeistä johtuvista äänistä. Kokolattiamatto ei tyylillisesti ja hygieniäsyistä sovi Stadion Hosteliin. Muuta ääntä absorboivaa materiaalia voidaan käyttää etenkin isoissa dormitorioissa ja käytävissä, mahdollisesti myös vastaanottotiloissa. Myös dormitorion ovien vaihtamista on syytä pohtia.

osa vuodesta on hiljaista aikaa

D: Hostelin työntekijät ovat kehittäneet matkailijoille oheistoimintoja ja viihdykettä. Henkilöstö pyrkiikin luomaan

yhteisöllistä tunnelmaa mm. ilmaisilla kävelykierroksilla, yhteiskokkauksilla, trubaduuri-illoilla ja glögillä höystetyl

lä joulukuusenkoristeluillalla. Hyvän sanan toivotaan kiirivän matkailijoiden keskuudessa. Hostelilla onkin monia uskollisia vakikäyttäjiä, jotka palaavat hyvän tunnelman vuoksi.

S: yhteistilat, etenkin aula, on selkeytettävä ja mietittävä niiden muunneltavaa käyttöä mahdollisten samantyylisten ponnistusten varalta. Voiko aulaan sijoittaa kokoavia toimintoja?

tilojen personointi

D: Vosáhlo oli kehiteltyt ajatuksen yhteistilojen ja huoneiden muuntamisesta taideteoksiksi, jolloin ne myös erottuvat toisistaan. Hostel maksaa paikalliselle nuorelle taiteilijalle tarvikkeet ja antaa vapaat kädet aiheen valinnassa. Taiteilija tekee seinämaalaukset ja saa referenssityön itselleen. Huoneet nimetään aiheen mukaan. Vierailuni aikaan oleskelutila ja kolme huoneista olivat valmiita, projekti vaatiikin aikaa ja kärsivällisyyttä. Lisäksi käytävillä oli Hostelin hankkimia kehysryhmiä useammassakin käytävätiloissa joihin matkailijat voivat ripustaa oman taidenäyttelynsä 3 – 4 kuukaudeksi. Kuvausajankohtana esillä oli mm. Australialaisen reissaajan pyöräilymatkan valokuvia.

S: kerrosten erottaminen väreillä (tehostevärit) ja huoneiden nimikointi esim. muodoilla sopisi funkkikseen henkeen. Valokuvia Olympiastadionin historiasta, arkkitehtuurista ja urheilusta voidaan käyttää juuri tämän kyseisen Stadionilla sijaitsevan hostelin mielikuvan rakentamiseen. Vapaamuotoinen ”kommu-

nikaatioseinä” festarihengessä voisi toimia aulatilán kokoavana elementtinä.

vaatimustaso on kasvanut ja kilpailu koventunut

D: yhteistiloilta odotetaan entistä enemmän. Ihmisiin tutustumisen mahdollisuuden katsottiin olevan hostelien valtti ja siksi käytettävissä oleva ruuti panostetaan ensisijaisesti oleskelu- ja keittiötilaan. Hostel tarjoaa myös ilmaisen nettilinjan, jonka katsottiin olevan välttämättömyys. Joskin nettipisteen liian keskeisestä sijainnista, koneiden vähäisestä määrästä ja hitaudesta on tullut palautetta. Lukittava matkatavarasäilytys on usein ennakkokyselyjen kohde, sitä pidettiin välttämättömyytenä, tosin nykyisellään hieman pienenä. Matkatavaroiden koon arveltiin kasvaneen viime vuosina, myös suurien matkalaukujen määrä on lisääntynyt. Matkailijoilta myös unohtuu yllättävän isoja matkatavaroita, kodittomat laukut ja reput ripustetaan matkatavarasäilytyksen yläpuolelle seinälle, josta ne on helppo kuvata ja lähettää kuva kyselijälle.

S: tämän suunnitelman puitteissa aula on se yhteistila jota muutokset koskevat. Aulassa on jo nyt langaton verkko omien koneiden käyttöön. Ulkopuolisen yrittäjän kahvilatiloissa sijaitsevat kaksi kiinteää PC:tä siirrän aulatiloihin. Suunnitelmassani lisään aulan istumapaikkoja yleiseen oleskeluun ja tietokoneiden käyttöä varten. On mietittävä voidaanko tilaan tuoda peli tms. lisäviihdyke, jota voidaan käyttää vaikkapa huonolla säällä tai kuljetusta odotellessa. Kaiken kaikkiaan aulaan on saatava lisää tilaa ja avaruutta, nykyisellä tilajärjestelyllä siitä ei saa toimivaa. Isommille matkatavaroille on myös saatava oma lukittava tilan-

sa, joka ei logistisista syistä enää voi olla samassa tilassa pyykki-varastoinnin kanssa. Matkallani sain idean tarjota Hostelille myös erillistä arvotavarasäilytystä isompien hotellien malliin. Se toimisi lisäpalveluna asiakkaille ja toisi pieniä lisätulojakin. Kallista järjestelmäkameraa tuskin haluaa jättää käytävien valvomattomiin peltikaappeihin. Aulan seinällä voisi myös olla suurempi lähialueen kartta, jonka äärellä isompikin porukka voi tarkentaa reittivalintojaan.

vahvuudet

D: Vosáhlo katsoo Hostelien vetävän tietynlaisia ihmisiä, ei ainoastaan edullisen hintatasonsa vuoksi, vaan etenkin ilmapörrin ja nousussa olevan yhteisöllisyyden vuoksi. Hostelien vahvuutena on mahdollisuus tavata ja luontevasti tutustua muihin ihmisiin, mitä ei niinkään tapahdu isoissa hotelleissa. Henkilökunta voi ottaa tuttavallisemman ja yksilöllisemmän kontaktin vieraaseen kuin suurissa hotelleissa. Myös päätöksenteon joustavuus koettiin vahvuutena, henkilökunnan uudet ideat saatiin heti käyttöön.

S: Stadion Hostelin vahvuutena on keskeinen sijainti, ilmaiset parkkipaikat ja pääkaupungiksi edullinen hinnoittelu. Hostel voi myös hyödyntää piha-alueitaan. Ympäristössä on runsasta kulttuuri-, viihde- ja ravintolatarjontaa. Yleisellä tilojen toimivuuden ja viihtyisyyden parantamisella voidaan vahvistaa mielikuvaa hyvästä hinta-laatu -suhteesta. Useimmat matkaajat käyvätkin ennakkoon katsomassa Hi –hostel rating –järjestelmässä hostelin saamia arvioita. Koska ollaan tekemisissä alun perin ”kevyemmän” vaatimustason hotellin kanssa, on mahdol-

lista kohtullisillakin panostuksilla saavuttaa merkittävää parannusta palvelukokemukseen.

heikkoudet

D: monet hyvät ideat jäävät toteuttamatta rahapulan vuoksi, alhaisten hintojen vuoksi kassaan ei kerry investointivaraa. Mainostamiseenkaan ei jää varoja, on siis panostettava entistä kovemmin viidakkorumpuun. Myös isompien hotellien hinnat ovat taantuman vuoksi laskeneet ja kilpailu on todella kovaa. Pysäköintitilanne hostelin kohdalla on huono, omia parkkipaikoja ei ole lainkaan, mikä karsii omalla kulkuneuvolla tulijoita.

S: Tilat ovat kaiken kaikkiaan melko kehnossa kunnossa. Hostel on isoissa remonteissa Stadion-Säätiön aikataulujen armoilla, pitkän tähtäimen suunnitelmia on vaikea tehdä. Investointivara on myös rajallinen hintatason takia. Mikä loistavassa sijainnissa voitetaan, hävitään se tilojen epäkäytännöllisyydessä.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2010.

82. Downtown Hostelin oleskelutila laajeni vanhan dormitorion paikalle.

84. Downtown Hostelin hiljattain remontoitu keittä- ja oleskelutila.

86. Taiteilija on maalannut seinin maalaismaiseman.

83. Oleskelutilassa on pelejä.

85. Dormitorioiden notkahtelevat kerrossängyt ovat Ikeasta.

87. Mustan dormitorion katto.

reppumatkailu

4.1 Reppumatkailu ennen ja nyt

1980 -luvulla, aikana ennen internetiä, maailmanvalloitus hoitui InterRail -kortilla. Lentomatkustaminen oli kallista ja vain harvan nuoren kesätyöbudjetin saavutettavissa. 1972 lanseerattu InterRail -kortti antoi kertamaksua vastaan mahdollisuuden matkustaa rajattomasti sopimusmaiden junilla, sekä ilmaiseksi tai pientä korvausta vastaan busseilla, lautoilla ja laivoilla. Eurooppaa sahattiin ristiin rastiin, kassavajeen iskiessä juna-asemilla uskalsi vielä yöpyä. Nykymittapuulla matkanteko oli slowtimingia, mentiin mihin ehdittiin, silloin kuin päästiin, jatkuvista lakoista huolimatta. Matkailija oli tuolloin matkashekkejä ja käteistä käyttävä ulkopuolinen tarkkailija. InterRail Global Pass -kortteja saa nykyään eri pituisille jaksoille viidestä päivästä kuukauteen. Kortin hinta riippu kohdemaista, alueellisia hintaryhmiä on neljä. Yhden maan kortteja myydään InterRail One Country Pass -nimikkeellä. Varttuneemmalle väelle on myynnissä InterRail 26+ -kortti. (UNIPress 2008, 23, 204.)

1990 -luvun alussa huhut kertoivat Lonely Planetin ihmeellisestä maailmasta. Australialaisesta pienkustantamosta 1970 -luvulla alkanut matkaopassarja, sittemmin valtavaksi kansainväliseksi liiketoiminnaksi paisunut ”inside” -reissukerho, kertoi ajanhermolla vaeltaville Aasian matkajille minne mennä, missä majoittua. Reissuja tehtiin edelleen kirjojen ja karttojen varassa, sähköinen tietovirta antoi vielä odottaa itseään. Eurooppa oli jo koluttu, nyt piti päästä kauas. Kuukausi Kiinassa, toinen Indonesiassa, Singaporen kautta kotiin. Vastaan tulevilla muiden mantereiden reppumatkaajilla sama kirja kainalossa, samat kohteet mielessä. Matkan idea oli paikalliseen elämänmeenoon sopeutumisessa, pulaan jouduttua otettiin esiin dollarit ja VISA.

Kuva: Maarit Piirainen, 1987.

Kuva: Lonely Planet 1992, kansikuva.

89. Irlannissa oli 30.08.1987 julkisen liikenteen lakko, interreilaajat liftasivat.

2000 -luvun matkailijan, extreme-kokemushakuisen seikkailijan, esikuvana marssii Madventures -tv-sarjan voimakaksikko Riku Rantala ja Thomas Milonoff. Seikkailijoiden matkaa sävyttää eettinen maailmankatsomus, joka kunnioittaa paikallisia tapoja, elää kohteen ehdoilla ja suosii pienyrittäjiä. Kaksikko saunoo venäläisen mafiaperheen kanssa ja syö matoja tarvittaessa. Satelliitin kautta on kätevää raportoida viimeisimmistä sattumuksista, netistä saa ensiapuohjeita. Euroolla pärjää

Kuva: <http://www.sub.fi>

sademetsässäkin ja muovikortti käy yhä useammassa erämaassa. Omaehtoista, minäkeskeistä tekemistä, vailla ulkopuolista kontrollia. Pienenä rajoitteena tosin maailmanlaajuinen Travel Chanel, joka osti oikeudet ohjelmaan ja muokkasi ohjelman pituuden 21 minuuttiin (Haapalainen 2009, 2).

90. Helppoa Lonely Planetin indonesiankieltä 1990 -luvun matkailijalle.

91. 2000 -luvun seikkailijat, Riku Rantala ja Thomas Milonoff.

4.2 Ekologisuus

Halpalentoyhtiöt ovat tehneet viikonloppujen pikarentoutumisesta jokamiehen hommaa. Joulushoppailu Lontoossa on arkea, tosin ympäristö ja luonto kärsivät ihmisen lyhytjännitteisyydestä. Valistuneet edelläkävijät ovatkin siirtymässä hitaan matkailun pariin; hyvin suunniteltu matka kohtuullisilla vaatimuksilla, hitaasti ja julkisilla kulkuneuvoilla edeten. Mieluummin maata pitkin kuin lentämällä. Ympäristön säästön kannalta kerralla pidempi matka on parempi kuin usempi lyhyt. Myös lähimatkailu säästää luonnonvaroja. Maantieteellisesti hieman syrjässä sijaitsevalle Suomelle trendi saattaa luvata hyvää. (Kalmari & Kelola 2009, 17-19.)

Päätös yöpyä hostelissa ottaa ympäristöasiat huomioon monelta kantilta. Hostelin ryhmähuoneissa majoittuva matkailija säästää sekä vettä että energiaa. Yksittäisen hotellihuoneen päivittäinen siivous korvataan ison huoneen moppauksella. Sama valaistus ja energiamäärä kattaa huoneellisen väkeä. Pyyhkeitä eikä lakanoita vaihdeta päivittäin. Suihkuvettä kuluu vähemmän, kun kaakeliparatiisi ei ole omassa huoneessa. Ryhmähuoneissa energiaa säästyy myös lämmittämisessä ja ilmastoinnissa. Sähkösyöppöjä jääkaappejakin on ainoastaan yhteistiloissa. Kun matkailija vielä liikkuu yleisillä kulkuneuvoilla tai kävellen ja pyöräillen, hiilijalanjälki jää aidosti pienemmäksi. Reppumatkailija voi keskittyä laajentamaan maailmankuvansa hyvällä omallatunnolla.

Kuva: Sari Lehto, 2010.

Kuva: Sari Lehto, 2010.

4.3 Reppumatkaaja eli travelleri

Omien reppumatkailijan havaintojeni ja suullisten keskustelujen perusteella vaikuttaisi, että reppumatkaajat voi jakaa hieman kategorisoiden muutamaan usein esiintyvään päätyyppiin. Jokaisella ryhmällä on hieman erilaisia tarpeita ja odotuksia majoituksen suhteen. Tulevien muutosten pitäisi palvella kutakin pääryhmää. Seuraavan sivun taulukossa olen analysoinut matkailijoiden päätyyppejä.

92. Jätteenlajittelupiste Hostelien käytävällä.

93. Matkatavaroiden koko ja määrä on kasvanut viime vuosina.

1

SAPATTIVUODEN VIETTÄJÄT,
TYÖELÄMÄSTÄ IRTAANTUJAT,
DOWNSIFITTAAJAT

- hieman isompi matkabudjetti
- matkasuunnitelma suurpiirteinen
- aikataulu joustaa
- paikallisuus kiinnostaa
- takana aiempaa matkahistoriaa
- osaavat vaatia tasoa ja palvelua
- yhden tai kahden hengen huoneet
- tarkkailu, tutustuminen, omaksuminen
- avaintila: aula, vastaanotto
- ostot hostelista:
välipalat, matkaliput, arvotavarasäilytys

2

HARRASTAJAT,
FANIT

- keskivertobudjetti
- tarkka kohde tiedossa, esim.
arkkitehtuuri, jalkapallo, konsertti
- kokeneita matkailijoita
- aikaa rajallisesti
- perustaso vaatimuksena
- pienhuoneet tai pieni dormitorio
- omatoimisuus, määrätietoisuus, tehokkuus
- avaintila: dormitorio tai pienhuoneet
- ostot hostelista:
kartat, hygieniatuotteet, arvotavarasäilytys

3

ELÄMYKSIEN JAHTAAJAT,
EXTRIMISTIT

- ryhmän suurin budjetti
- trendien aallonharjalla
- laajalti matkustaneita
- tekniikkaa mukana / lataus, netti yms.
- kaikki kohteen tasot käyvät
- tavanomaisuus ei kiinnosta
- kaikki tilat käyvät
- yksilökeskeisyys, liikkuvuus, vauhti
- avaintila: oleskelutilat
- ostot hostelista:
välipalat, juomat

4

KAVERIPORUKAT,
VÄLIVUODEN VIETTÄJÄT

- kohtalainen budjetti
- elämäkokemusta hankkimassa
- tyypillisiä interreilaajia
- pitkähkö aika käytävissä
- kaikki kohteen tasot käyvät
- etsitään kohtemaan tunnelmaa
- kaikki tilat käyvät
- ryhmähenkisyys, avoimuus
- avaintila: suihkut, pesula, yhteiskeittiö
- ostot hostelista:
välipalat, juomat, kaupunkiliput

5

ELÄMÄNTAPAMATKAAJAT,
AJAUTUJAT

- kengännauhabudjetti
- ajelehtivat uusiin kohteisiin
- usein yksin matkustavia
- aikaa käytettävissä
- kohteen matalakin taso kelpaa
- muihin tutustuminen tärkeää
- dormitoriot, yhteistilat
- fiilis, oleminen, seurustelu, hitaus
- avaintila: keittiö, oleskelutilat
- ostot hostelista:
kartat, kahvi

4.4 Reppumatkaajan tarpeet

Matkailumaana Suomelta odotetaan perinteisesti luontoa, puhtautta, rauhaa ja ruuhkattomuutta. Suomi on syrjässä, mutta täällä on toimiva infrastruktuuri ja kielitaitoista väkeä. Suomeen ei ajauduta, tänne tullaan tarkoituksella. (Kostiainen, Ahtola, Koivunen, Korpela & Syrjämaa 2004, 303.)

Lepo, puhtaus, tankkaus, tieto. Matkan motiiveista riippumatta reppumatkaajan tarpeisto kulkee selässä. Tavaraa on vähän,

vaatevarasto on rajoitettu. Pyykkiä pitää pestä ja kuivattaa. Makuutilan pitää olla ensisijaisesti varattu levolle ja nukkumiselle, yhteistilat ovat kokoontumisia varten. Turhaa äänen tuottamista on vältettävä. Suihku on minimivaatimus ja pyyhe on saatava kuivumaan. Arvokkaimmat matkatavarat on hyvä saada lukkojen taakse. Itse makuutilassa tarvitaan paikat repuile ja ulkovaatteille sekä sähköpistokkeet elektronisten laitteiden lataukseen. Lukuvalosta on apua öisille karttasulkeisille

ja matkasuunnitelmille. Pöytätilaa ja istuinpaikkoja tarvitaan huonekohtaisesti. Peili on välttämättömyys. Sekajätteille pitää olla huonekohtainen roska-astia, varsinaiset jätelajittelupisteet varataan yleisiin tiloihin.

Oleskelu täydentyy hyvillä vastaanoton palveluilla; matkaohjeilla, internet-yhteyksillä sekä välipalojen ja välttämättömyystarvikkeiden myynnillä.

Kuva 94: www.vastavalo.fi
Kuva 95: www.3-b-s.eu
Kuva 96: www.olympus.fi
Kuva 97: <http://thecandidreviewer.blogspot.com>
Kuva 98: <http://fredmalaysia.files.wordpress.com>

Stadion Hostelin suunnitteluperiaatteista

5.1 Hostellit tilasuunnittelun kohteena

RT-korteissa ei mainita erikseen hosteleita, lähimmäksi sopivat kuvaukset motellista tai yhden tähden hotellista, eli matkustajakodista. Yhden tähden hotellissa taso on vaatimaton, huoneissa ei ole omia wc- ja suihkutiloja ja kalustus sisältää vain välttämättömimmän. Siivouksen takia hotelleihin suositellaan huoneiden välistä kynnyksettömyyttä. Ovien tulisi olla äänieristettyjä. Seinissä ja kulmissa käytetään törmäyssuojia matkatavaroiden liikuttelun ja siivouksen vuoksi. (RT 94-10554.)

Rakennusten paloturvallisuusmääräysten mukaan kaksikerroksiset, yli 50 majoituspaikkaa sisältävät majoitustilat ja alle 300 m² kokoontumistilat kuuluvat paloluokkaan P1. Majoitustilojen seinät ja katot ovat P1:ssä luokkaa D-s2, d2. Sisäiset käytävät majoitustiloissa seinien ja kattojen osalta ovat luokkaa B-s1,d0 ja lattiat DFL-s1. Luokkavaatimukset eivät koske pinta-alaltaan vähäisiä rakennus-osia, kuten tavanomaisia ovia, ikkunoita, kiinnityspintoja, käsijohteita, jalkalistoja ja levyjen välisiä saumoja. Poistumiseen tarvittavan oven tulee avautua poistumissuuntaan, jos sen kautta poistuvien henkilöiden määrä on yli 60. Käytännössä vaatimukset tarkoittavat jatkossakin aulatilaa eristämistä läheisyydessä sijaitsevista makuutiloista omaksi palo-osastokseen ja käytävän oven avautumissuunnan olevan aulatiiloihin. (E1 Suomen Rakentamismääräyskokoelma.)

[48]

100. Toisen kerroksen käytävät ovat pitkiä ja ikkunattomia.

101. Värikkäillä ovilla on haettu piristystä käytäviin.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

5.2 Perusparannus suunnittelutyön lähtökohtana

Dormitorio

Käytävien ja dormitoriorien alkuperäinen tilajärjestys säilytetään. Dormitoriorien kerrossängyt ovat 1980-luvulta ja ne ovat tulleet tiensä päähän. Myös pöydät ja tuolit ovat raskaat ja tyyliin sopimattomat. Lattiapinnoite on uusittava ja seinät maalattava. Makuupaikkakohtaiset lukuvalot sekä mahdollisuus henkilökohtaisten laitteiden lataukseen on huomioitava. Matkatavaroille tarvitaan huonekohtaista säilytystilaa. Perusparannus toteutetaan uusilla irtokalusteilla, rakenteisiin puuttumatta.

Aula

Aulan kohdalta tulee pohdittavaksi palautetaanko vastaanotto alkuperäiselle vuoden 1962 paikalleen, sisääntulosta oikealle. Tilassa on tehty lukuisia muutoksia ja vanhan vastaanoton paikalle on rakennettu mm. uusi tilaa vievä sähkökeskus. Vastaanoton tekniset vaatimukset tietokoneineen ja muine laitteineen vievät huomattavasti enemmän tilaa kuin alkuperäisessä versiossa.

Vastaanotossa työskentelee nykyään kiireaikana kaksi tai kolme ihmistä, lisäksi sen yhteydessä on Hostelien johtajan ja sihteerin huone sekä myyntituotteiden varasto. Mikäli toiminnot eivät mahdu alkuperäiselle paikalleen, vaihtoehtoina voi olla niiden uusiminen nykyisessä sijainnissaan tai hajauttaminen kahteen osaan.

Rakenteellisesti ja kalustukseltaan nykyisessä 80-luvun ulkoosussa olevassa vastaanotossa ei ole säilytettäviä osioita. Myös aulan matkatavaravarasto ja pyykinpalautuspiste muistuttavat lähinnä työmaaparakkia. Aulatilassa on myös monia oheistoimintoja, kuten

puhelinlaite, palautelaatikko, kahvikone, juoma-automaatti, välipala-automaatti, jäätelöallas, pyykkirullakko, esitteet jne. Myös kiinteät, Hostelin tarjoamat tietokoneet siirretään jatkossa aulatiloihin. Juoma-, kahvi- ja välipala-automaatit sijaitsevat jatkossakin aulatiloihin. Myyntituotteille on varattava reilummin ja logistisesti paremmin sijaitsevaa varastotilaa. Puutteellisten varastointimahdollisuuksien ja epäkäytännöllisten myyntitilojen takia tuotteille on kysyntää enemmän kuin kioskitoimintana pystytään myymään (Laine, P. 2009, 27).

Puhtaalle ja likapyykille on osoitettava uudet keskitetymmät varastointi- ja jakelupaikat, tavoitteena logistiikan paraneminen. Matkatavarasäilytykselle on varattava erillinen lukittava tila, jossa ei ole muita toimintoja.

Aulan linoleumpinnoite uusitaan ja pinnat maalataan. Vanhan kalusteryhmän tilalle hankitaan kevyempiä kalusteita, tavoitteena on myös saada lisää istumapaikkoja.

Toimistotiloissa työpisteet muokataan nykyajan tarpeita vastaaviksi, jolloin myös koko vastaanottopiste lukittavine lasi-ikkunoineen uusitaan. Parannustyössä tavoitellaan tilaan selkeyttä ja sen useat toiminnot pyritään ryhmittelemään uudelleen. Tavoite on, että toimistotiloista löytyy jatkossa neuvottelupaikka talon sisäisille palavereille sekä vierastapaamisille.

Lähtökohtana on omaleimaisen, viihtyisän ja toimivan ympäristön luominen. Aulan pitää toivottaa kävijä tervetulleeksi, tila toimii Hostelin käyntikorttina.

Informaatiojärjestelmä

Kaikille viestinnän pääryhmille suunnittelen ulkoasun, jossa määritellään värit, fontit, kuvapaikat ja rakenne. Informaatio tuotetaan suomeksi ja englanniksi. Kullakin ryhmällä on oma koodituksensa.

Hostelissa esillä olevan informaation voi jakaa muutamaaan päätyyppiin viestien tärkeyden mukaan (taulukko 4). Arjessa näkyvin on pysyvien opasteiden ryhmä A. Määrällisesti suurimman kokonaisuuden muodostaa Hostelin ulkopuoliseen toimintaan liittyvä B-ryhmä. Ryhmä C toteutetaan pääasiassa henkilökunnan tuottamilla vaihdettavilla A4-tulosteilla. D-kohdan viestiseinän tarjoaa Hostel, sisällön tuottavat matkailijat itse. Ryhmä E muodostaa oman visuaalisen kertomuksensa. Hahmottelen käytävätauluille yhden peruspohjan, jota muunnellaan kuvilta ja teksteiltään tilakohtaisesti.

TIEDOTTEET JA TOIMINTAOHJEET

- järjestyssäännöt
- huone- ja kerrosmerkinnät
- poistumistieohjeet
- jätteiden lajitteluohjeet

A

SEKALAISET TIEDOTTEET

- liikennevälineiden aikatulut
- kartat
- talon ulkopuoliset palvelut
- kaupungin ohjelmatarjonta
- vierailukohteiden esitteitä

B

HENKILÖKUNTA

- kausitiedotteet
- tapahtumat
- poikkeustilanteet

C

VAPAAT VIESTIT

- matkailijoiden oma viestiseinä

D

KÄYTÄVÄTAULUT

- uusi sisustuksellinen elementti
- sisältää historiaa ja kuvia

E

(taulukko 4: Lehto, S. 2011.)

Kullekin edelläolevista ryhmistä suunnitelen ulkoasun, jossa määrittelen värit, fontit, kuvapaikat ja raketeen. Informaatio tuotetaan suomeksi ja englanniksi. Kullakin ryhmällä on oma värinsä. Kooltaan näkyvin on ryhmä A, määrällisesti suurimman ryhmän muodostaa B. Ryhmä C toteutetaan pääasiassa

Kuva: Sari Lehto, 2011.

vaihdettavilla tulosteilla. D-kohdan ajatuksessa seinän tarjoaa Hostel, viestit ja sisällön tuottavat matkailijat. Seinä voi toimia myös aulatilän fokuksipisteinä, tilan kokoavana elementtinä. Ryhmä E muodostaa oman kokonaisuutensa, jolle hahmottelen yhden peruspohjan, jota muunnetaan kooltaan ja kuvitukseltaan tilakohtaisesti.

Kuva 102: Tiedotteita aulan ilmoitustaululla.

Kuva 103: Olympiastadionin asemakaavan muutospiirros vuodelta 1956.

5.3 Kohteen asettamat erityisvaatimukset

Hilkka Högström Museovirastosta on tehnyt vuonna 1993 Olympiastadionin rakennushistoriallisen selvityksen ja inventoinnin. Työtä käytettiin pohjana, kun rakennuskokonaisuus suojeltiin rakennussuojelulailla osana kansallista kulttuuriperintöä. Suojelumääräyksissä todetaan mm. että rakenteet ja rakennusvaiheet tulee säilyttää toisistaan erottuvina kokonaisuuksina, myös käyttötarkoitus tulee säilyttää alkuperäisenä. Erikseen mainitaan torni ja pääkatsomo, eteläkaarre, itäkatsomo, pohjoiskaarre, Urheilumuseo, urheilukenttä, lähiympäristö ja maisema sekä niitä koskevat määräykset. (Helsingin Olympiastadionin suojelu rakennuslailla YM6/531/2006.)

Kansallisesti merkittävänä kohteena Olympiastadion suojeltiin Ympäristöministeriön päätöksellä vuonna 2006. Museovirasto ohjaa ja valvoo suojeltujen rakennusten muutostöitä.

Lähtökohtaisesti tilan perusrakenteita ja tilajakoa ei saa muuttaa. Pääasiallisesti suunniteltavat toimenpiteet pitävät sisällään maalattavien pintojen, lattiapintojen, valaistuksen ja kalustuksen uusimista.

Työn teettäjän keskeinen toive on saada helpotusta aulan pyykkihuoltoon. Vastaanoton tilajärjestelyä toivotaan selkeämmäksi, jotta ruuhka-aikana aula ei olisi täysin tukossa, myös myyntituotteet halutaan selkeämmin esille. Makuusaleista tulleen palautteen takia niiden uusiminen on prioriteetti numero yksi. Ylipäätään toivottiin selkeyttämistä ja yhtenäistä, tunnistettavaa tyyliä, jota voidaan jatkaa myös tulevaisuudessa remonteissa.

retkeilymajan pohjaratkaisuperiaatteet tulee säilyttää 1960 –luvun ideoiden mukaisina

pohjoiskaarten katsomoiden alla olevien yleisötilojen mahdolliset muutokset tulee tehdä alkuperäisten jäsentely- sekä materiaali- ja väritysperiaatteiden mukaisesti

suojelumääräyksissä esiintyvä edellytys säilyttämisestä sisältää myös mahdollisuuden perustellusta syystä palauttaa rakennusosa aikaisempan asuun

poimintoja suojelupäätöksestä pohjoiskaarten tiloja koskien
(lähde: Helsingin Olympiastadionin suojelu rakennuslailla YM6/531/2006)

STADION

611.

ASEMAPIIRROS 1/500

ASEMAKAAVA / MUUTOS 1956.

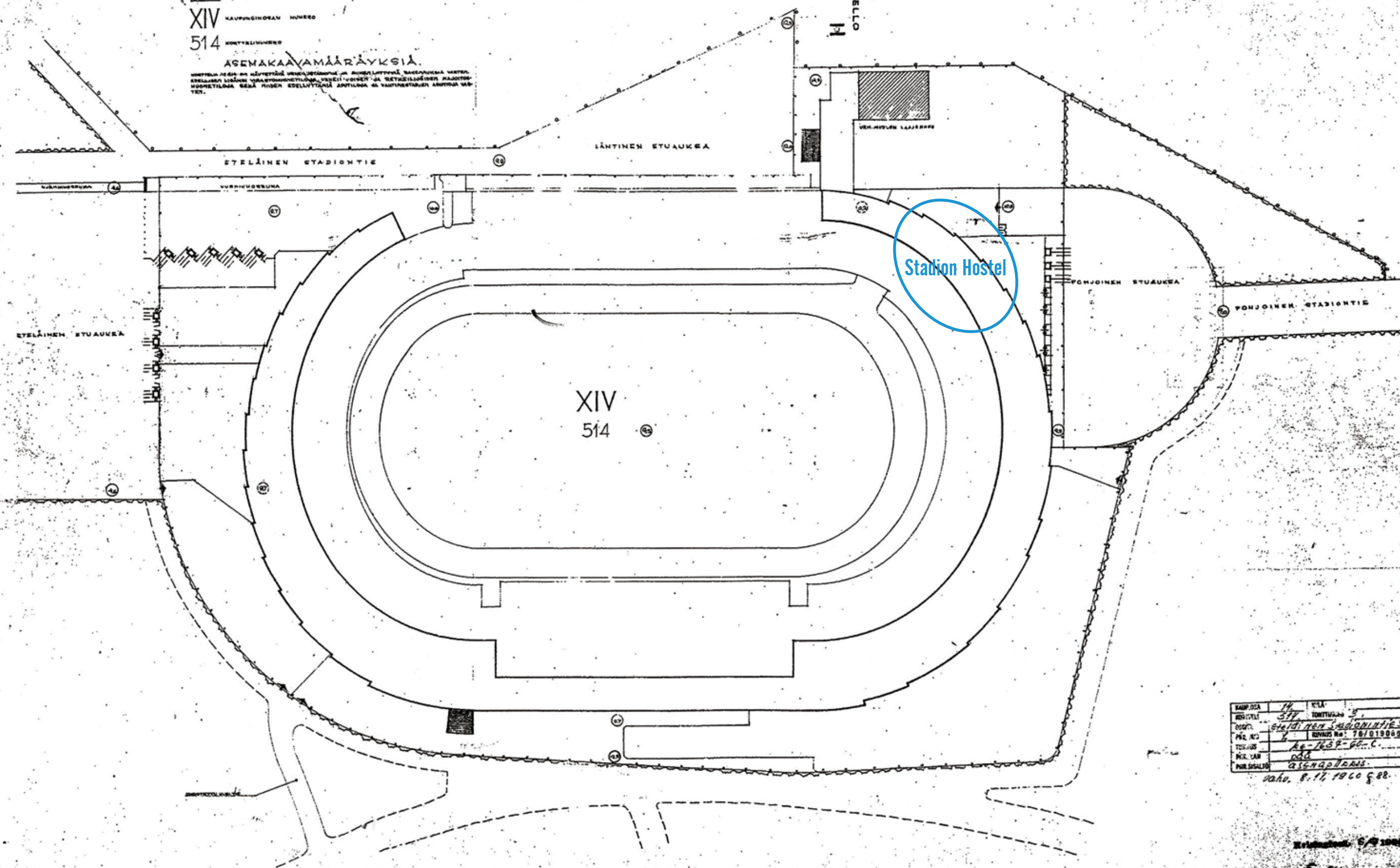
SELITYKSIÄ.

- STADIONIN LAAJENNUS
- URMELUUALUS
- PUIKKO
- PÄIKSEN RAUENNURMEN TONTTI

XIV
514 KAUPUNGINOSAN NUMERO
KORTTELINUMERO

ASEMAKAAVAMÄÄRÄYKSIÄ.

MAITTEIN TIEHÄ ON KÄYTTÖSSÄ URMELUUALUSINA JA SUURELLETTÄVÄ KATUKUNNAN VASTEN. EDULLISIA LISÄKSI YRÄKÄPÖHÖNNEITÄ, PUIKKO- JA KETÄLLETTÄVÄN MAJOTOIMIKUUKETILONA SEKÄ NIIDEN KEHÄLLETTÄVÄÄ APUKILONA JA YAMINASTARUEN ARVIOIDU VASTEN.

Kaupunki	14	Korttelin	514
Korttelin	514	Tontin	5
Osasto	Stadion Stadiontie 3	Korttelin	78/01900
Paik. No.	44-1639-60-C	Korttelin	78/01900
Tekijä	osa	Korttelin	78/01900
Paik. No.	osa	Korttelin	78/01900
Paik. No.	osa	Korttelin	78/01900
Paik. No.	osa	Korttelin	78/01900
Paik. No.	osa	Korttelin	78/01900

vuok. 8.11.1960 § 22.

Kaupunki 5/9 1960

Yrjö Lindström ja 2. jänne / 1960

HI-hostel rating system

6.1 Tyytyväisyystutkimuksen toteutus

Stadion Hostel on mukana IYHF:n kansainvälisessä HI -hostel rating –järjestelmässä, jossa kuukausittain julkaistaan maakohdaiset asiakasarviot jäsenhosteleista. Palautteessa arvostellaan seitsemän eri osa-aluetta asteikolla 0 – 100, jossa nolla on huonoin ja 100 paras arvio. Kaikista kohdista lasketaan keskiarvo, joka näkyy Customer rating -arvona (%). Asiakkaat voivat jättää palautteessaan myös vapaamuotoisia kommentteja. Arvostelut, Customer rating -arvo ja vapaat palautteet ovat luettavissa osoitteessa www.hihostels.com. (Laine, P. 2010, 32-33.)

6.2 Keskeiset tulokset

[54]

Tilasuunnittelun keinoin voidaan vaikuttaa Comfort-osuuteen ja tietyssä määrin Cleanliness-arvoon. 29.05.2011 otannassa Stadion Hostel sai Customer ratingissä 77 % keskiarvon, Comfort -osa-alueen ollessa 69 % (taulukko 5). Vastaavasti Prahan Downtown Hostelin keskiarvo oli 90 %, ja Comfort-arvo 86 %.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2010.

6.3 Kehittämistavoite

Suunnitelmani tavoite on nostaa Hi –hostel rating asiakaspalutteen Comfort-arvioita noin kuudella yksiköllä, 75 pisteen tuntumaan. Yksinkertaistetusti tavoitteena on yleinen kokemuksympäristön laadun parannus.

105. Palautelomakkeet ovat aulan pöydällä.

106. Oleskelutilassa on sekalainen valikoima kalusteita.

107. Myös yhteiskeittiö on remontin tarpeessa.

STADION HOSTELIN ARVIOT IYHF:N HOSTEL RATINGISSA 29.05.2011

CUSTOMER RATING

TOTAL:

77%

Friendliness of Staff:

84%

Efficiency of Service:

81%

Comfort:

69%

Cleanliness:

72%

Security:

82%

Location:

73%

(taulukko 5: <http://www.hihostels.com/dba/hostels-Helsinki---Stadion-Hostel-019004.en.htm>)

tavoitteet ja raja

dormitorio

Ensisijainen kohde on mallidormitorion suunnittelu. Yksi 9 hengen mallihuone on myös sovittu ensimmäiseksi remonttikohdeeksi. Valmiissa huoneessa päästään testaamaan suunnitelmaa käytännössä pyytämällä palautetta asiakkailta ja henkilökunnalta. Tarvittavien parannusten jälkeen samaa perusideaa noudattaen remontoidaan muutkin makuutilat. Tavoitteena on monistettavan ja skaalaan-tuvan mallitilan suunnittelu.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2010.

112. Putket ja osa sähköistyksestä on tehty pintavetoina.

113. Lattiapinnoite on linoleumia.

[59]

114. Huoneissa ei ole hyllytilaa matkatavaroille.

115. Ikkunoiden alla on patterit ja niiden edessä lisävuode.

116. Nojatuoleja ei voi käyttää tilahtauden vuoksi.

B

aula- ja vastaanottotilat, toimisto

Toiseksi kohteeksi valittiin aula- ja vastaanottotilat. Tiloja monine toimintoineen ja kontrollin keskuksena käsittelen omana yksikkönään. Visuaalisesti se on sukua muille tiloille, mutta se toimii myös Hostelien keskipisteenä, avaintilana. Sieltä kulku muihin tiloihin alkaa ja loppuu. Tila erotetaan muista runsaammilla yksityiskohdilla ja yksilöidymällä valaistuksella. Tilassa esiintyvät värit ja materiaalit toistuvat niukempina muualla Hostelissa.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2010.

117. Matkatavara huoneen vasemmalla seinällä on uudehko sähkökaappi.

118. Matkatavara huoneen oikean sivun pienissä huoneissa on pyykkisäkkejä.

119. Aulan ikkunoihin on toivottu jatkossakin pimennysmahdollisuutta.

120. Aulan katossa on kuitulevyä ja pallovalaisimet.

121. PC:t ovat ulkopuolisen yrittäjän kahviossa, puoli kerrosta aulaa ylempänä.

opasteet ja tiedotteet

Kolmantena kohteena on opaste- ja tiedotusjärjestelmä. Visuaalisesti tähän osioon liitetään myös käytävien elävöittäminen. Asiakkaiden omatoimisuuden ja itsenäisen tiedonhaun lisääntyessä henkilökunnan aikaa vapautuu muuhun työhön. Asiakkaiden ei tarvitse jonottaa pikkuasioiden takia. Tavoitteena on toiminnan joustavuus ja asiakastyytyväisyys. Käytävien haltuunotolla pyrin lisäämään myös viihtyisyyttä.

Suunnitelman ulkopuolelle rajataan mm. oleskelutilat sekä yhteiset keittiötilat, joiden remontointi siirretään tuonemmaksi mahdollisesti lähitulevaisuudessa edessä olevan Stadionin putkiremontin vuoksi. Myöskään WC- ja suihkutiloihin ei syvennytä tässä suunnittelutyössä.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2010.

122. Vaihdeaville A4 -tiedotteille tarvitaan yhtenäinen kehysjärjestelmä.

123. Lakisääteinen pelastustieopaste on liimattu dormitorion oven.

[63]

124. Kirjastohuone on merkitty kahteen kertaan.

125. Toisen kerroksen ovinumerot on maalattu.

126. Kerrossänkypaikat on numeroitu laminoituilla lapuilla.

7.1 Toiminnalliset tavoitteet

Opinnäytetyöni tuloksena syntyvän suunnitelman tärkeimmät tavoitteet ovat asiakastyytyväisyyden kohentaminen, viihtyvyyden lisääminen ja toimintojen sujuvuuden parantaminen. Visuaalisesti pyrin yhdistämään vanhaa ja uutta tasapainoisesti. Tämän hetkisiä tilajärjestelyjä ei voida pitää kovin toimivina tai esteettisinä.

Työn sujuvuus ja henkilökunnan viihtyvyys kulkevat käsi kädessä. Tavoitteena on informaation keskittäminen, ruuhka-aikojen pullonkaulojen helpottaminen ja mahdollisimman helppohoitosten materiaalien ja kalusteiden valinta. Asiakkaan kannalta tavoittelun aiempaa joustavampaa siirtymistä tilasta toiseen ja niissä oivaltavia, toimintoja helpottavia yksityiskohtia.

[64]

Hostelin yrityskuvan hallitseminen on tärkeää. Huonosti ylläpidetty palveluympäristö välittää asiakkaalle negatiivisia viestejä. Palaneet polttimot valaisimissa ja vanhentuneet tiedotteet seinillä viestivät asiakkaalle, ettei yksityiskohdilla ole merkitystä. Pieni asia väärässä paikassa voi saada ison merkityksen. (Tyrylahti 2008, 27)

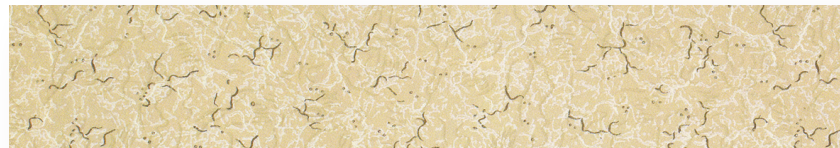
Jotta uusitusta valaistuksesta ja opastejärjestelmästä saadaan täysi hyöty irti, laadin sen päivittämisestä myöhemmin erillisen ohjeiston. PDF -dokumentti sisältää ohjeet uusien opasteiden teettämisestä; materiaalit, koot, fontit ja värit. Lisäksi järjestelmään sopivia pohjalevyjä ja heloja hankitaan alun perin muutamia kymmeniä ylimääräisiä kappaleita, jotta jatkossa vältetään yksittäisiltä ja kalliilta materiaalihankinnoilta. Ohjeistossa on lueteltuna myös valittujen valaisintyyppien lamppujen tekniset tiedot (w, kelvin, Ra).

7.2 Rakennustekniset tavoitteet

Edellä mainittujen rajoitteiden vuoksi remontoinnin rakenteellinen perusteellisuusaste tulee olemaan kevyt, aulatilojen kohdalla paikoin keskiraskas muutos.

7.3 Tyyli ja tunnelma

Olympiastadion oli valmistuessaan 1938 ankaran funktionalistinen, kokovalkoinen betonirakennus. Ajan henki suosi selkeitä pintoja ja puhtaita muotoja. Koristeellisuus oli karsittu pois. (Koho 2000, 55.) Viisikymmentäluku toi muotiin pehmeämpiä muotoja ja haptisempia pintoja. Tämä ajan tuoma pehmeneminen näkyi Olympiastadionilla mm. 1955 rakennetun laajennusosan puuverhoilussa. Sisätiloissa katto- ja seinäpinnat pysyivät vaaleina.

Kuva: Heikkinen, M. Suomalainen tapettikirja, 2009.

Kuva 111: <http://www.freakingnews.com>

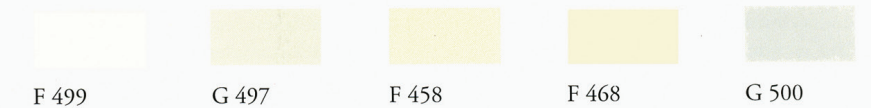
Kuva: Pietarila, P. 2004.

109. Muraalitapetti jäljittelee rappauspintaa. Se pysyi muodissa funktionalismin alusta jälleenrakennuskaudelle asti.

110. Funktionalismi suosi vaaleita perusvärejä ja kirkkaita tehostevärejä.

Funktionalismin sisävärejä, värikartta

KATOT

SEINÄT

KOROSTEVÄRIT

OVET, LISTAT

IKKUNAT

LATTIAT

Funktionalismissa valkoinen oli vallitseva väri, lisänä vaaleita pastellimaisia sävyjä. Tehostevärit olivat kirkkaita; kromin keltaista, punaista, koboltin sinistä, kromi- ja sinkkivihreää. Uutuuksia olivat kiiltävät maalit, ns. lakkamaalipinnat, joiden väriä nyt ensikertaa laajasti sisääntulviva valo korosti. Kalusteet olivat ns. ylimaalattuja. (Pietarila 2004, 66–67, 106–107.)

Jälleenrakennuskautta, 1940-1950 –lukua, kutsutaan myös materiaaliromantiikan ajaksi. Rakentamisessa käytettiin yleisvaikutelmaa pehmentäviä aitoja luonnonmateriaaleja, kuten panelointeja, kivipintoja, koristerappauksia, tiiltä, kaakelia, liuskekiveä ja taivutettuja harjateräskateita. Aiemmin muodissa olleet kirkkaimmat lisävärit karsiutuivat, kiiltävät maalit jatkoivat suosiotaan. Vaaleat värisävyt pysyivät samoina kuin funktionalismin aikana, huonekaluissa käytettiin myös viilupintoja. Samaan aikaan suomalainen muotoilu nousi maailman huipulle, biennaaleista palattiin palkinnot kainalossa. (Pietarila 2004, 68-69, 108-109.)

2000 –luku toi mukanaan design-hotelli -ilmiön, edellä mainittuihin aikakausiin verrattuna yksilökeskeisen kokemusmaailman. Kaikki keinot ja tyyli ovat vapaasti käytössä, erottautuminen, hotellin brändäys on tärkeää. Sisustuksen toteutus ei välttämättä ole kalliimpaa kuin keskivertohotellissa. Keskeisiä ovat oivallukset, wow–efektit, yllätyksellisyys, erilaisuus, ajatuksen vieminen loppun asti pienimmissäkin yksityiskohdissa.

Syksyn 2011 Habitare-messuilla Scandic Hotels Oy:n myynti- ja markkinointijohtaja Jarkko Härmälä piti mielenkiintoisen katsauksen Scandicin uudesta STORY -hotellikonseptista. Scandic

remontoi Helsingin Siltasaarenrannan Paasitorniin uutta hotelliä, jonka jo maailmalla testattu konsepti rantautuu nyt ensimmäistä kertaa Suomeen. Ajatuksen mukaan design-hotellit sinällään, pelkkinä muotoilun näyteikkunoina ovat jo menossa muodista. Kuluttajat kaipaavat epävarmassa maailmantilanteessa tarinoita ja historiaa. Scandicin STORY –konsepti ammentaakin hotellin inspiraation Hakanieman ja Kallion kaupunginosien historiasta, joka puretaan sisustukseen. Kukin kerros saa alueen historiasta kertovan oman teemansa, aulassa sirkuksen, toisessa kerroksessa 1920 –luvun, kolmannessa kerroksessa 1960 -luvun jne. (Härmälä 2011.)

Funktionalismi, jälleenrakennuskausi, design-hotellit ja STORY-konsepti. Näiden tyylien yhdistelmästä lähdän etsimään Hostelin uutta ilmettä. Varsinkin STORY-tyyppisen ajattelun hyödyntäminen sopii Hosteliin Stadionin rikkaan menneisyyden vuoksi.

Tunnelmassa en tavoittele kodikkuutta. Minua on usein askarruttanut hotellien mainoksissa, miksi huoneiden pitäisi olla ensisijaisesti kodikkaita? Useimmilla meistä on koti ja arkea siellä aivan riittämiin. Matka on tapahtuma, irtaantumista rutineista. Henkilökohtaisesti kaipaen jotakin muuta kuin tuttua, mieluummin uusia virikkeitä ja erilaista ympäristöä. Lähdänkin liikkeelle rakennuksesta ja sen menneisyydestä. Avainsanoina suomalaisuus, funktionalismi, historia. Välineinä runsauden karsimista, suomalaista kalustemuotoilua ja raikasta värimaailmaa. Selkeyttä, valoa ja viihtyvyyttä. Toivon, että Hosteliin saapuva matkailija aistisi ripauksen vuoden 1952 olympiatunnelmaa.

7.4 Kustannustavoitteet

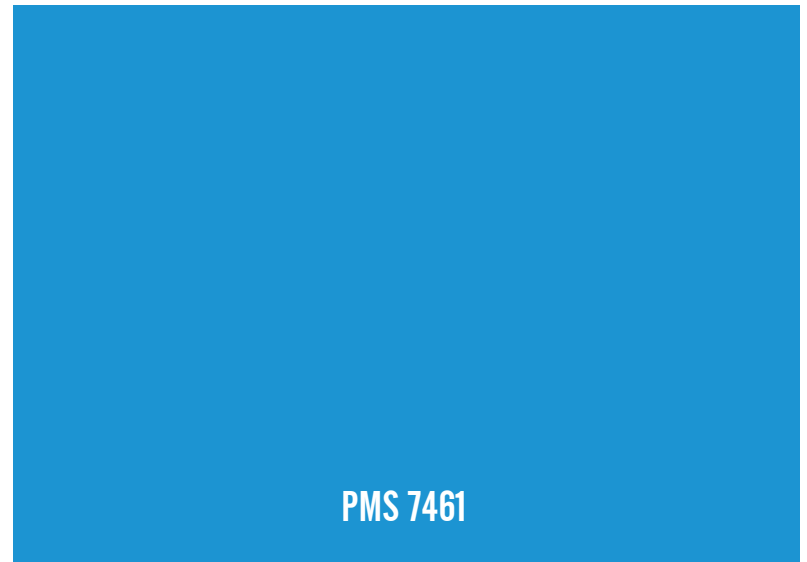
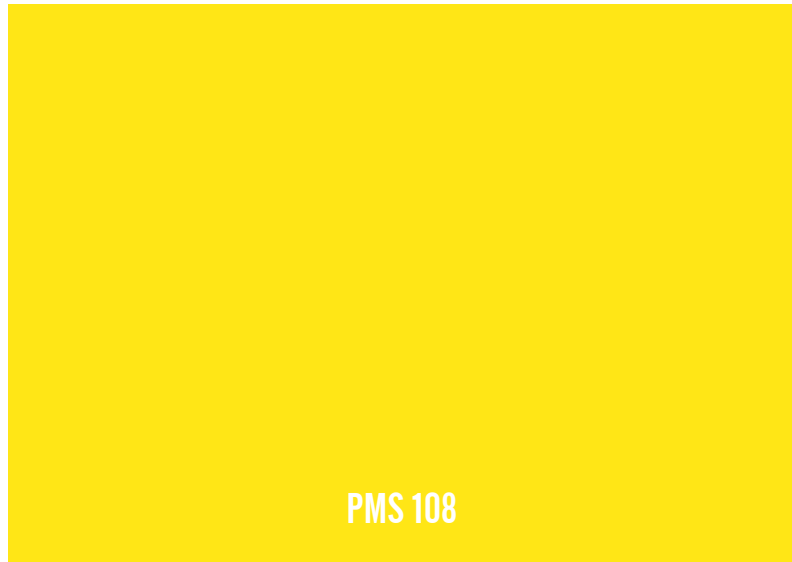
Asiakkaalla ei ole perusparannukselle varsinaista budjettia. Rahoitus perustuu kassatuloihin, lainaa ei ole tarkoitus ottaa. Edullisten majoitushintojen vuoksi Hostelin rahapussi ei ole pohjaton. Työ jaetaan toteutuksen osalta usempaan osioon ja remontteja tehdään kauden hiljaisempina aikoina, useamman vuoden aikana. Keskusteluissa on toivottu kustannustehokasta ratkaisua, joka palvelisi arviolta seuraavat 15 vuotta huolto- maalausilla ja muilla pientöillä. Koska suunnitelmassa on iso osa pintojen maalamisella ja muilla kevyehköillä ratkaisuilla, voidaan osa uudistuksista toteuttaa henkilökunnan voimin. Talkoohalukkuutta mm. seinien maalaamiseen on ilmennyt jo prosessin aikana.

7.5 Rajaus, suunnittelutehtävä

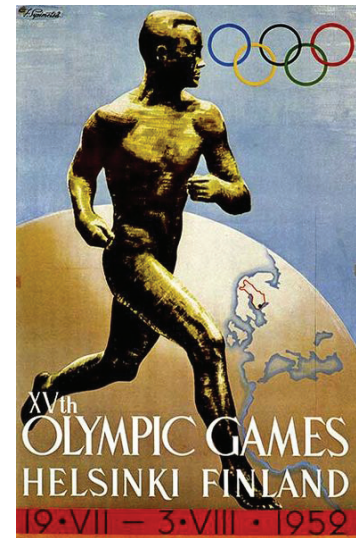
[65]

Osa-alueet on valittu toimeksiantajan kanssa niiden kiireellisyysjärjestyksessä. Varsinaisia tilasuunnitelmia teen kaksi, aulan ja dormitorion, sen lisäksi hahmottelen informaatiojärjestelmää ja käytävien elävöittämistä. Tiloista teen käsivaraluonnoksia, joiden pohjalta siirryn CAD-kuviin ja 3D-mallinnuksiin. Opastejärjestelmästä taitan mallit InDesign –ohjelmalla.

Pääpaino on matkailjoissa, vierailijan saamassa tila- ja toimintakokemuksessa. Henkilökunna kohdalla perusparannus tarkoittaa lyhentyneitä materiaalin kantomatkoja, pienempää painetta vastaanotossa ja viihtyisämpiä tiloja. Hostelissa toimii myös ulkopuolisia alihankkijoita, kuten siivous- ja pesulayrittäjät, joiden työtä suunnitelman toivotaan helpottavan esimerkiksi parantuneen valaistuksen, kevyempien kalusteiden ja esteettömämpien kulkureittien muodossa.

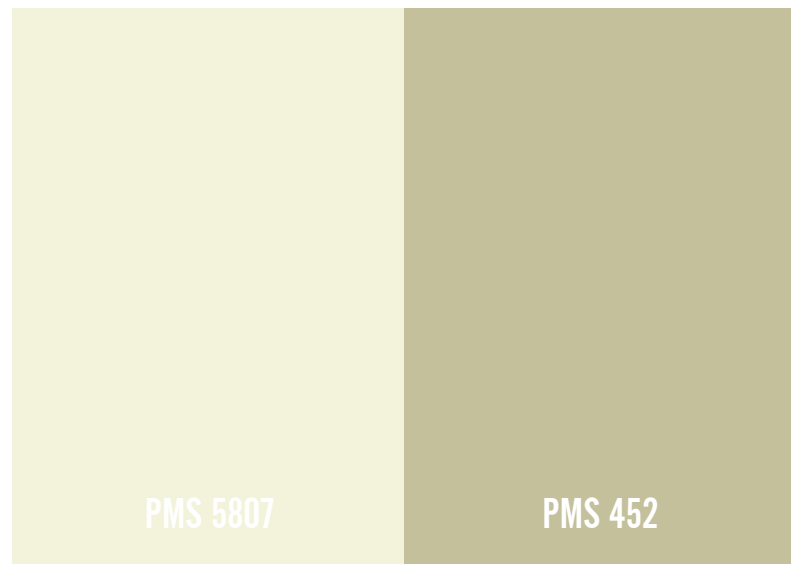
[66]

1938 1952

moodboard - värimaailma

IM ALTEN BAHNHOF
JUNI-
SEPTEMBER
1924

Funktionalismin sisävärejä, värikartta

KATOT

F 499	G 497	F 458	F 468	G 500
-------	-------	-------	-------	-------

SEINÄT

H 497	H 499	G 460	G 457	G 410
-------	-------	-------	-------	-------

KOROSTEVÄRIT

L 358	V 370	N 326	H 392	M 484
-------	-------	-------	-------	-------

OVET, LISTAT

L 458	L 461	S 497	PETSAUS	JALO-PUU
-------	-------	-------	---------	----------

IKKUNAT

Maalarivalkoiset	PETSAUS	JALO-PUU
------------------	---------	----------

LATTIAT

K 497	K 500	Y 499	LINO-LEUMI	KIMI-MATTO
-------	-------	-------	------------	------------

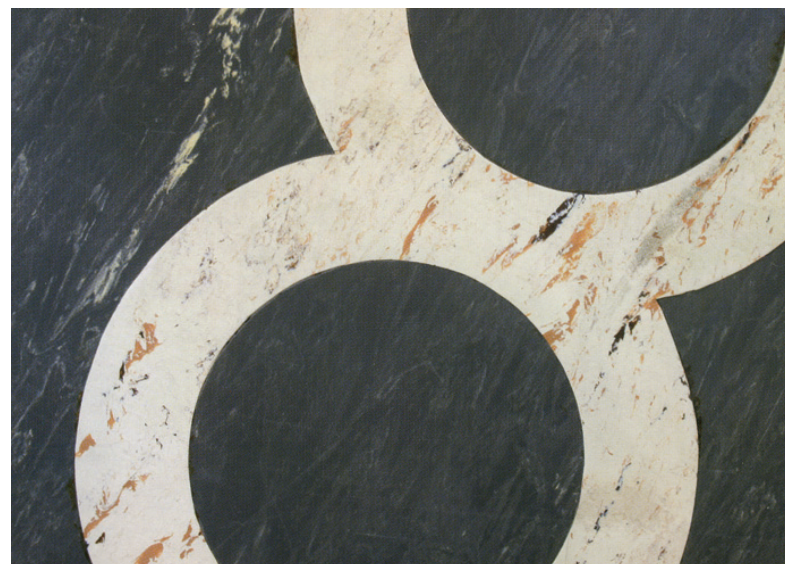
Kuva 127: Sari Lehto, 2010.
Kuva 128: Sari Lehto, 2010.
Kuva 129: Urheilumuseo
Kuva 130: SRM ry
Kuva 131: SRM ry
Kuva 132: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Olympiarenkaat>
Kuva 133: <http://blogs.trb.com>
Kuva 134: Urheilumuseo
Kuva 135: <http://martinklasch.blogspot.com>
Kuva 136: V&A Publishing, 2009.
Kuva 137: Pietarila, P. 2004.

moodboard - värimaailma

välitilat - elävöitys

alueet - nimikointi

alkuperäisyys - henki

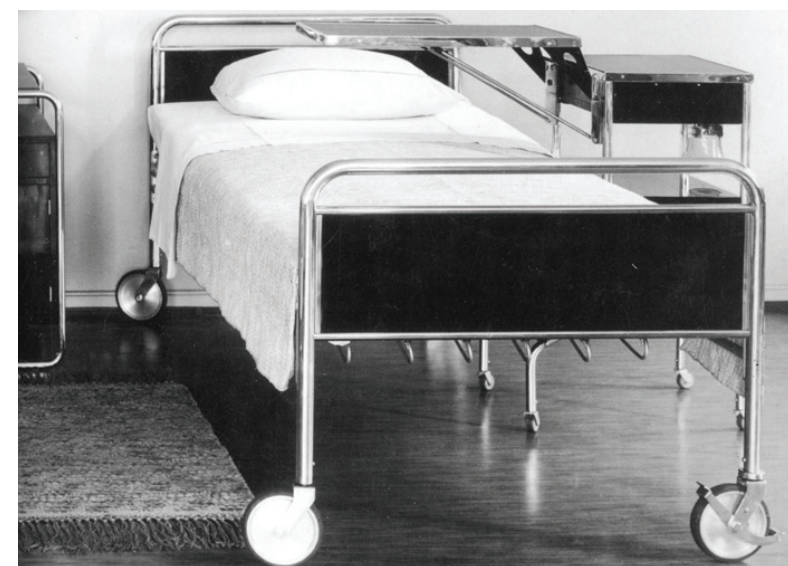
[68]

suljettu - avoin

rytmi - toisto

kestävyys - käytännöllisyys

moodboard - lähtöruudut

läpinäkyvyys - peittävyys

suomalaisuus - muotoilu

värit - opastus

kevyt - raskas

selkeys - käytettävyys

grafiikka - tunnelma

- Kuva 138: <http://cartinafinland.fi>
- Kuva 139: <http://lumia.kuvat.fi>
- Kuva 140: Standertskjöld, E. 2008.
- Kuva 141: Sari Lehto, 2010.
- Kuva 142: Urheilumuseo
- Kuva 143: Toim. Aav, M. & Savolainen, J. 2010.
- Kuva 144: Mandl, R. 2010.
- Kuva 145: www.designbyfrandsen.dk
- Kuva 146: <http://www.mikkolaakkonen.com>
- Kuva 147: <http://www.flickr.com>
- Kuva 148: <http://www.designboom.com>
- Kuva 149: <http://www.designboom.com>

moodboard - lähtöruudut

ei luonnonvaloa - kiiltoasteet

säilytystila - integrointi

tilan merkintä - loogisuus

[70]

pieni tila - selkeä grafiikka

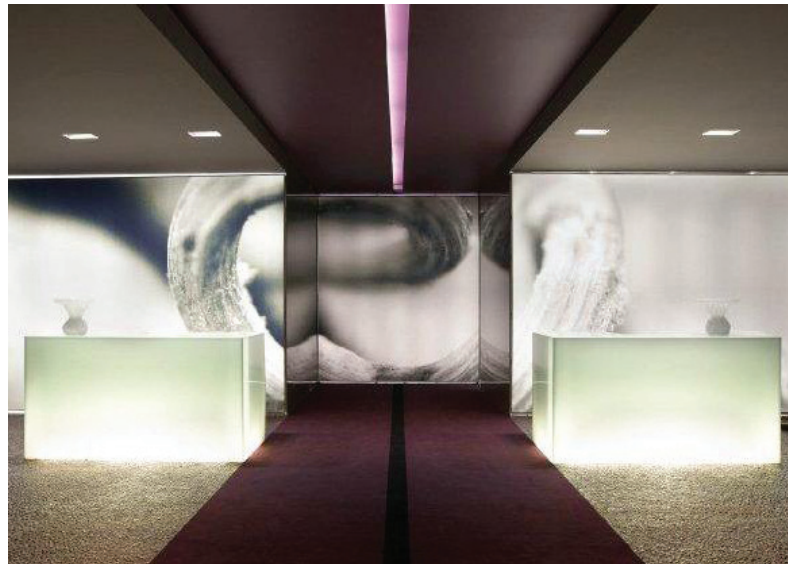
oma alue - tilan rajaus

matala tila - cheä pinta / aukotus / näkymät

moodboard - majoitus

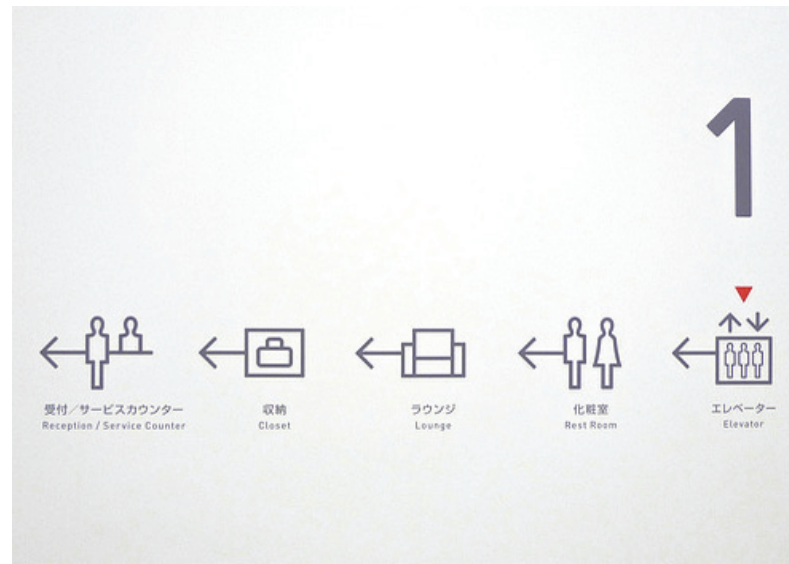
huomioarvo - mustavalkoinen / tunnisteväri

seinät - viestipinta

opaste - värit

identiteetti - fontit

sokkeloiset tilat - suunnan näyttö

lattiapinta - kulun johdattelu

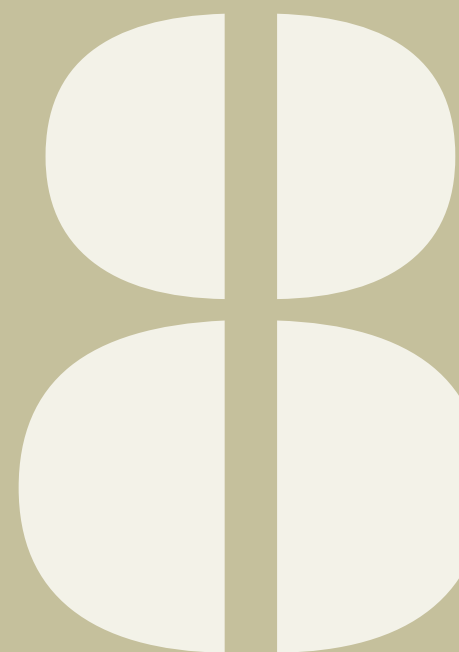
Kuva 150: <http://www.randomwire.com>
Kuva 151: <http://www.randomwire.com>
Kuva 152: <http://www.emmas.blogg.se>
Kuva 153: <http://www.hostelbookers.com>
Kuva 154: <http://www.hostels.com>
Kuva 155: <http://ifitshipitshere.blogspot.com>
Kuva 156: <http://portugalconfidential.com>
Kuva 157: <http://vienna.unlike.net>
Kuva 158: <http://plastolux.com>
Kuva 159: <http://www.randomwire.com>
Kuva 160: <http://www.designboom.com>
Kuva 161: <http://www.dezeen.com>

moodboard - opasteet

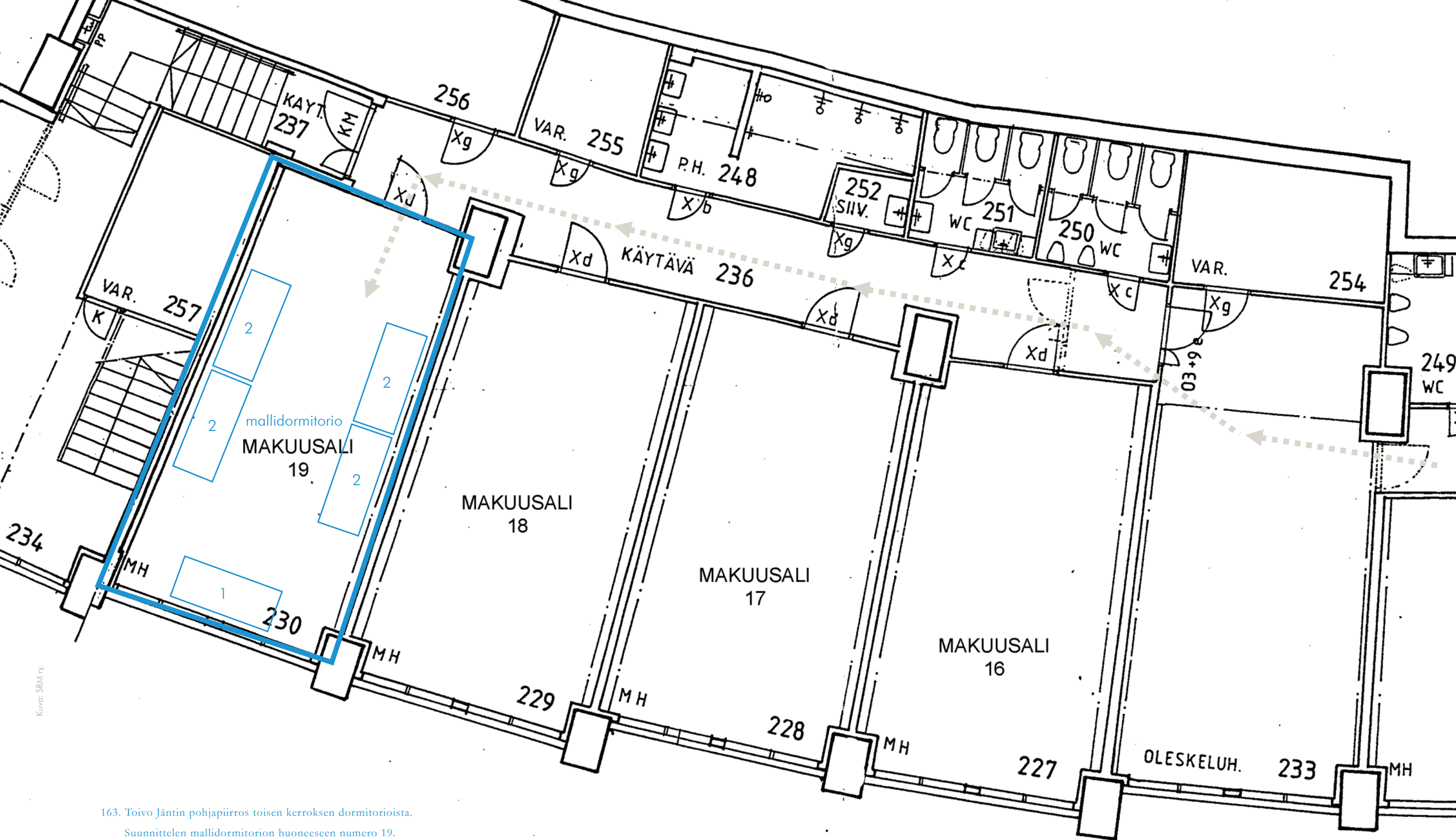
2

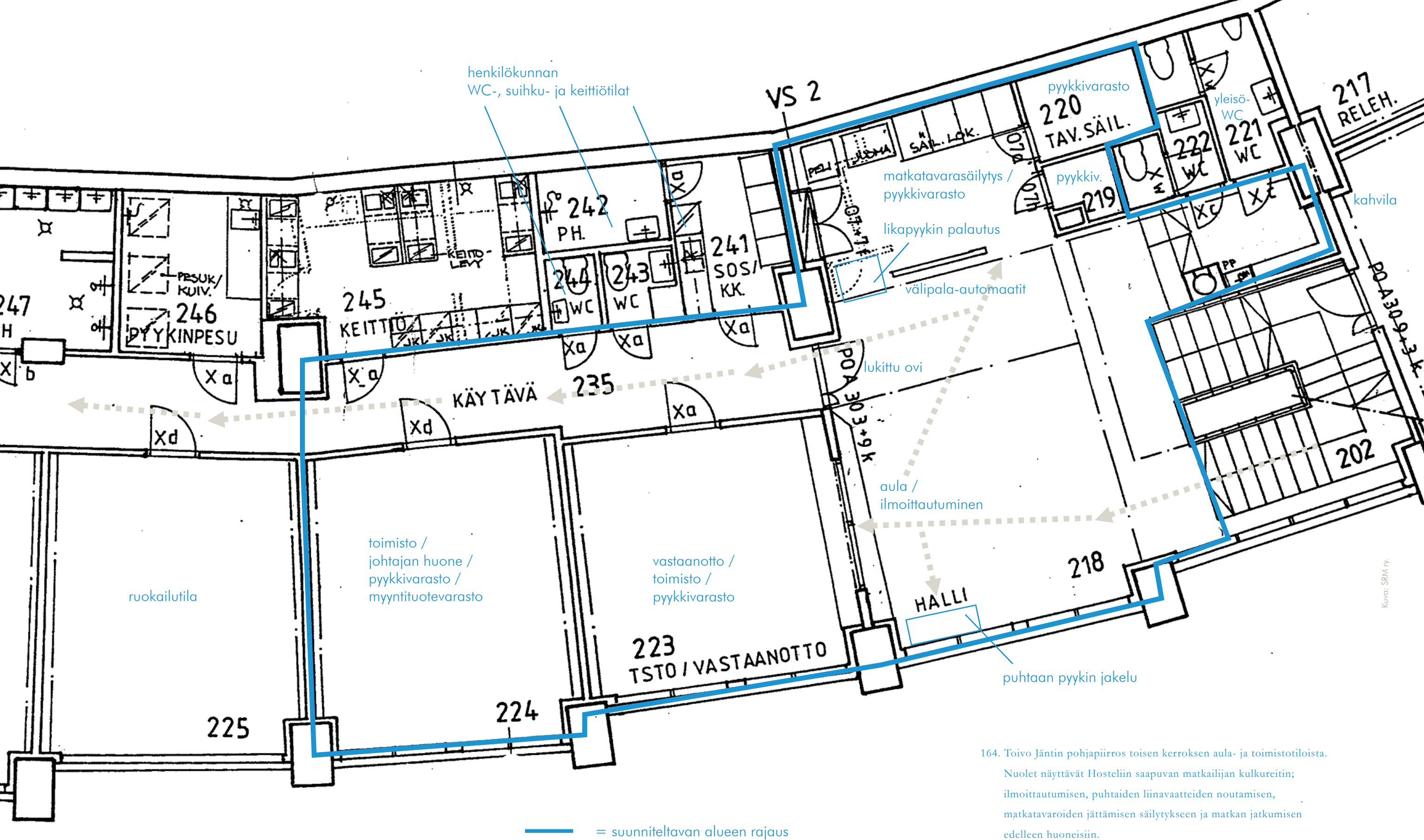
3

suunnitteluprosessi

163. Toivo Jäntin pohjapiirros toisen kerroksen dormitorioista.
 Suunnittelen mallidormitorion huoneeseen numero 19.
 Huoneessa on tällä hetkellä yhdeksän makuupaikkaa.

164. Toivo Jäntin pohjapiirros toisen kerroksen aula- ja toimistotiloista. Nuolet näyttävät Hosteliin saapuvan matkailijan kulkureitin; ilmoittautumisen, puhtaiden liinavaatteiden noutamisen, matkatavaroiden jättämisen säilytykseen ja matkan jatkumisen edelleen huoneisiin.

8.1 Tilaohjelma

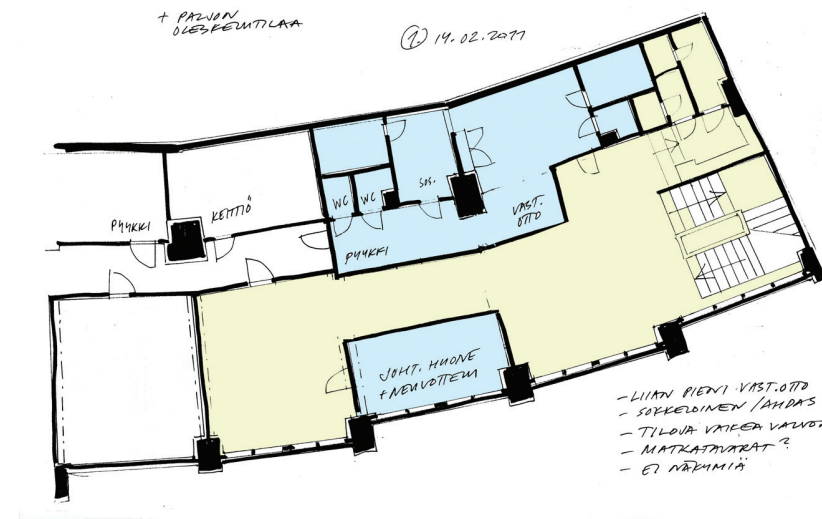
Aloitin suunnitteluprosessin keväällä 2011 valokuvaamalla Hostelia eri vuorokauden aikoina nähdäkseni valon vaikutuksen tiloissa. Samalla pystyin havainnoimaan luonnonvalon ja valaistuksen riittävyyttä eri toimintoihin. Totesin, että nykyinen valaistus ei ole kokonaisuutena harkittua ja kohdennettua. Esimerkiksi käytävät ovat paikoin jopa pimeitä, matkatavara-huone on yhden valaisimen varassa ja dormitoriorien yövalaisimet ovat tyyliin sopimattomat ja niitä ei voi suunnata.

Tilat jakaantuivatkin eri vyöhykkeisiin, esimerkiksi aulassa voidaan käyttää täyttä valaistusta myös yöaikaan. Valoa tarvitaan vastaanoton toimintoihin ja lisäksi tehokas valaistus ohjaa odottajia ja seurustelijoita aulaan, pois makuutilojen läheisyydestä, jolloin äänekkäät keskustelut eivät hiljaisuuden aikana häiritse nukkujia. Käytävillä ja oleskelutiloissa riittää kevyempi valaistus. Dormitorioihin tarvitaan lisää tilanteen mukaan säädettävää valaistusta, mm. suunnattavat paikkakohtaiset valaisimet sekä työskentelyvaloa pöytäryhmän ylle.

Jatkoin toimintoihin tutustumista yöpymällä Hostelissa. Jututin vierailijoita ja tein havainnoistani muistiinpanoja. Suoritin myös tarkemmittauksia paikanpäällä. Ainoat tilasta löytyvät pohjakuvat olivatkin vanhoja tussipiirroksia, joissa oli melkoisesti heittoa todelliseen tilaan (kuvat 163-164). Ensimmäinen urakka olikin CAD-pohjien laadinta.

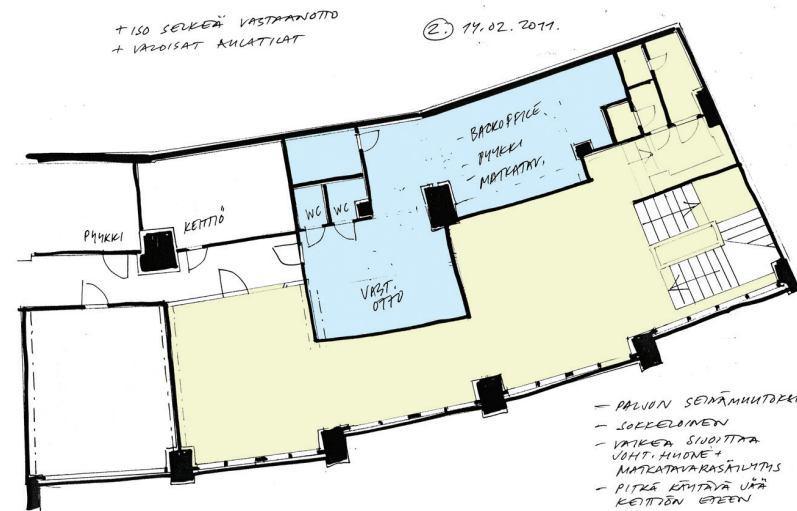
8.2 Aula- ja toimistotilat

Aloitin suunnittelun aulatiloista ja muistiinpanojen perusteella laadin niistä käsivaraluonnoksia (kuvat 165–169).

165. Ensimmäinen luonnos: johtajan tilan irrottaminen.

Sininen väri merkitsee henkilökunnantiloja, ruskea väri yleisötiloja.

166. Toinen luonnos: yhtenäinen aulatala.

1. luonnos (kuva 165)

Kokeilin johtajan toimiston irrottamista muista henkilökunnan tiloista. Ratkaisu ei toiminut, koska se rikkoi tilat sokkeloiksi ja pimensi aulatilaa. Vastaanotosta tuli pieni ja matkatavarasäilytykselle ei rajaantunut omaa paikkaa. Tilaa olisi myös vaikea valvoa hajanaisen pohjaratkaisun vuoksi. Ongelmaksi muodostui lisäksi pyykkihuollon järjestäminen, sille ei jäänyt riittävästi tilaa.

2. luonnos (kuva 166)

Seuraavassa luonnoksessa yhdistin kaikki henkilökunnan tilat, mutta sokkeloisuus ei silti vähentynyt. Yhteiskeittiön eteen jäi pitkä käytävä ja matkatavaroille ei edelleenkään löytynyt paikkaa. Tilaohjelman hyvänä puolena pidin tilojen muodostumista valoisemmiksi ja niiden valvominen myös onnistuisi vastaanotosta käsin. Puhdas ja likainen pyykki pitäisi kuitenkin sijoittaa vastaanoton yhteyteen, mihin tila ei tunnu riittävältä.

3. luonnos (kuva 167)

Aloitin luonnostelun erottamalla jälleen johtajan huoneen omaksi tilakseen. Aulasta tuli mukavan väljä, toisaalta hukkatilaa muodostui liikaa ja tilaan tuli turhia kulmia. Aulaa olisi helppo valvoa, mutta matkatavarat ovat edelleen kodittomia. Henkilökunnan WC-tilojen sisäänkäynnit jäivät aulan puolelle, mikä ei ole toimiva ratkaisu. Pyykkipisteille ei edelleenkään löytynyt luontevaa tilaa ja aulatilat eivät erotu tarpeeksi varsinaisista Hostelien tiloista. Hosteliin johtava lukittava väliovikaan ei sijoittunut mielekkäästi

4. luonnos (kuva 168)

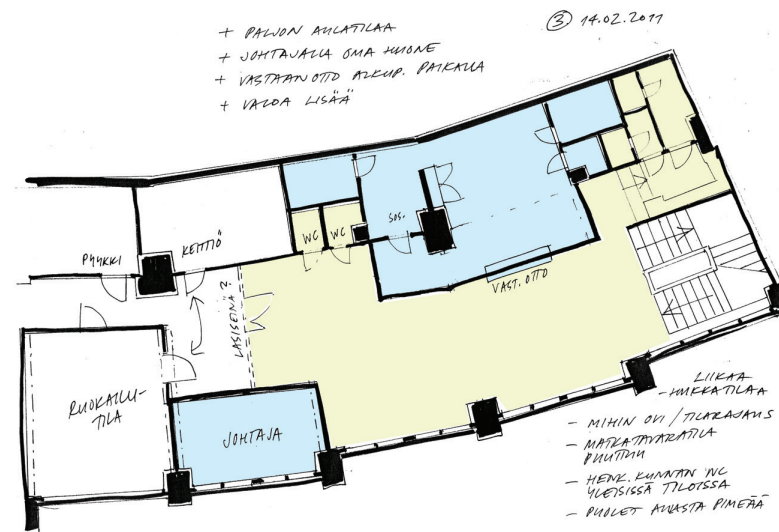
Luonnos kolme oli jo oikeilla jäljillä tilojen hajauttamisessa.

Jalostin suunnitelmaa lisäämällä vielä matkatavarahuoneen johtajan huoneen viereen sekä välipalautomaatit ja yhteiskäytössä olevat tietokoneet näiden eteen. Muut myyntituotteet sijoitin vastaanottotiskin vasemmalle puolelle, jolloin myyntipistettä voidaan täyttää toimiston puolelta. Vastaanotto- ja toimistotiloista muodostui tarpeeksi suuret ja aulatilasta yhtenäinen ja valoisa. Tiloja olisi myös helppo valvoa.

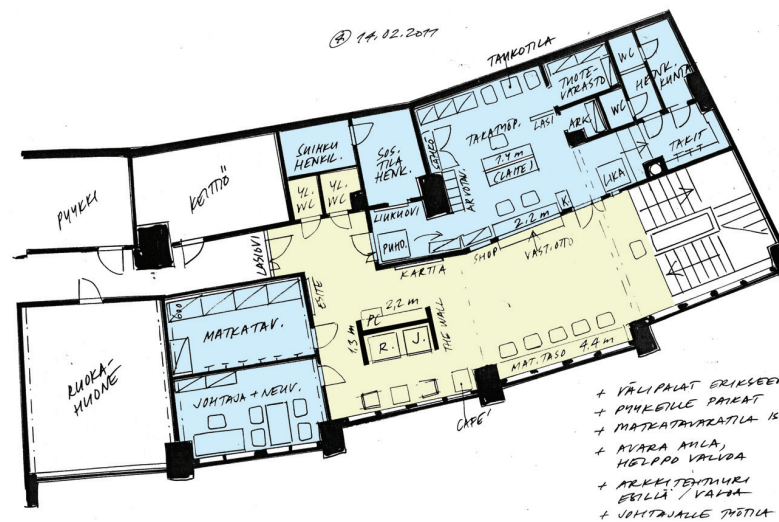
Langatonta verkkoa ja omia tietokoneita voi käyttää ikkunan eteen sijoitetulla pöytätasolla. Yhteisen tietokonepisteen eteen sijoitin kaksi mukavampaa tuolia rennompaan oleskeluun. Kumpikin piste sijaitsee sivummalla, eikä näin häiritse pääkulkureittejä. Niistä on myös näkymät ulos. Aulaan muodostuu eheä ikkunalinja ja valo pääsee tiloihin. Tila vaikuttaa yhtenäisemmältä ja turha ristikkäinen liikenne vähenee.

Vaihdoin myös WC-tilojen paikkoja, henkilökunnan WC:t sijaitsivat nyt muiden henkilökuntatilojen yhteydessä. Toimistoon mahtuu työpisteet kolmelle työntekijälle. Puhtaalle ja likaiselle pyykille jää omat varastopaikkansa vastaanoton kummallekin puolelle ja niiden vieressä on ovet, joista rullakoiden liikuttaminen ulos ja sisään on mahdollista. Kahviautomaatin siirsin muiden automaattien läheisyyteen, pois portaikon edestä, jossa se aikaisemmin peitti ikävästi näkymiä.

Varastokaluste-esitteitä selatessani törmäsin myös pieniin lukittaviin turvalokeroihin, joiden tarjoamista reissaajille olen omilla matkoillani arvostanut. Arvotavaroita ei tarvit-

167. Kolmas luonnos: yhtenäisempi aulatila.

168. Neljäs luonnos: hajautetut toiminnot.

se säilyttää dormitorioissa ja Hostel saa vuokraustoiminnasta lisätuloja. Lokerikon mittana voi pitää kannettavaa tietokonetta tai järjestelmäkameraa. Sijointipaikka löytyi toimistotiloista, sähkökaapin vierestä. Paikasta on myös näköyhteys vastaanottotiskille, jotta asiakas näkee, mihin arvo-omaisuus päätyy.

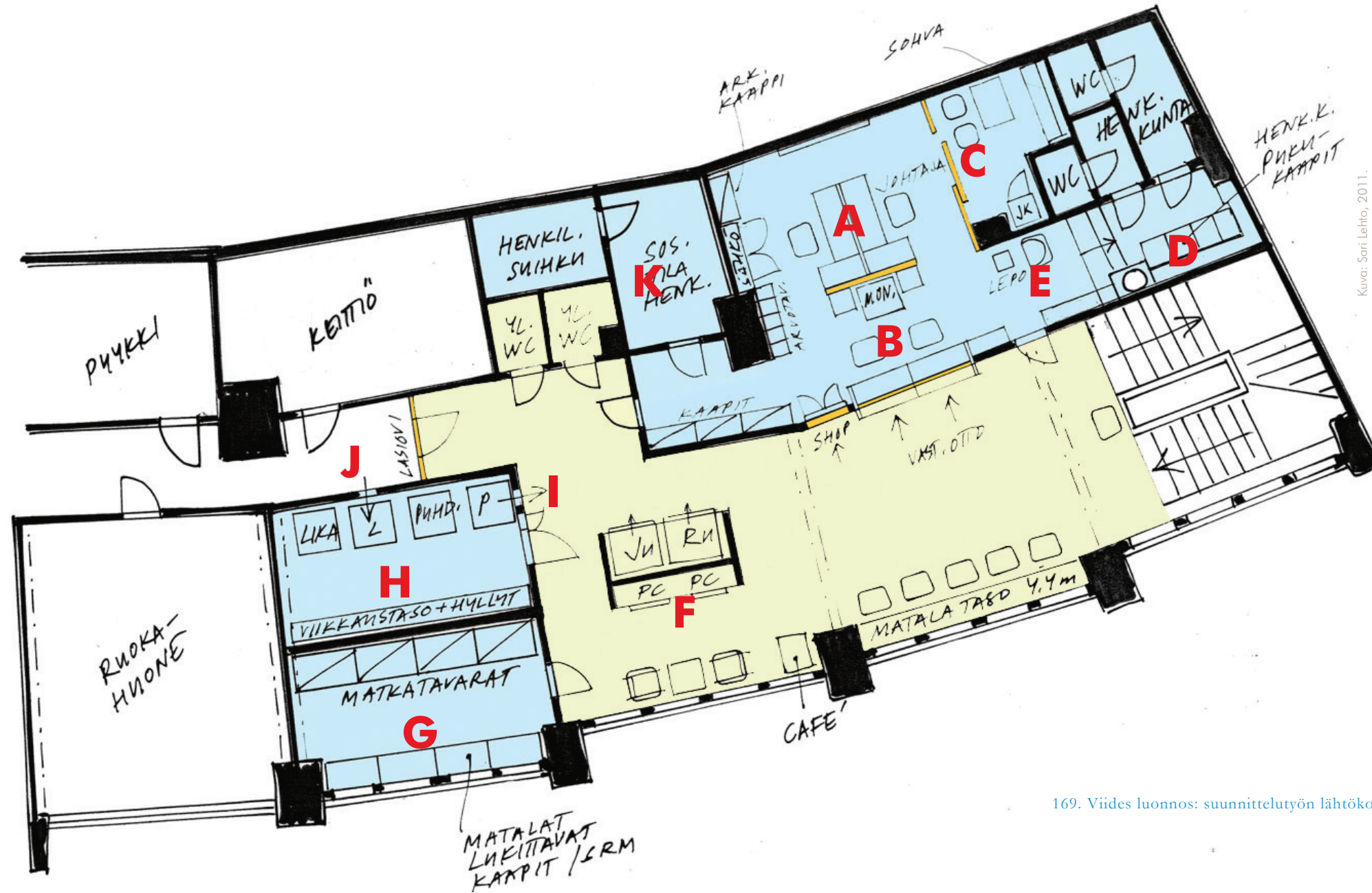
Suunnitelmassa päästään vähäisillä rakenteellisilla muutoksilla, alkuperäisistä rakenteista vain nykyisen vastaanoton kaksi seinää ja pyykkihuoneiden etu- ja väliseinä tulisivat purettaviksi. Matkatavaravaraston seinä on jälkikäteen tehty ja kevytrakenteinen, joten sen purkaminen ei ole ongelma. Myös vastaanotto siirtyisi alkuperäiselle vuoden 1962 paikalle. Suunnitelma ei puutu radikaalisti tilajakoon, kuten suojelupäätöksessä edellytetään.

Esittelin luonnoksen SRM ry:n edustajille ja Hostelien johtajalle 15.02.2011. Palautteen pohjalta laadin viidennen luonnoksen.

[77]

5. luonnos (kuva 169)

Luonnoksessa 4 olin työrauhan säilyttämiseksi sijoittanut johtajan huoneen ja neuvottelutilan erikseen muista henkilökunnan tiloista, mutta saamani palaute osoitti, että ajatus ei ole toimiva. Palautteessa tärkein toivottu muutos oli johtajan ja sihteerin työpisteiden sijoittaminen toistensa yhteyteen ja muun henkilökunnan kanssa samaan tilaan. Tämä mahdollistaa paremman tiedonkulun ja esimerkiksi yöaikaan helpottaa 24 h -palvelun järjestämistä vastaanotossa. Siirsinkin työpisteet vastaanoton taakse, sermillä toisistaan erotettuna (A). Matala seinäke vastaanoton ja työpisteiden välillä ei pimennä takatilaa ja sen etupuolelle saadaan yksi monitoimitulostin, jolla voi kopioida, tulostaa, faksata ja skannata. Näin päästään eroon toimiston lukuisista erillisistä ja jo iäkkäistäkin laitteista.

169. Viides luonnos: suunnittelutyön lähtökohta.

Vastaanoton kaksi työpistettä olivat edelleen riittäviä (B).

Neuvottelutilaa tarvitaan jatkossakin ja sen toivottiin edelleen sijoittuvan johtajan työpisteen yhteyteen. Tilan pitäisi mahdol-

lisuuksien mukaan olla suljettavissa yksityisyyden takaamiseksi. Uudessa versiossa poistin väliseinän kahden vanhan pyykki-varaston väliltä ja sijoitin epäsymmetriseen tilaan kaksi tuolia, pöydän ja mittojen mukaan teetettävän sohvan. Istumapaik-

koja riittäisi viidelle, lisäksi pöydän pätyyn voidaan tarvittaessa siirtää lisätuoli. Sivusyvennykseen jäi paikka jääkaapille ja pienelle työtasolle vieraiden kahvitusta varten. Jotta tilasta ei tulisi pimeä ja koppimainen, hahmottelin etuseinän ja oven

lasisiksi. Pyrin tekemään tilasta niin edustuskelpoisen ja viihtyisän, että sinne voi kutsua myös vieraat (C). Nykyisellään sellainen tila puuttuu, ratkaisu olisi selkeä parannus aiempaan tilanteeseen.

Toimistotiloihin toivottiin myös pientä taukopistettä, jossa voi syödä vaikkapa evänsä. Nykyinen viiden neliön sosiaalitala toimii sekä keittiö-, tauko- että pukeutumistilana ja yleisesti todettiin, että toimintoja on liikaa tilan kokoon nähden. Sosiaalitala ja viereinen suihkutila eivät kuulu opinnäytetyöni piiriin, mutta lähden suunnittelussani siitä, että sosiaalitalasta remontoidaan jatkossa henkilökunnan keittiötila ja muihin tiloihin nähden väljätkö suihkutila tullaan jakamaan suihku- ja pukeutumistilaan. Näille toiminnoille ei siis tarvitse varata tilaa suunnittelun alla olevalta alueelta. Ulkovaatesäily-tyksen pukukaappien tulisi kuitenkin mahtua uuden toimistotilan yhteyteen. Olin jo luonnoksessa 4 vaihtanut WC-tilojen paikkaa ja tässä ratkaisussa henkilökunnan WC-tilojen eteen jää tyhjä tasanne, johon mitoitin nyt neljä pukukaappia vaatesäilytykselle (D).

Yöpäivystäjän lepopaikaksi toivottiin nojatuolia ja rahia ja taukopaikalta pitäisi myös nähdä vastaanottotiskille. Niille sopiva tila järjestyi tasanteen edestä, josta on näköyhteys vastaanottoon, myös aulaan vievä ovi on vieressä (E).

Välipala-automaatit myyvät hyvin ja ne haluttiin sijoitettavaksi pääväylälle, eli yhteiskäytössä olevat PC:t ja automaatit vaihtoivat paikkaa niille erikseen suunniteltavassa kalusteessa. Rakenteen hyvänä puolena pidin sen tilaa selkeyttävää ominaisuutta. Se peittää hieman matkatavara- ja pyykkivaraston ovia,

jotta näkymästä ei tule oviviidakkoa, onhan läheisyydessä myös toimiston ja WC:n ovet. Alun perin olin sijoittanut PC:t vastaanottoon päin josta niitä voidaan helposti valvoa, mutta asia voidaan hoitaa myös ns. katupeileillä (F).

Myyntituotteille olisi varattava enemmän tilaa kuin olin ajatellut. Olin sijoittanut ne vanhaan pyykkivarastoon, joka sijaitsee liian kaukana välipala-automaateista. Hyllytysmatkat olisivat näin tulleet liian pitkiksi kumpaankin suuntaan. Tästä syystä siirsin matkatavarahuoneen ikkunan viereen johtajan työhuoneen paikalle ja yhdistin samaan tilaan lukittavat myyntituotevarastot (G). Tuotteet sijoitin mataliin lukittaviin ja pyörällisiin kaappeihin ikkunan alle. Pöydät toimivat samalla matkatavaroiden pakkaustasona. Pöytiä voidaan myös liikutella automaattien luokse täyttöjä tehtäessä, jotta tuotteita ei tarvitse erikseen kantaa. Vastapäiselle seinälle siirsin neljä vanhaa matkatavarahyllykköä.

Myös pyykeille olin varannut tilaa liian niukasti, yhden rullakon ja kaksi hyllykköä puhtaalle pyykille sekä yhden rullakopaikan likapyykille. Palautteesta selvisi, että kiireisimpään aikaan päivässä voi saapua jopa seitsemän rullakollista puhdasta pyykkiä. Säilytystilaa tarvittiin reilusti lisää, lisäksi puhtaan pyykin noutopisteen toivottiin olevan näköyhteyden päässä vastaanotosta, jotta kielimuuriin törmätessä voidaan viittoilla sen sijainti. Reitti portaikkoon olisi oltava mahdollisimman avoin, jotta ulkopuolisen pesulayrittäjän on helppo liikutella rullakoita ilman turhaa tavaransäilytystä. Matkatavara-varaston paikalle vaihdoin pyykkihuoneen, johon voidaan sijoittaa maksimissaan kuusi rullakollista pyykkiä, lisäksi tilaan mahtuu useampi metri varastohyllykköä liinavaatteille (H). Huolto

tapahtuu levikkeellisen oven kautta. Asiakas poimii puhtaat lakanat mukaansa aulan puolelta, seinässä olevan aukon kautta (I). Likapyykki palautetaan lasiovien takana olevalta käytävältä, sekin seinäaukosta. Pyykki tiputetaan suoraan noutorullakkoon (J).

Henkilökunnan sosiaalitalaa väläytettiin työn edistyessä liitettäväksi suunnitelmaan, mutta kokonaisuus oli jo nyt laaja ja aikataulussa oli pysyttävä. Järkevämpää onkin myöhemmin käsitellä sosiaalitalaa ja suihkutiloja yhdessä, mahdollisen lähitulevaisuudessa tapahtuvan putkiremontin yhteydessä. Tällöin noudatetaan opinnäytetyön tuloksena syntyneitä tyyli- ja värimaailmaa.

SRM ry ja Hostelin johtaja hyväksyivät viidennen luonnoksen 23.02.2011. Sen rakenteellisia ja toiminnallisia ratkaisuja käyttäisin suunnittelun pohjana.

[79]

6. luonnos (kuva 170)

Tein aulasta tarkemman tila- ja kalusteluonnoksen, jotta sain varmistettua että kaikki toiminnot mahtuvat tiloihin ja kulkureitit jäävät tarpeeksi avoimiksi (kuva 170). Tarkemmassa mitoituksessa havaitsin myös, että johtajan ja sihteerin pöytä (A) on syytä erottaa monitoimilaiteseinäkkeestä (B), jotta ristikkäinen liikenne toimistossa ei häiritse työpisteitä. Vaikka tilaa on niukasti, työpöytien ja seinäkkeen väliin jää 850 mm leveä kulkuväylä. Tällä ratkaisulla sain työpisteiden sivuseinälle myös lisää tarpeellisia säilytyskaappeja (C), joita ei irtokalusteiden muodossa juuri mahtunut toimistoon. Mikäli kaapit kiinnitetään seinän puoliväliin, alapuolelle voidaan sijoittaa akustoivaa

materiaalia joka samalla toimisi toivottuna ilmoitustauluna.

Vaihdoin myös oleskeluryhmän (D1) ja omien tietokoneiden käyttöpaikan sijaintia (D2). Aulassa suurin ruuhka syntyy ilmoittaumistiskille, josta edellisessä luonnoksessa olisi ollut suora näköyhteys näytölle koneen käyttäjän selän yli. Uudelleen järjestelyssä tietokoneiden käyttäjät istuvat nyt selät vastakkain, jolloin yksityisyyttä on enemmän. Tietokonealueen kohdalle kattoon asennetaan myös akustiikkalevyjä äänien vaimentamiseksi.

Sain aulan uudelleen järjestelyllä kasvatettua istumapaikkojen määrän seitsemästä yhteentoista. Oleskeluryhmässä on nyt neljä paikkaa aiemman kahden sijaan ja mahdollisten tapahtumien yhteydessä tuolit voidaan järjestää uudelleen ja ryhmän luo voidaan nostaa tietokonepöytien kolme penkkiä. Nykyisestä pullonkaulatilasta tulee muuntuvampi ja vehreät näkymät suurista ikkunoista ovat heti istuinryhmän kohdalla avartamassa tilaa. Luonnonvalo pääsee esteettä aulaan, kuten alkuperäisessä vuoden 1962 suunnitelmassa.

Kierto aulatilassa on nyt looginen. Matkailijan saapuessa sisään on vastaanottotiski heti oikealla (E), alkuperäisellä paikallaan. Samaa linjaa pitkin päästään suoraan puhtaan pyykin jakeluun (F) ja edelleen lasiovien kautta Hostelin tiloihin. Odotus- ja ajanviettotilat, joissa oleskellaan muutenkin kauemmin, sijoittuvat ikkunoiden eteen, avoimien näkymien ääreen, pois vilkkaimmalta kulkureitiltä. Matkatavarahuone (G), jossa käydään harvakseltaan, on sivummassa pääreitistä. Poistuttaessa Hostelista likaisen pyykin palautuspistettä ei voi ohittaa (H), eikä sen takia tarvitse tehdä turhia mutkia.

Työni ohjaajan Tom Johanssonin kanssa keskustellessa tuli ilmi, että aulatilaisissa tarkempaa tutkimista vaatisivat mm. siivouslaitteet. Kyselyissä selvisi, että ulkopuolinen siivousyrittäjä ei käytä tilan ahtauden ja runsaiden portaiden vuoksi monitoimikoneita, vaan tekee kerrossiivoukset moppaamalla. Siivouskomeero- ja vaunu sijaitsevat toisaalla Hostelissa, eikä niille ei tarvitse varata tilaa aulatilaisista. Siivouksen helpottamiseksi suunnittelen matkatavara- ja pyykkivaraston kynnyksettömiksi.

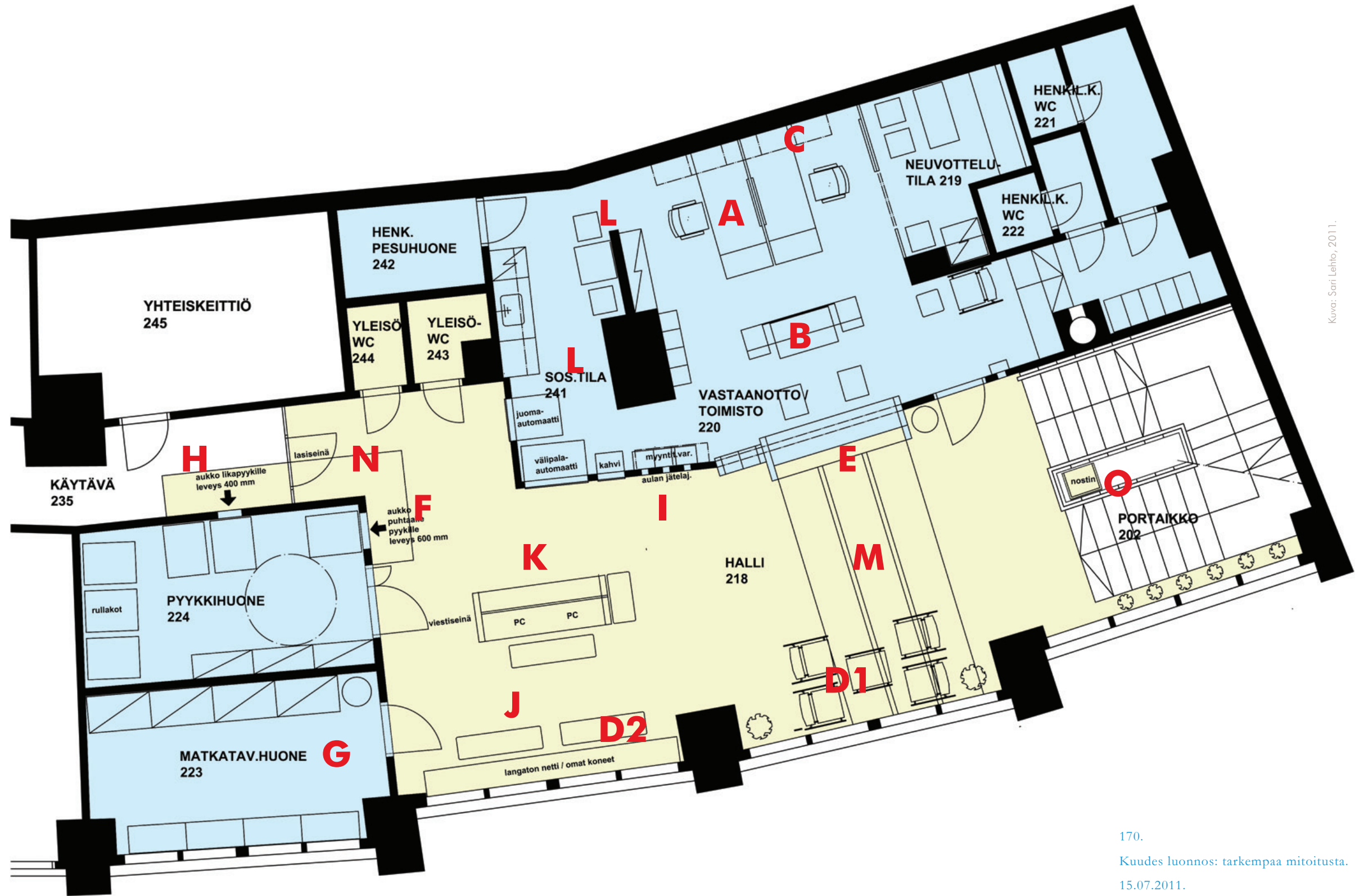
Johansson havainnoi myös, että aulassa on juoma-automaatti ja Suomessa pullot ovat palautustavaraa. Aulasta olisi siis löydyttävä pullonpalautuspiste. Myös nykyiset avoimet ja irralliset roska-astiat ovat liian pieniä, eivätkä näytä siisteiltä. Varsinaiset laajemmatt jätteenlajittelupisteet ovat Hostelin sisätiloissa. Sijoitin aulaan yhden keskitetyn lajittelupisteen (I), jossa vastaanoton vasemmalla puolella on seinässä kolme aukkoa, pullonpalutukselle, sekajätteelle ja kompostijätteelle. Varsinaiset roska-astiat ovat vastaanoton sisäpuolella, myyntitavaroiden käsivaraston alla. Astioiden täyttyminen on helppo havaita, ja tyhjennysmatka portaikon suuntaan on lyhyt.

Ohjaaja heitti myös ilmaan ajatuksen, että aulassa olevan pitkän pöytätautasen tuolit olisivat lattiaan pultattuja (J), jotta yleisilme säilyisi siistimpänä. Painotan kuitenkin enemmän muunneltavuutta kuin järjestelmällisyyttä. Myös lattian vahaus vaikeutuu kiinteän kalustemäärän kasvaessa. Irralliset penkit voidaan nostaa pöytätautasen päälle vahauksen ajaksi. Hosteleissa vallitsee ylipäättään tietty kotikutoisuus ja vieraat ovat tottuneet mukauttamaan ympäristöönsä tarpeisiinsa. Hostel ei ole hotelli, rentous on sen valtti.

Tarkemmassa mitoituksessa huomasin myös monitoimipisteen kasvavan liian suureksi (K) ja tekevän sen sivuille jäävät kulkuväylät ahtaiksi. Siirsinkin automaattit upotettavaksi vastaanoton seinään, jolloin myös niiden huoltaminen on helpompaa ja sähköt saadaan tuotua takakautta. Poistin myös toisen vastaanoton oven automaattien tieltä. Oven sijainti oli alun perinkin mietityttänyt, koska se aukesi suoraan yleisövessojen eteen aiheuttaen mahdollisia ruuhkatilanteita. Myös Hostelin johtajan puolesta toinen ovi voitiin jättää pois.

Oven poistamisen myötä pääsin myös purkamaan seinät sosiaalitalan sivuilta (L), koska aulasta ei ole enää näköyhteyttä alueelle. Suihkussa kävijöiden pukeutumistila siirtyy jatkossa pesuhuoneeseen, joten taukopaikasta saadaan aiempaa huomattavasti avoimempi. Tilaan kuljetaan joko automaattien ohi tai toisen työpisteen takaa. Koppimainen tunnelma poistuu ja tilasta tulee valoisampi ja ilmanvaihto paranee.

Tilan jäsentämiseksi ja fokuspisteiden korostamiseksi luonnostelin lattiapintaan tehostevärialueita. Mikäli lattiapinnoitteen sävyä nykyisestä hieman vaalennetaan, tila tuntuu valoisamalta ja olympiarenkaiden mukaan sävytetyt kuviot erottuvat selvemmin (173). Vastaanottoa korostamaan hahmottelin kolme raitaa numerotunnuksilla, idea on lainattu Stadionin ratamerkinnoista (M). Pyykkipisteen havaitsemista on helpotettu yhtenäisellä, kulman yli ulottuvalla väriraidalla (N). Raidat sijoittuvat kapeaan ja pitkään aulaan nähden poikittain, jolla pyrin tilaa leventävään vaikutukseen. Huomioväri jatkuu myös pyykkihuoneessa ja matkatavaravarastossa, jolla erotan ne varsinaisesta aulasta lyhyemmän oleskelun alueiksi.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

[81]

170.
 Kuudes luonnos: tarkempaa mitoitusta.
 15.07.2011.

Kolmas värialue sijoittuu toimiston lasiseinäiseen neuvottelu-tilaan, jossa käyvät myös Hostelien ulkopuoliset vieraat. Yleisissä tiloissa huomio- ja opasteväriä toimii aina sininen, tässä tapauksessa sininen linoleummatto.

Aula- ja toimistotilat esitän lopputyössäni vain pohjakuvien ja 3D -mallinnuksien myötä tulevien muokkauksien vuoksi.

[82]

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2011.

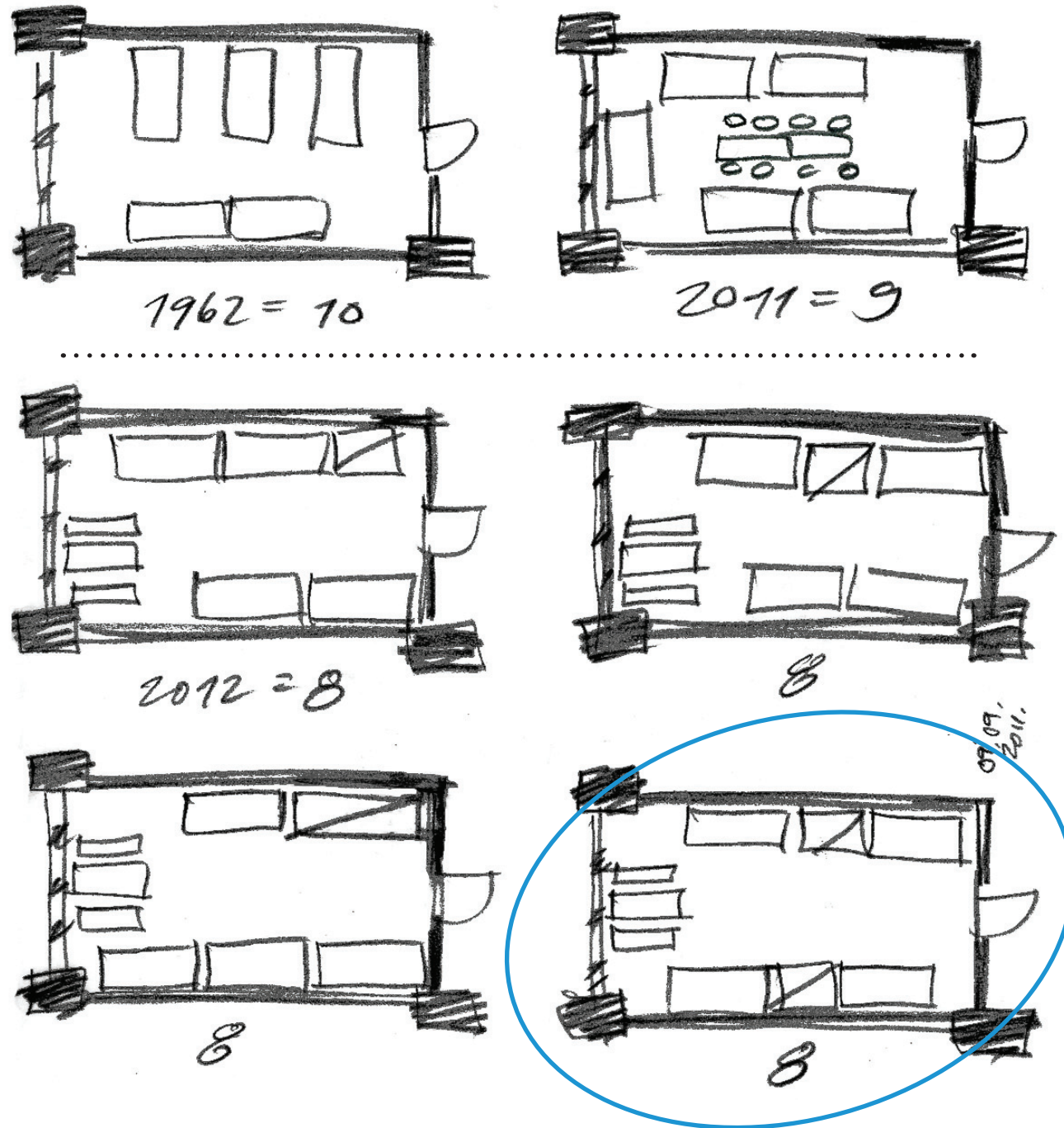
171. Uudessa suunnitelmassa nämä nykyään yleisön käytössä olevat WC:t rajaantuvat henkilökuntatilaan.

172. Sabluunamaalatut ratamerkinnot Olympiastadionin kentällä.

173. Kolmannen kerroksen kirjavaa lattiamaailmaa.

174. Linoleummallien sävyjen testausta Hostelien aulassa 2011.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

175. Kalustusluonnoksia dormitorioon.

8.3 Dormitorio numero 19

Dormitorion luonnostelun aloitin sänkyapaikkojen sijoittelulla. Valokuvan perusteella avajaisvuonna 1962 dormitoriossa on ollut viisi kerrossänkyä, joissa kymmenen makuupaikkaa, eikä juuri muita kalusteita (kuva 176). Sänkyjen poikittainen sijoittelu on myös vienyt lähes kaiken liikkumatilan. Nykyään tilassa on neljä kerrossänkyä pitkittäin ja yksi lisävuode. Hostelien johtajan mukaan lisävuode voidaan jättää pois, mikäli huoneista saadaan viihtyisämmät ja toimivammat. Tästä lähdin liikkeelle.

Oman yöpymiseni aikana dormitoriossa vallitsi tavarakaos, koska laukuille ja repuille ei ollut paikkaa. Niinpä se oli otettava huomioon heti lähtötilanteessa. Luonnostelin vaihtoehtoisia pohjaratkaisuja vaihdellen sänkyjen ja matkatavararoiden sijoituksia. Valitsin suunnittelun pohjaksi version, jossa sängyt ovat kummankin sivuseinän suuntaisesti ja niiden väliin asettuvat matkatavarahyllyköt.

[83]

Empiiriseen kokemukseen perustuen halusin myös erottaa sänkyjen ja matkatavarahyllyköiden rakenteet toisistaan. Matkatavararoiden lastaus hyllyille tärisyttää myös sänkyjä, mikäli ne ovat yhteen kytkettyjä. Haluan myös huomioida muita huonouksia verhoilemalla matkatavarayksikön hyllyjä ja seiniä kumimattolla, joka vaimentaa ääntä. Säilytyspisteitä on myös hyvä olla kaksi, jolloin äänikuorma jakaantuu tasapuolisemmin, ei ainoastaan muutamalle kerrossängylle.

Paikkakohtaiset valaisimet ja sähköpistokkeet integroin matkatavaraseinäkkeeseen, joilloin sähköjohdot saadaan pois näkyvistä. Samaan yhteyteen lisäsin myös seinäkoukun, johon voi ripustaa esim. silmälasit yön ajaksi.

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2011.

Nykyinen tilaa vievä pöytäryhmä sijaisee keskellä tilaa. Omassa suunnitelmassani siirsin pöytäryhmän ikkunoiden eteen avarien maisemien äärelle. Minusta tuntui hieman ylivoimaiselta, että kaikkien kahdeksan vieraan pitäisi päästä istumaan yhtä aikaa. Mikäli vierailijaryhmä haluaa esim. syödä tai pelata yhdessä, on siihen erikseen useampia oleskelutiloja ja ruokailuhuone. Käytän pienemmän pöytäryhmän myötä vapautuvan tilan mieluummin väljempiin kulkuväyliin ja tehokkaampaan matkatavarasäilytykseen. Uusiin kalusteisiin on myös mahdollista sisällyttää säilytystilaa. Tilan avartuessa myös huoneen siivoaminen ja lattian vahaus helpottuu, jolloin yleisestä siisteydestä on helpompi huolehtia. Toivon tämän vaikuttavan tulevaisuudessa myös asiakkaiden antamiin HI-hostel raiting systemin cleanliness-arvioihin.

[86]

Seuraavaksi aloitin kerrossängyjen etsinnän. Tavoitteissani on

Edellinen aukeama:

176. Retkeilymajan dormitorio avajaisvuonna 1962.

177 - 180. Kuvia Hostelien majoitustiloista vuonna 2011.

181. Kerrossängymainontaa vuodelta 1938.

182. Ikean Trömsö-sängyllä on kantavuusongelmia.

korostaa kaunista arkkitehtuuria ja alkuperäistä selkeää ja vaatimatonta linjaa, niinpä Hosteliin mielestäni sopivat tyyllisesti alkuperäisen mukaiset sängyt. Mallin valinta tukee myös STORY-konseptin mukaista ajattelua. Suunnitelmassani Hostelin välittämä ajallinen ja historiallinen viesti asettuu pääosin vuoden 1952 Olympialaisten maisemiin. Sieltä sisustus myös ammentaa kuvamaailmansa.

Kerrossängyjen etsintä ei tuottanut tulosta. Suomesta tai Euroopasta ei löytynyt vanhan mallin mukaisia, edelleen tuotannossa olevia putkisängyjä. Olin myös yhteydessä armeijan hankintaosastoon lakkautettavien kasarmien kerrossängyistä. Suomen Puolustusvoimien Mikko Kemppaisen mukaan malli on jo poistunut Suomen armeijan käytöstä ja SA-kaupoissa olisi ajoittain saatavilla vain muutamia hajakappaleita. Hostel kuitenkin tarvitsee sängyjä noin 160 kappaletta, mikäli kaikki sängyt ajan mittaan uusitaan. (Kemppainen 2011.)

Parhaimmat, vähän tilaa ottavat Suomen Retkeilymajajärjestön hyväksymät ja suosittamat

Retkeilymajasängyt

valmistaa tehtaamme Teille edullisimmin.

Suomen Rautasänkytehdas O.Y.
Helsinki — Meritullintori 1 — Puhelin 21 999

Tiedustakaa hintojamme!

Kuva: SRM ry

Ikealla on edullinen, joskin tyyliään sopimaton Trömsö-malli (kuva 182). Kalusteesta olin kuitenkin jo saanut huonoa palautetta Prahassa Down Town Hostelilta. Malli ei kestä esimerkiksi useamman vierailijan istuskelua samassa sängyssä, mikä oli aiheuttanut runkojen vääntymistä. (Vosáhlo 2010).

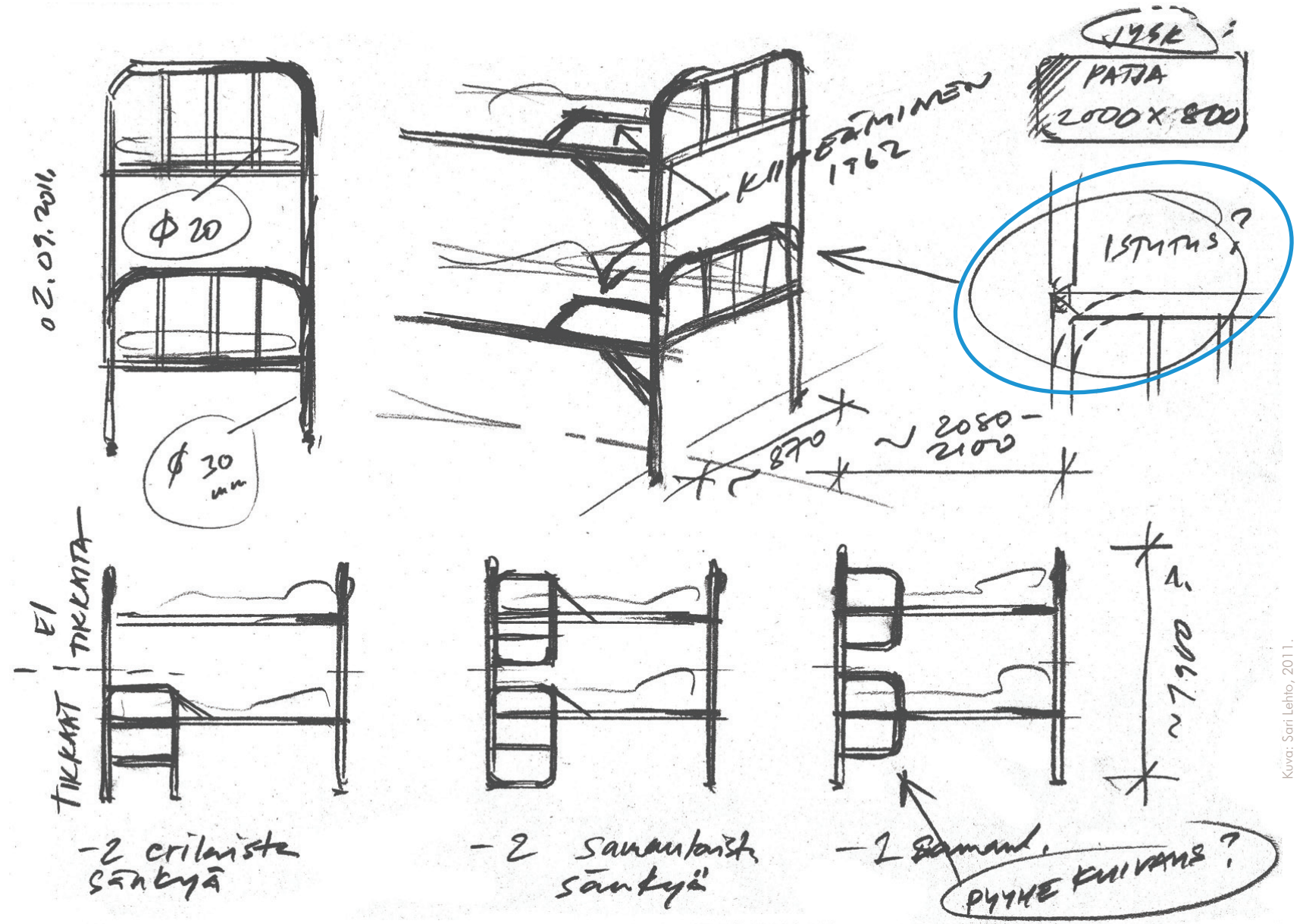
Päädyn tekemään omia luonnoksia teetettävästä kerrossängystä ja olin yhteydessä metalliverstaaseen. Teettäminen havaittiin keskusteluissa taloudellisesti realistiseksi vaihtoehdoksi tilausmäärän ollessa suuri ja toimitusajan ollessa joustava. Remonttiin tullaan teettämään osissa, pidemmän ajan kuluessa. Taivutustyökalujen määrän yrittäisin pitää minimissään, mikä myös laskisi kuluja. Selkeyden ja mahdollisimman helpon jatko- huollon vuoksi kaikki metalliosat maalataan samalla RAL-sävyllä. (Pirnes 2011.)

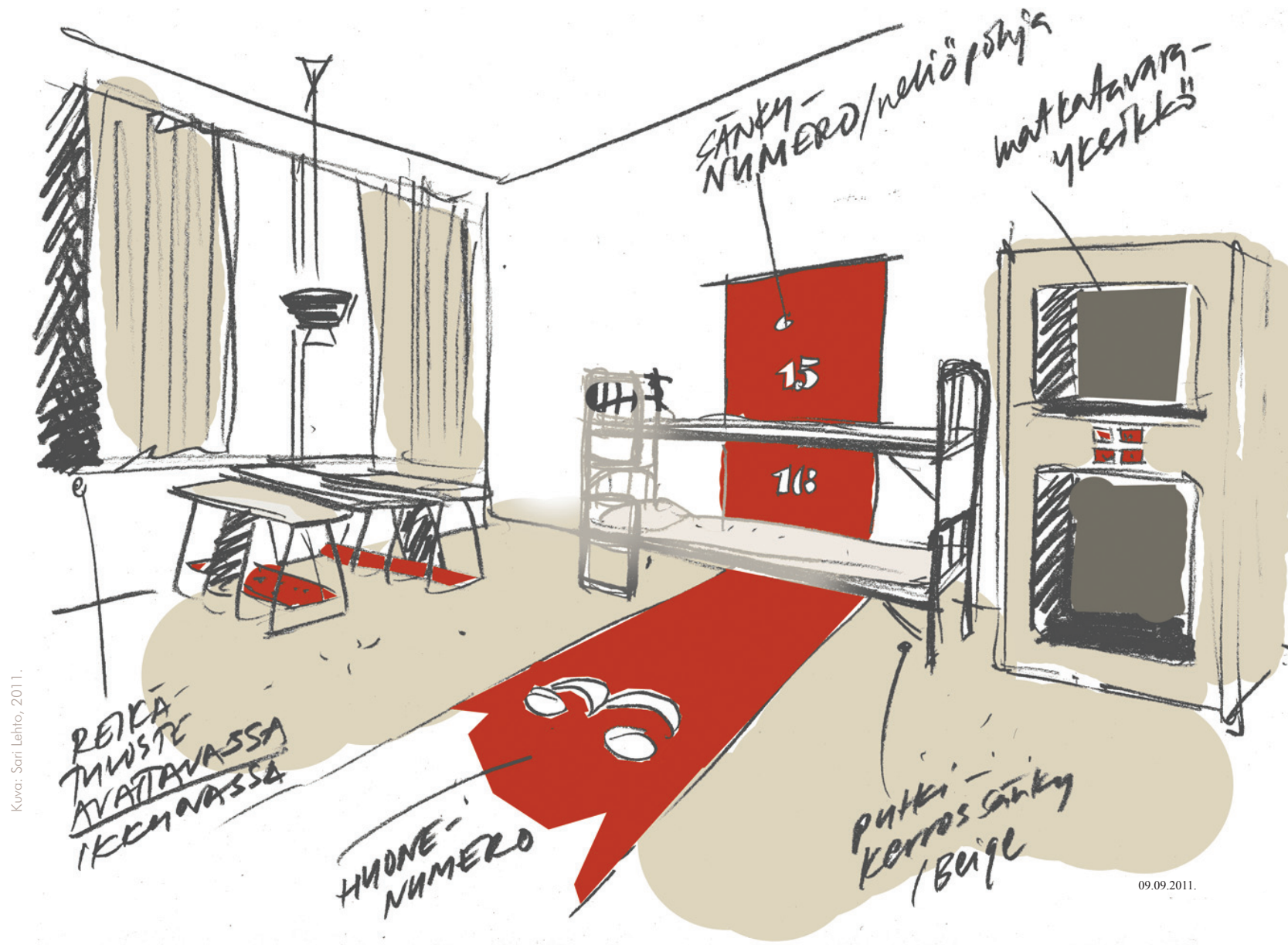

Sänkymitoituksen perustana on Hostelissa käytettävä patjako-
ko, 2000 x 800 x 70 mm. Mitoitusvinkkiä hain myös vanhois-
ta valokuvista ja ystävälläni olevasta vanhasta sairaalasängystä.
Useampien luonnosten ja ensimmäisen tilaluonnoksen jälkeen
kävi selväksi, että ylä- ja alasänkyjen on oltava erilliset ja jaloil-
taan erilaiset (kuva 183). En halunnut rikkoa muotoa erilaisil-
la virityksillä ja jatkokappaleilla, joilla ylempi sänky liitettäisiin
alempaan (kuva 183, ympyröinti). Sängyt eivät myöskään
mahdu tiloihin yhteen hitsattuina. Koska kaikki Hostelin
sängyt tullaan sijoittamaan seinien viereen, riittää, että kaide-
ja porraskatkaisut ovat vain yhdellä sivustalla. Seinää vasten
jäävälle sivulle ei kustannussyistä tehdä kaiderakenteita. Sänky-
jä on myös teetettävä peilikuvina, jotta ne asettuvat luonnok-
sen mukaan matkatavaraseinäkkeen kummallekin puolelle ja
sähköistykset onnistuvat keskitetysti. Saatavana on myös valmi-
ita ritiläpohjia, joiden kiinnittämistä varten hitsataan laipat
sänkyjen pitkiin vaakaputkiin. Pienhuoneissa, joihin ei mahdu
kerrossänkyjä, käytetään vain sängyn yläosia.

Huoneen yleisilmeen selkeyttämiseksi olisi jatkossa hankkitta-
va ensisijaisesti yksivärisiä patjoja, peitteitä ja tyynyjä. Väreinä
esimerkiksi valkoinen tai beige. Yleisnäkyä säilyy huomati-
tavasti harmoonisempana, jos kaikki vuodevaatteet kullakin
paikalla ennen petausta ovat yksivärisiä.

Väriteema uloittuu koko dormitorioon. Selaillessani hankki-
maani 1950-luvun lähdemateriaalia vaikutuin mustavalkoi-
sista kuvista ja olympiarenkaiden luovasta käytöstä. Huoneet
nimetäänkin vuoden 1952 Olympialaisten mitalistien mukaan,
lisäksi kullekin huoneelle nimikoidaan oma tunnusvärinsä.

Kuva: Sori Lehto, 2011.

184. Luonnos dormitorion kalustuksesta.

185. Danan onnittelusuunnitelma Emil Zatopekille.

Naisten dormitorion tunnushenkilö on nainen ja miesten dormitoriossa vastaavasti miesurheilija. Huoneissa on valitusta urheilijasta myös lyhyt tekstiosuus suomeksi ja englanniksi. Tunnusvärit lainaan siis olympiarenkaista, joista sininen toimii yhteistilojen ja opasteiden perusvärinä. Punainen, keltainen, vihreä ja musta palvelevat huoneiden tunnusväreinä.

Mallidormitorion numero 19 tunnisteet ovatkin:

19 - PUNAINEN - DANA ZATPEK

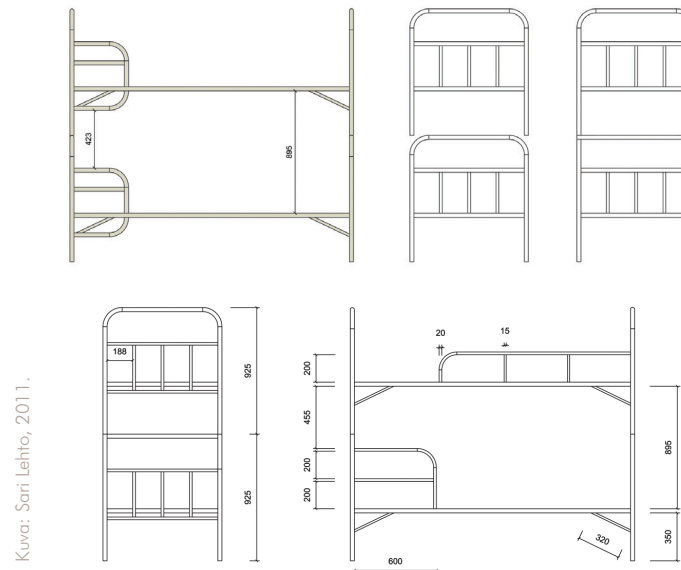
Kuva: Urheilumuseo

Lattian perusväriksi suunnittelin koko Hostelissa vaalean beigen linoleumin. Mallidormitorion lattiaan tulee punainen tunnusväriraita ja raitaan leikkautetaan juoksuratojen hengessä sabluunatyylinen huoneen numero. Samanlainen raita numeroineen on myös käytävällä, huoneen oven kohdalla. Käytäväraita elävöittää pitkiä ja pimeitä käytäviä. Varsinkin kolmannessa kerroksessa, huoneiden sijaitessa lähekkäin, kapeaan ja ikkunattomaan käytävään muodostuu raitamatto-efekti. Kunkin huoneen kohdalle käytävään tulee myös mustavalkoinen kuvatuloste. Aiheena on huoneen nimikkohenkilö, tässä tapauksessa Dana Zatopek.

Matkan varrella olen kuvannut Stadionia ja sen yksityiskoh-
tia useita kertoja, myös seiniin maalattuja opasteita. Sänky-
paikat nimetäänkin seinämaalauksella, joka hakee innoituksensa
Stadionin käytävältä löytyneistä maalatuista merkinnöistä
(kuva 187). Maalattavan alueen leveys määräytyy matto-
kuvion mukaan ja korkeus otetaan verholaudasta. Numerot
sablunamaalataan, kuten ratamerkinnot. Värillinen rajaus tuo
myös säilytyskalusteelle tummemman taustan, jotta matkatava-
rat eivät erotu niin selvästi.

Aiemmin vieraat ovat avanneet minkä tahansa dormitori-
on suurista ikkunoista tuuletusta varten ja verhot ovat irron-
neet kiskoistaan. Tilassa on kokeiltu erilaisia verhoratkaisuja ja
ohjeita, mutta tuloksetta. Näihin kokeiluihin ei ollut enää syytä
lähteä. Säilytän alkuperäisen verholaudan ja verhokiskon, mutta
kisko tulpataan vasemmanpuoleisen ikkunan reunaan. Verhot
peittävät vain kolme ikkunaa, neljäs ikkuna teipataan osin valoa
läpäisevällä kuvatulosteella ja siihen liitetään ohje avata vain
kyseinen ikkuna. Tässä tapauksessa kuvan aiheena on jälleen

Dana Zatopek. Samaa tyyliä jatketaan kaikissa Hostelien tiloissa.
Avattava ikkuna merkitään aina mustavalkoisella kuvatulosteel-
la, johon on upotettu sininen kaksikielinen ohje vain kyseisen
ikkunan avaamisesta.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

Hosteliin on jo valittu ns. pallovalaisimet, jotka olivat 1930 –
luvun tyyppiä valaisimia. Muu funktionalismin ajan valaisinmaa-
ilma vaikutti sopimattomalta, joko yllättävän koristeellisuutensa
vuoksi, tai sitten sopivaa, muotokieleltään selkeämpää mallia
ei ollut enää uustuotannossa. Pyöreä muoto tulikin tavallaan
jo annettuna, koska se sopii myös Stadionin historiaan. Katto-
valaisimet uusitaan vanhan mallin mukaan ja dormitorion
uuden kehyksettömän peilin päälle hankitaan samaa perhettä
oleva seinävalaisin. Paikkakohtaiset valaisimet ja istuinryhmän
riippuvalaisimet jatkavat samaa pallolinjaa, mutta moder-
nimpana. En halua antaa mielikuvaa rekonstruktiosta, joten
muoto pysyy, mutta vuosikymmen vaihtuu. Vaihtelua saadaan
myös pintakäsittelyillä. Paikkakohtaiset valaisimet ovat beige-
jä ja mattapintaisia, jotta ne erottuvat mahdollisimman vähän
matkatavararakenteesta. Pöytäryhmän yllä olevat valaisimet taas
ovat korkeakiiltoisia ja värillisiä, jotta katse kohdistuu niihin ja
ikkunaseinään huoneeseen astuttaessa.

[89]

Yhteistä yövaloa ei tarvita. Ovien päällä on ikkunaruu-
dut, jotka on nykyisellään maalattu umpeen. Maalaus poistetaan ja käytä-
vässä oleva, ikkunaruu-
dun kohdalle asennettu valaisin siirretään
sivummalle. (Kuva 176.) Käytävästä tuleva hajavallo opastaa
öisen kulkijan omalle paikalleen, jossa voi sytyttää henkilöko-
htaisen valaisimensa. Koska sängyt on sijoitettu matkatavarasäi-
lyskalusteen eri sivuille, kenenkään henkilökohtainen valaisin ei
häikäise muita vierailijoita.

186. Luonnoksia kerrossängyn rakenteeksi.

187. Seinämaalauksia Olympiastadionilla.

Kuva 188: Paavo Tynell -arkisto

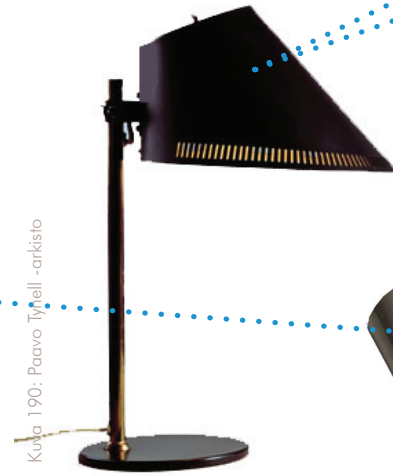

1930-luku

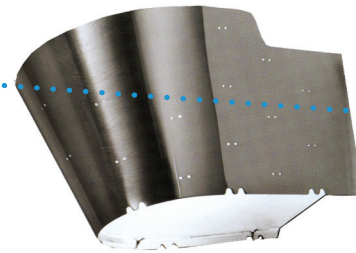
Kuva 189: www.arleenasanomat.blogspot.com

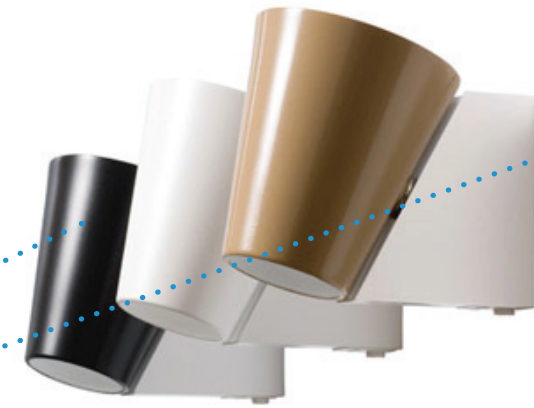
Kuva 190: Paavo Tynell -arkisto

Kuva 191: Paavo Tynell -arkisto

1950-luku

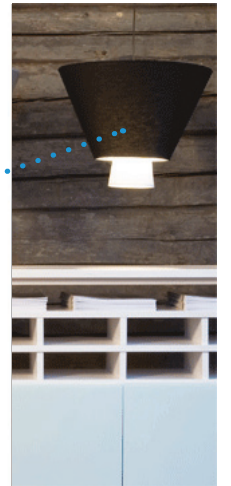

=

2000-luku

Kuva 192: www.lundia.fi

Kuvat 193-194: www.valaisingronlund.fi

Kuva 195: www.boknas.fi

GISPEN 407 / W. H. Gispen
+funktionalismia
+puhdistettava
+uudelleen verhoiltava
-arvattava

1935

Kuva 196: www.boknas.fi

KOLA / Mikko Laakkonen
+yllättävä
+vaihdettava istuinpehmuste
+suomalainen design
-rajoittunut värivalikoima
-tilaa vievä
-liian mukava

2010

Kuva 197: www.inno.fi

SLIM LOW TERRACE / Harri Korhonen
+funktionalistinen
+mielikuva katsomokalusteesta
+suomalainen design
+kevyt
+maalatun puun ja metallin yhdistelmä
-liian pihakalustemainen
-ei oleskelukaluste / kylmä

2010

Kuva 198: www.inno.fi

SLIM LOW SOFT / Harri Korhonen
+funktionalistinen
+ei liian viihtyisä, ei liian epämukava
+uudelleen verhoiltava
+suomalainen design
+kevyt
+saatavana valkoisena
-kohtuullinen hinta

2010

A

DORMITORIOON VAPAASTI:

vaatteet, kirjat, pesuvälineet, pyyhkeet

B

LUKITTAVAA KAAPPIIN:

käsilaukut, lääkkeet, puhelimet, tietokoneet

C

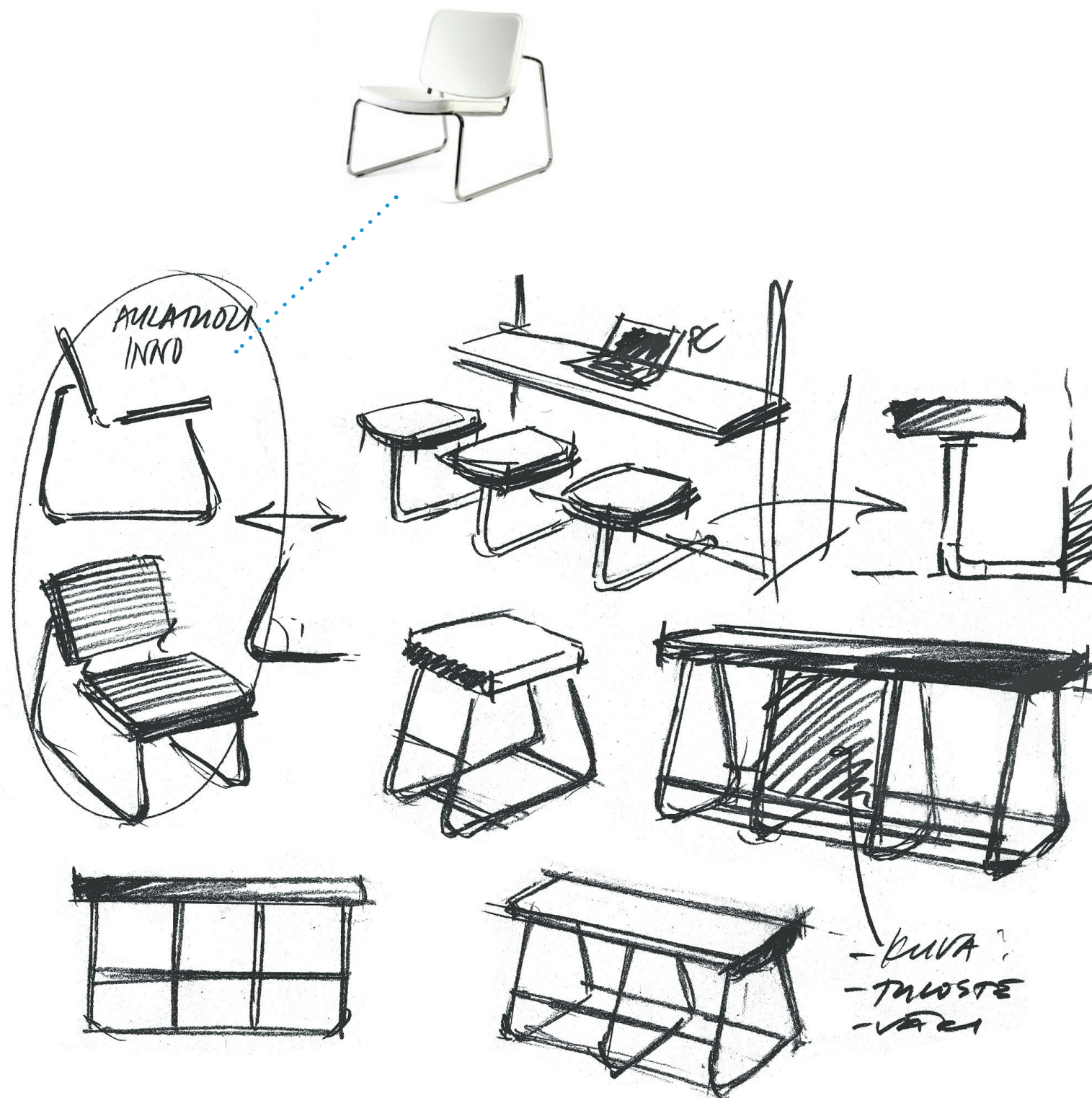
PAREMPAAN TURVAAN:

rahat, passit, korut, kamerat

(taulukko 6: Lehto, S. 2011.)

Kuva: Sari Lehto, 2011.

15.07.2011.

Etsiessäni aulan istuinryhmän kalusteita päädyin useampien vaihtoehtojen jälkeen Harri Korhosen Slim Soft –tuoliin. Kyseisen tuolin jalkarakenne toimi myös suunnittelun pohjana piirtämälleni penkkirakenteelle (kuva 199). Kantava ajatusenani on, että kaikkia piirtämiäni kalusteita voidaan yhdistellä keskenään, koska niiden värit ja materiaalit ovat yhteensopivia. Dormitorioon suunnittelemani matkatavaraseinäkkeen voi tarvittaessa siirtää aulaan, sen värit ja materiaalit sopivat yhteen aulan vastaanottotiskin ja tietokoneseinäkkeen kanssa. Samoin dormitorioon pöydän voi siirtää aulaan esimerkiksi tapahtumien ajaksi, kalusteet ovat mitoitukseltaan keskenään yhteensopivia.

Oma reppumatkailijahistoriani antoi matkatavarasäilytyksen suunnittelulle hyvää taustaa. Lisätietoja sain haastatteleamalla matkailijoita Hostelilla yöpymiseni aikana. Matkatavarat voidaan jakaa karkeasti kolmeen osaan (taulukko 6).

Lukkojen taakse saatavalle pientavaralle varasin kullekin matkailijalle yhden kaappipaikan. Nämä huonekohtaiset peltikaapit voidaan yleisen käytännön mukaan sulkea omalla lukolla. Oviin on syytä laittaa myös paikkanumero, jotta käy selväksi kuhunkin sänkypaikkaan liittyvän vain yksi lokeropaikka. Jatkossa matkailijalle olisi siis tarjolla vastaanotosta avattava matkatavarahuone aulatiloissa, dormitorion avoimet matkatavarahyllyt ja yksi lukittava kaappipaikka sekä ideoimani maksullinen arvotavarasäilytys vastaanotossa. Hostelien käytäville saadaan väljyyttä, kun osa nykyisistä peltikaapeista siirtyy huoneisiin. Säilytystilat ovat näin myös paremmin matkailijan valvonnassa.

Alunperin huoneiden katossa on ollut ääntävaimentavaa levytystä (kuva 176), joka on sittemmin poistettu. Palautan alkuperäisen idean lisäämällä dormitorion kattoon huopapintaisia akustiikkalevyjä, joiden ladonnalla ja asennussuunnalla korostan myös lattian väriraitaa. Pysin poikittaisella linjalla pitkää ja kapeahkoa dormitoriota leventävään vaikutukseen. Tila myös jakaantuu näillä elementeillä keskeltä kahteen osaan, minkä tarkoitus on häivyttää kasarmimaisuutta. Vaatimattoman tyylin ei tarvitse olla karua.

Varsinaisia naulakoita tilaan ei tule lainkaan. Koska muuta säilytystilaa on reilusti, vaateripustus hoidetaan tilaa viemättömillä seinäkoukuilla. Jotta kirjavat vaatteet eivät erottuisi räikeästi ja hallitsisi tilaa, sijoitan ripustuspuiteen mahdollisimman kauas luonnonvalosta huoneen takaosaan ja sen tausta maalataan tummemmalla värillä. Takit roikkuvat lähempänä seinäpintaa ja eivät vie tilaa syvyysuunnassa, myös varjoefekti jää pieneksi.

Nykyiset sekalaiset pistorasiat ja valokatkaisijat vaihdetaan alkuperäistä tunnelmaa korostaviin pyöreisiin malleihin.

Tavoittelin huoneeseen ilmavaa tunnelmaa ja vuorokauden aikojen vaihtelun erottumista nykyistä avarampien näkymien ja kevyempien kalusteiden avulla. Valo saisi virrata tiloihin, kuten avajaisvuonna 1962.

199. Luonnos Hostelien penkkiksi.

200. Emaloitu vaatekoukku.

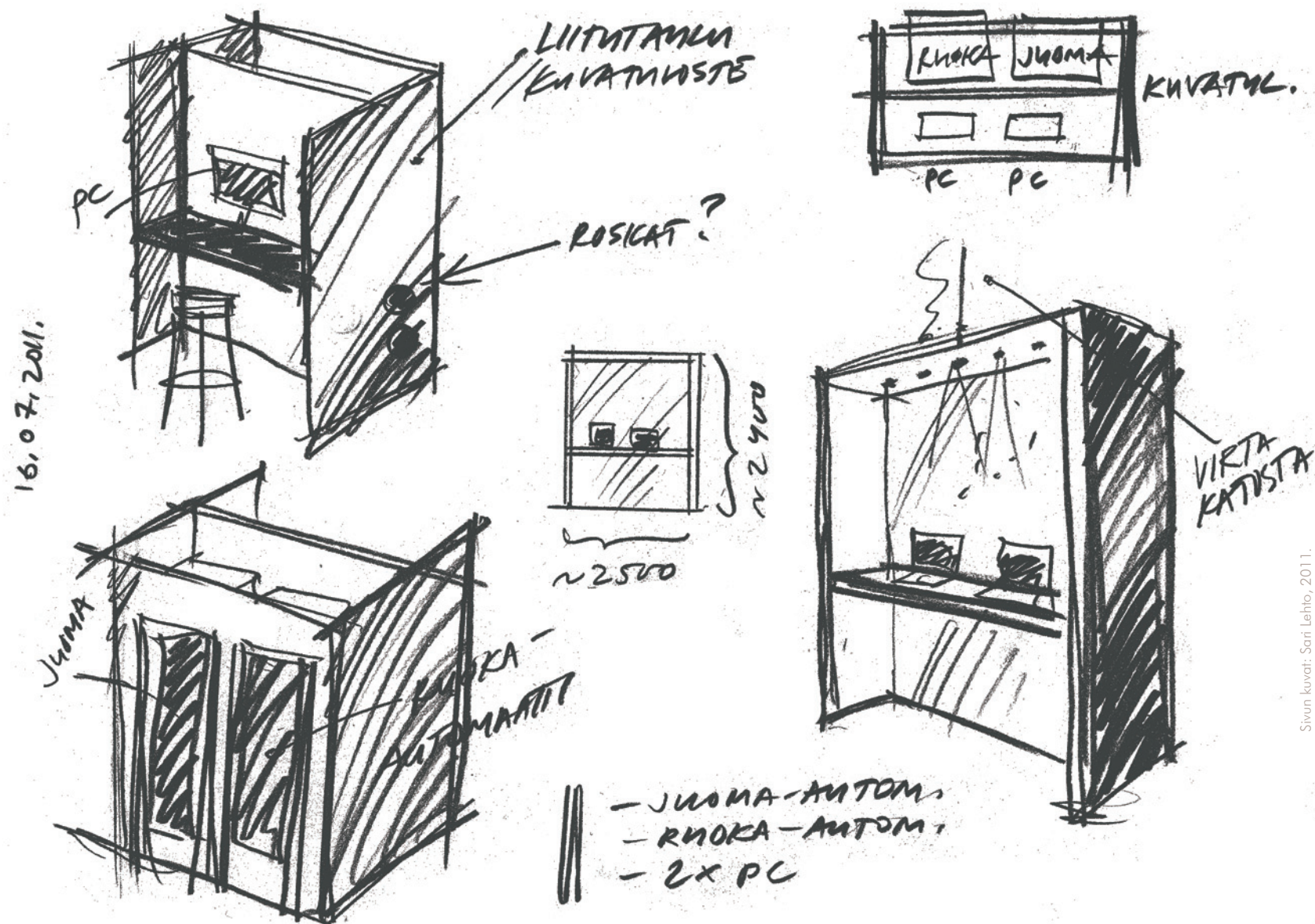
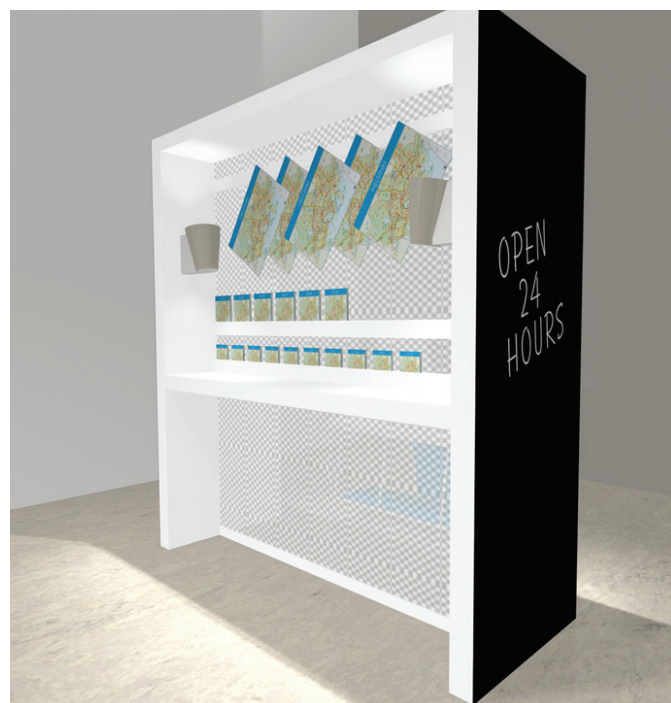
201. Pyöreä pistorasia.

Kuva: www.roseborg.fi

Kuva: sähkötuote.fi

Sivun kuvat: Sari Lehto, 2011.

202-203. Mallinnuksia tietokone- ja esiteseinäkkeestä. Muodot ovat liian kulmikkaita, eivät sovi Hostelien tyyliin.

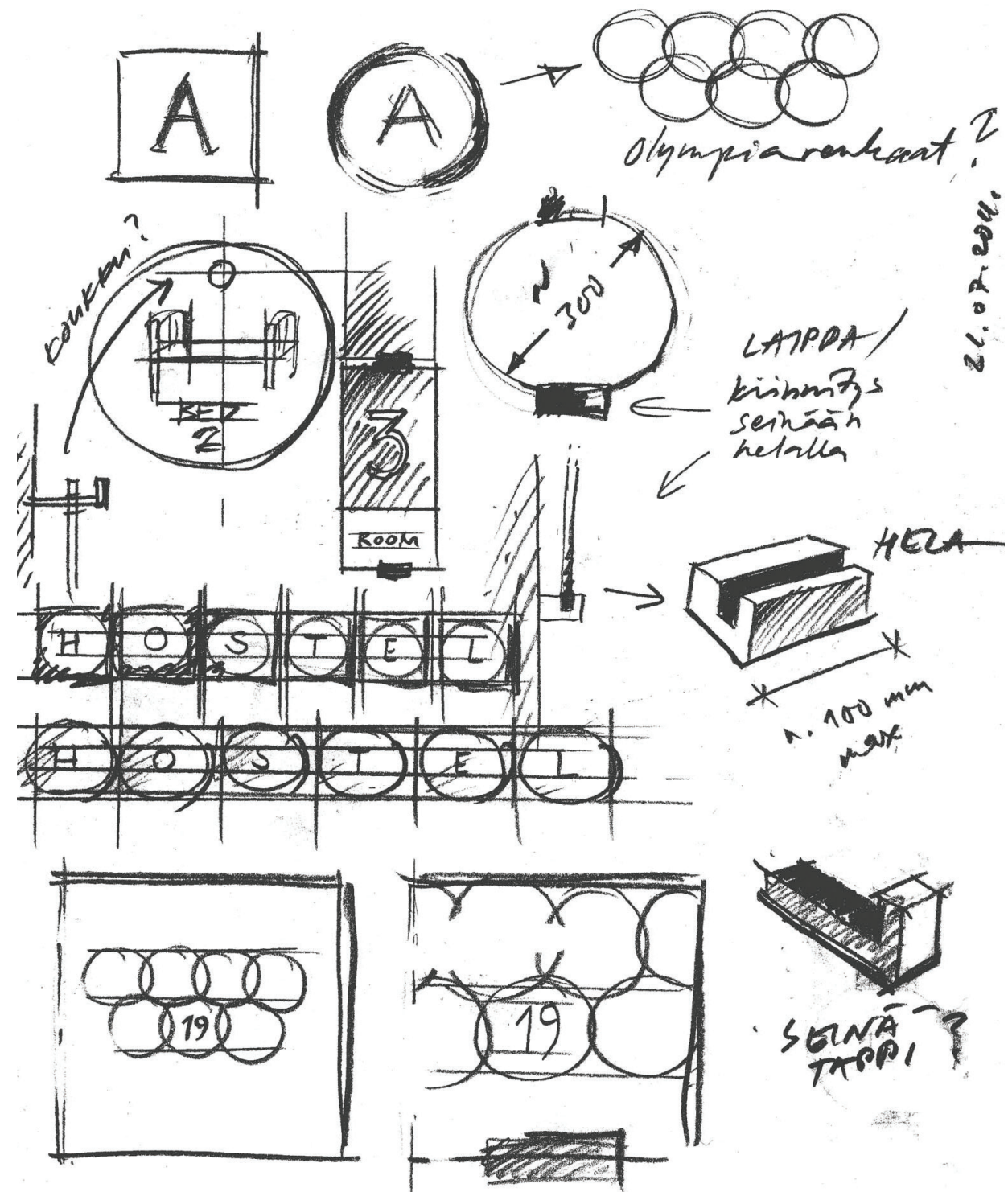
204. Ensimmäisiä käsivaruonnoksia seinäkkeestä.

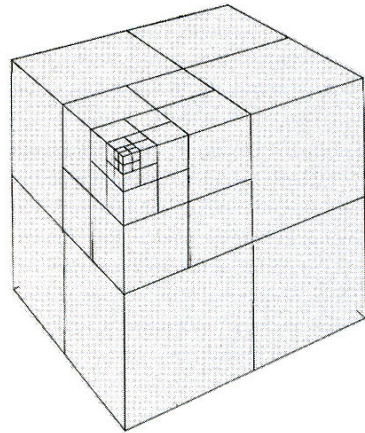
8.4 Opastejärjestelmä

Luonnostelin erilaisia muotoja opasteille aloittaen olympiarenkaiden muodosta. Pyöreässä muodossa tuli ongelmaksi erilaisten kokojen yhdistely ja kiinnityshelojen sijoittelu. Kylttien pitää olla helposti vaihdettavia, ei kuitenkaan helposti irtoavia. Muodoksi valikoituikin neliö. Suorareunaisia opasteita on helppo asentaa allekkain ilman, että kokonaisuus lähtee rönstyilemään. Opasteiden kiinnityshelaksi valitsin eleettömän ja edullisen FISSO Clamper –kiinnikkeen. Tämän kohteen opasteiden asennuksissa käytetään valikoimasta 100 ja 300 mm leveitä malleja, joita kumpaakin on saatavilla yhdellä tai kahdella uralla. Kaksiurainen kappale toimii ns. valipalana, kun asennetaan useita kylttejä allekkain. Holkit ovat alumiinia ja ne pulverimaalataan samaan RAL –sävyyn kuin erikseen teetettävät putkikalusteet.

Opasteiden pohjamateriaaliksi valitsin palamattoman ja taipumattoman I-Bond -alumiinilevyn, jonka pintaan tulee mattalaminoitu tarratuloste. Levyt on helppo kierrättää vanha tarra poistamalla. Laminointi tarran pinnassa irrottaa sen tarvittaessa helpommin pohjastaan, auttaa puhdistusta ja suojaa myös värejä haalistavalta UV-säteilyltä.

Tavoittelen opastuksessa selkeyttä, käyttötarkoitus ja käytettävyys ovat tärkeimmät ominaisuudet. Opasteiden taiton, visuaalisen ulkoasun, suunnittelin vasta kaikkien käyttöominaisuuksien ratkettua.

Kuva: Sarjakoski, 2003.

**”JOS ANNAT MITAN MODULILLE TAI ’JYVÄLLE’,
OLET JO SOVELLUTUKSISSA.
PYSY PUHTAASSA TEORIASSA,
PIENIMMISSÄ LUVUISSA.
SELVITÄ NE, NIIDEN KYTKÖS.”**

Aulis Blomstedt. Aulis Blomstedtin suhde-tutkimia.
Suomen rakennustaiteen museo. 28.1.-19.3.2000.

Neliömuoto moduloituu helposti. Idean skaalaantuvalla mitoitukselle antoi Aulis Blomstedt kokeiluineen (kuvat 206). Kerrosmerkinnät ja huonenumeroinnit dormitorion oven vieressä ovat kokoa 210 x 210 mm. Aulassa sijaitsevat yleisopasteet ja ovat kokoa 420 x 420 mm. Isojen kerrosmerkintöjen ja pullonpalautuspisteen taustalevyn koko on 840 x 840 mm. Huoneita vastapäätä sijaitsevat mustavalkoiset urheilijakuvat ovat kokoa 1680 x 1680 mm (kuva 207). Kunkin opasteen tai kuvan yhteyteen on jatkossa helppo kytkeä muita, erikokoisia kylttejä, ilman että kokonaisuus hajoaa. Ajan kuluessa erikokoiset neliömuodot rakentavat omaa kollaasiaan.

Opastejärjestelmässä pitää ottaa myös huomioon Hostelin henkilökunnan itse tulostamat kausittain vaihtuvat tiedotteet, joiden koko on A4. Nämä neliömuotojen yhteyteen sijoitettavat A4-tulosteet asennetaan kahden 3 mm akryylin väliin, ja akryylit edelleen seinäholkkeihin. Pystymallisen A4-tulosteen koko on 297 x 210 mm, näin ollen neliömuotoisten yleisopasteiden kooksi tulee 210 x 210 mm (kuva 208).

Opastejärjestelmän hierarkkia selvisi jo huoneiden tunnusväriä ja suunnitellessa. Kuten muissakin yhteyksissä, sininen toimii ensisijaisena informaatiovärinä, huonenumeroinnissa, tiedotteissa ja ohjeissa. Beige apuväriä käytetään kerroskylteissä ja se taustoittaa vuoden 1952 Olympialaisista kertovia historiakatsauksia. Mustavalkoinen kuvatuloste on selvästi sisustuksellinen elementti, jolla kuitenkin paikoin on käytöstä ohjaavakin tarkoitus, kuten avattavien ikkunoiden nimikoinnissa.

Olin alun perin ajatellut dormitorioden ja pitkien ja sokkeloisten käytävien erottamista toisistaan eri tema-alueilla, kuten

urheilu tai arkkitehtuuri. Dormitoriosuunnitelman edetessä karsin kuitenkin selkeyden vuoksi kaiken Hostelissa esiintyvän ”sisustuksellisen” informaation käsittämään ainoastaan vuoden 1952 Olympiakisat. Halusin välttää informaatioähkyä ja pysyä kuvituksessa vain autenttisissa mustavalkoisissa valokuvissa. Kokonaisuus tuntuu näin eheämmältä. Tämä kyseinen Hostel profiloituu urheiluhistoriansa kautta ja hyödyntää maailman-kin mittapuun mukaan ainutlaatuista sijaintiaan Stadionilla. Toki tämä urheiluhistoria pitää sisällään myös Olympiastadionin rakennusponnistuksen, tässä yhteydessä sivutaan myös arkkitehtuuria, suomalaisen urheilukansan näkökulmasta.

Historiallista tekstiä on kahdessa yhteydessä. Dormitorioden pöytien päätylaminaatteihin tulostetaan lyhyet huoneen nimikkourheilijoiden kuvaukset. Lisäksi tarkentavaa tekstiä urheilijan palkinnoista ja menestyksestä on käytävällä sijaitsevassa suuren mustavalkoisen kuvatulosteen yhteydessä. Kustakin nimikkourheilijasta on esillä siis kaksi kuvaa, yksi ikkunaan teipattuna ja toinen käytävällä huoneen välittömässä tuntumassa. Yhteistoissa, kuten kirjastossa, on yleisempää urheilu- ja kisahistoriaa Olympiastadionin matkan varrelta. Kaikki historiatekstit käännetään myös englanniksi.

Opasteiden ja historiataulujen sisällön, kielen, värimaailman, materiaalin, helojen ja mitoituksen valintojen jälkeen oli vielä harkittava kirjasintyyppiä.

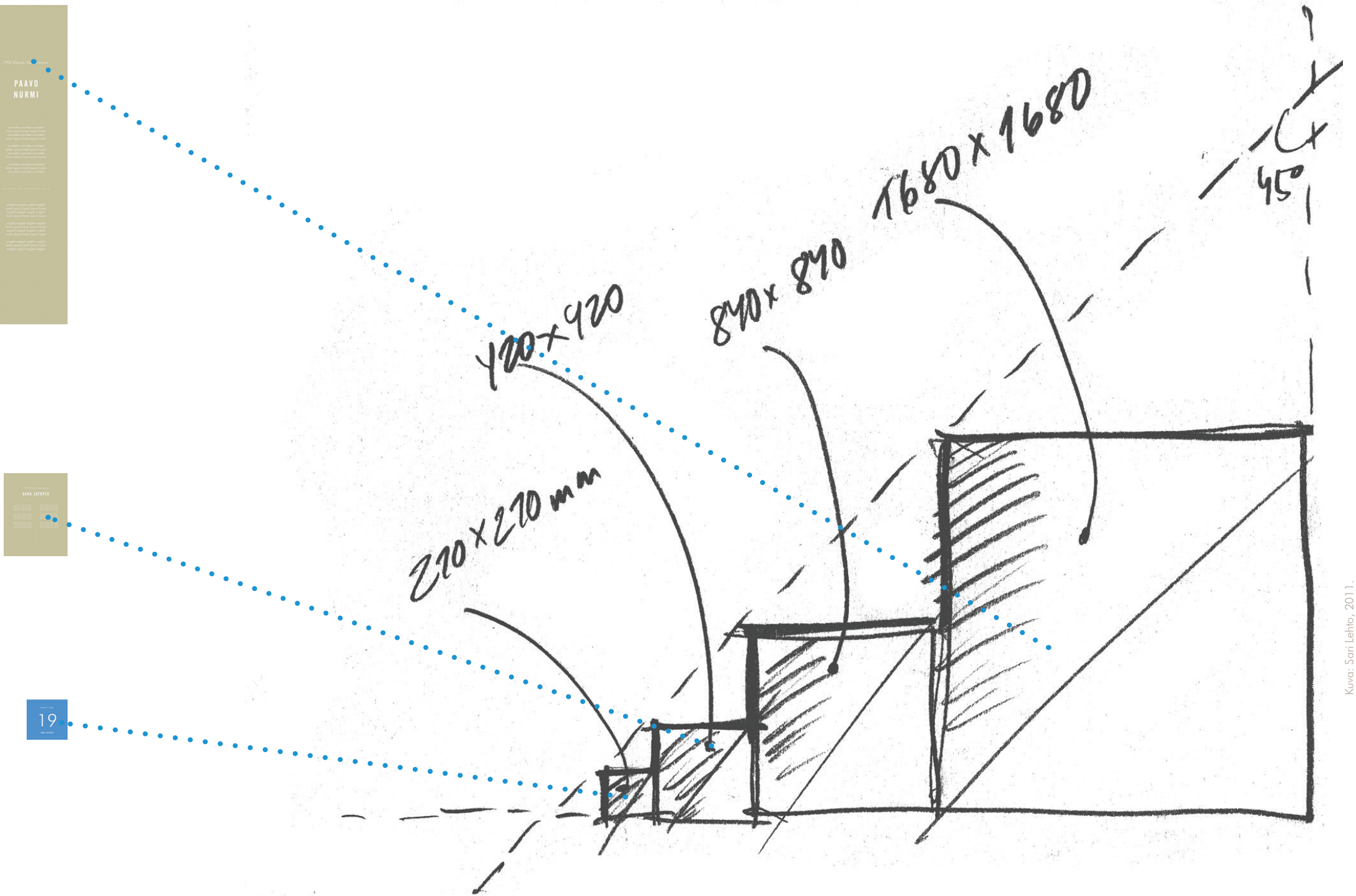
1920 Olympiatulokset
PAAVO
NURMI

Paavo Nurmi on yksi maailman suurimmista urheilijoista. Hän voitti olympiakultaa ja maailmanmestaruuksia useissa eri lajeissa, kuten pikajuoksu, keuhkojuoksu ja marssajuoksu. Hän on ainoa suomalainen, joka on voittanut olympiakultaa kahdessa eri lajissa.

1920 Olympiatulokset
SARI ZOTTERER

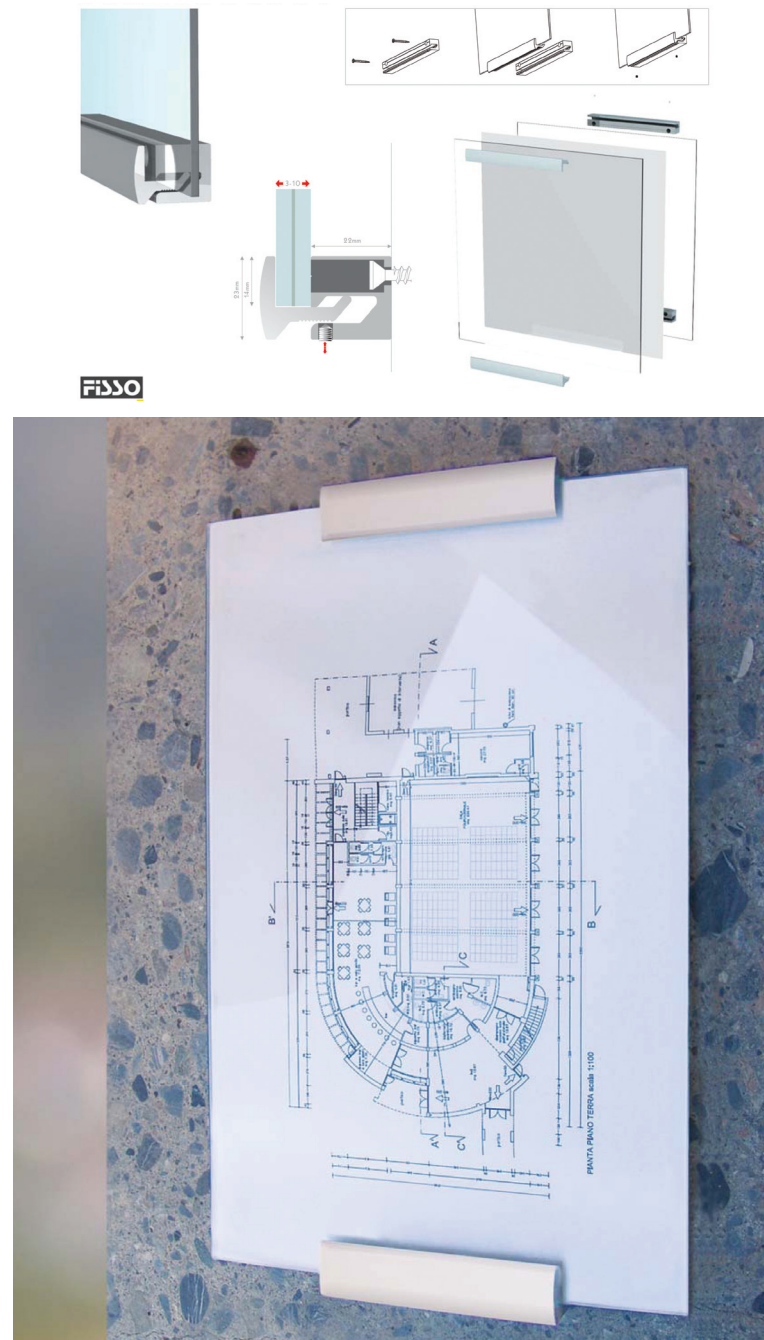
Sari Zotterer on suomalainen arkkitehti ja suunnittelija. Hän on työskennellyt muun muassa muusikkokeskusten ja kulttuurikeskusten suunnittelussa. Hän on myös ollut mukana useissa kansainvälisissä arkkitehtuurikilpailuissa.

19

Kuva: Sari Lehto, 2011.

207. Opastejärjestelmän mittasuhteiden etsimistä.

Kuva: www.muotoplate.fi

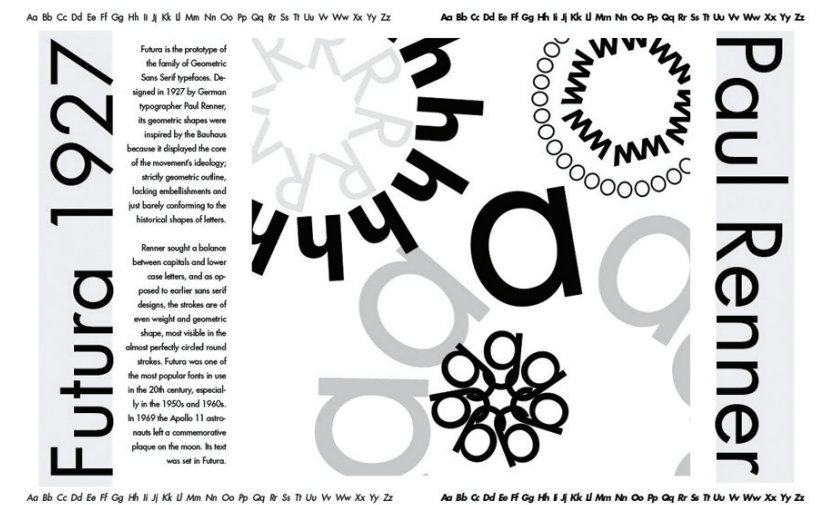
Olin tässä vaiheessa jo käynyt läpi suuren määrän kuva-aineistoa, joten oli helppo poimia käyttöön funktionalismin ajasta Futura –kirjasintyyppi eri leikkauksineen. Ajalle tyyppillistä oli myös sabluunamaalaukset, joita käytän visuaalisena ja tiedottavana elementtinä esimerkiksi mattoraidoissa ja kerrossänkyjen paikkamerkinnoissa. Ajan hengen mukaan valitsin numerointien kirjasintyyppiä FuturaBlackBT:n.

Kaikkein pienimmissä opasteissa, kooltaan 210 x 210 mm, Futura ei luottavuuden kannalta toiminut parhaalla mahdollisella tavalla. Kirjasintyyppi on melko pyöreä, joten korkeus jäi pieneksi. Käytänkin sitä pääasiassa huone- ja kerrosnumeroinnissa. Otan mukaan vielä kolmannen fontin, muodoltaan kapean AlternateGothic2 BT:n. Kyseinen leikkaus oli myös usein esiintynyt selaamassani kuva-aineistoissa pienin variaatioin, varsinkin vanhoissa tulos- ja mainostauluissa. (Itkonen, 2007.)

Kuva: Hirviseppä, Määttä, Patoharju, Tiilikainen, 1953.

0123456789

Kuva: www.whatfontis.com

Kuva: <http://the3sistersblog.blogspot.com>

208. FISSO Clamper -seinäkiinnike opasteille.

209. Helsingin Olympialaisten tulostaulun tekstit muistuttavat AlternateGothic -kirjasintyyppiä.

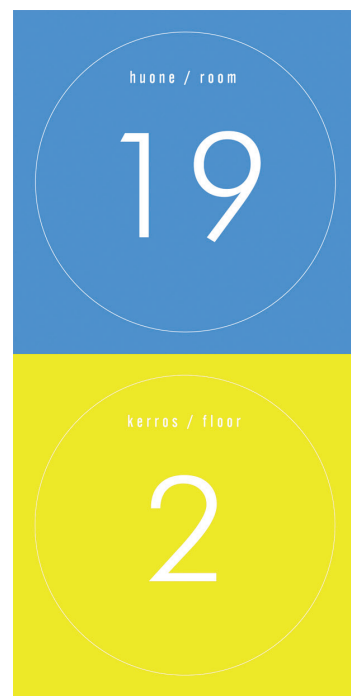
210. Numerointien sabluunamallin kirjasintyyppi on FuturaBlackBT.

211. Futura -kirjasintyyppin erilaisia leikkauksia.

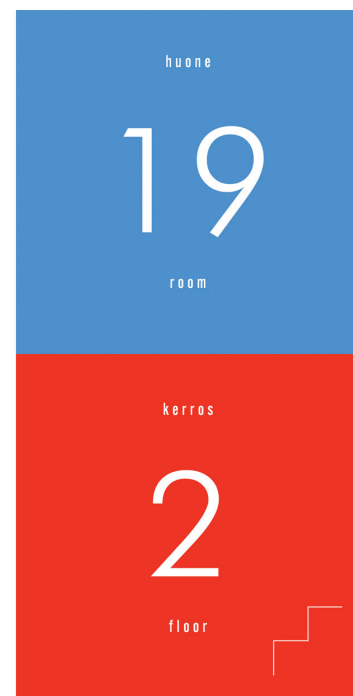
212. Mustavalkoista kuvamaailmaa: nimikkourheilijana Paavo Nurmi.

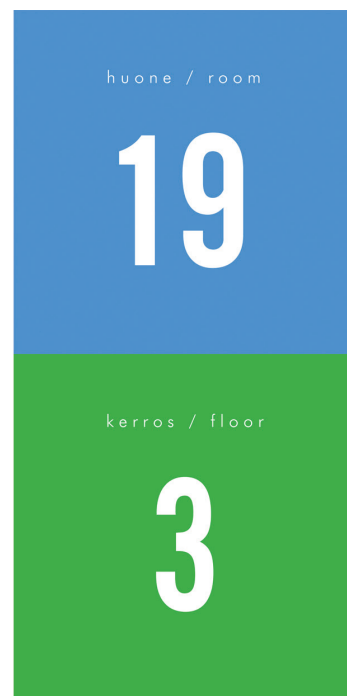
[100]

- rengas on turha elementti
- valkoinen häviää keltaiseen
- liian ruotsalainen väriyhdistelmä
- + kirjasintyypit toimivat yhdessä

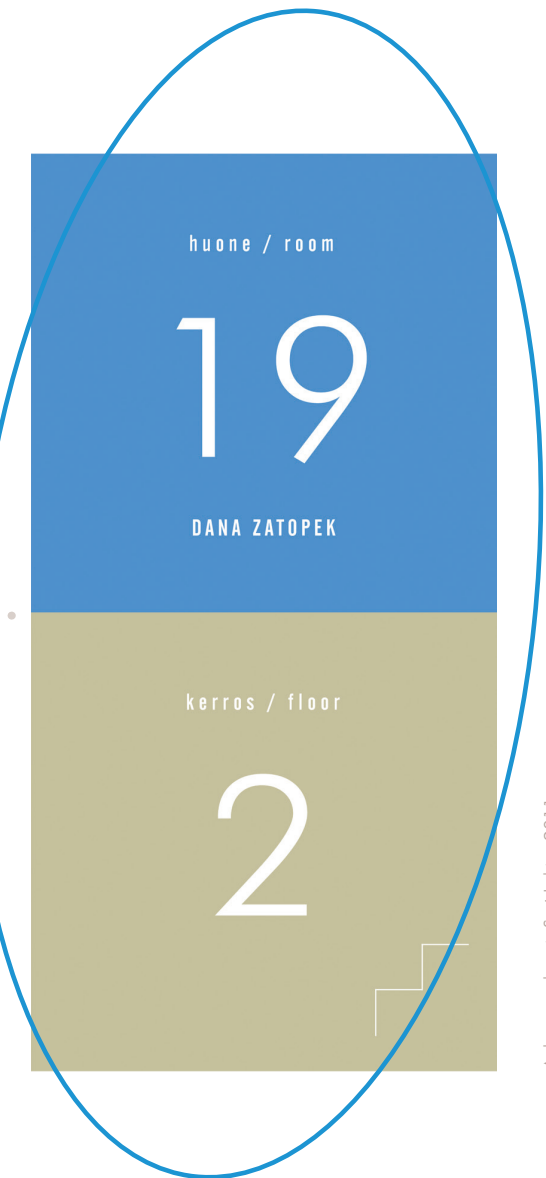
- + portaat kerrosmerkkinä toimivat
- porrastunnuksen eteen ei enää sovi tekstiä
- räikeä väriyhdistelmä

- + kerrosteksti vain yhdellä rivillä
- liian lähekkäiset taustavärit

- + värit toimivat yhdessä
- numeroiden kirjasintyyppi liian raskas

Aukeaman kuvat: Sari Lehto, 2011.

213. Perusopasteen värityksen ja kirjasintyyppien etsintää.
Yksittäisen ruudun koko 210 x 210 mm.

1952 Olympic Games winner

DANA ZATOPEK

suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem
suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem

suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem
suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem

suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem
suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem

english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem
english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem

english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem
english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem

english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem
english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem

1952 Olympic Games winner

PAAVO NURMI

suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem
suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem

suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem
suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem

suomeksi suomeksi suomeksi
lorem ipsum lorem ipsum lorem
suomeksi suomeksi suomeksi

english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem
english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem

english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem
english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem

english english english english
lorem ipsum lorem ipsum lorem
english english english english

214. Dormitorion pöytien päätytulosteiden mallileiska,
korkeus 420 mm.

215. Käytävillä sijaitsevien, huoneiden nimikkourheiljoista
kertovien taulujen mallileiska, 1680 x 1680 mm.

8.5 Mitoitukset

Jatkossa käsittelen tiloja pääasiassa dormitorion osalta. Aulaja toimistotiloihin on Stadionin laajemman perusparannussuunnitelman yhteydessä vielä mahdollisesti tulossa laajojakin muutoksia.

Teetettäviä kalusteita tarvitaan melko suuria määriä, kerrossänkyjä n. 80 kpl, penkkejä n. 40 kpl, pöytiä n. 20 kpl ja matkatavarasäilytysseinäkkeitä n. 25 kpl. Jokaisesta kalusteesta tehdään ensin yksi demokappale, josta tarkistetaan mitoitus ja materiaallivahvuudet.

Kalusteiden saumat ympärähitsataan. Kustannusten karsimiseksi ja autenttisen tunnelman luomiseksi hitsausjälki voidaan jättä krouviksi, saumoja ei tarvitse hioa.

[102]

Dormitorion mitoituksen perusyksikön muodostavat sängyt. Alkuperäisiin sänkyihin verrattuna nykyinen malli pitää tehdä tukevammaksi. Sängyt ovat nykyään ympärivuotisessa ja kovemmassa käytössä kuin aiemmin, vierasta ei enää ohjata päiväksi ulos dormitoriosta. Matkailijoiden keskipainokin on kasvanut reippaasti 1960 –luvulta. Pelkästään suomalaisten varusmiesten keskipaino on noussut runsaassa vuosikymmenessä kymmenen kiloa (Huttunen, 2011). Myös tikaspuut yläsänkyyn kiipeämistä varten täytyy ulottaa korkeammalle ja tukevammaksi kuin aiemmin. Metalliverstaan kanssa käydyin keskustelun perusteella sängyn runkoputki on 30 mm paksua, 2 mm seinämällä. Tukiputket ovat 20 ja 15 mm paksuja. Valmiina löytyy 100 mm taivutustyökalu, jolla kustannussyistä tehdään kaikki taivutukset. (Pirnes 2011.)

Matkatavaraseinäke on myös 30 mm putkea, taivutustyökalun olessa sama. Olen mitoittanut neljän sängyn yhteisen seinäkkeen niin, että kahdelle ylähyllylle mahtuu kerrallaan vähintään kuusi isoa kovitettua matkalaukkuja ja alahyllylle kolme reppua.

Valmiina hankittavien metallikaappien lokero koko on n. 400 x 800 x 550 mm, mihin mahtuu suurempikin reppu. Neljäpaikkaisen kaapin ulkomitat ovat 800 x 2050 x 550 mm. Kaapit mahtuvat matalaankin tilaan.

Pöytäryhmän olen mitoittanut neljälle istujalle. Penkit ovat kahdelle hengelle, jotta niitä ei kokonsa ja painonsa puolesta siirretä helposti ympäri huonetta. Ryhmä on baaripöytäkorkeutta, jotta kauniit näkymät ikkunoista avautuvat vaikkapa aamupalaa syödessä. Palautteen niin vaatiessa voidaan huoneeseen myöhemmin lisätä pari saman mitoituksen mukaan tehtyä yksittäistä istuinta. Alustavassa mitoituksessa penkkien runko on 16 mm ja pöydän runko 30 mm putkea. Pöydän kannen alla on matala hylly, jolle voi laittaa esim. tietokoneet tai puhelimet lataukseen, jolloin pöytätila jää vapaaksi. Myös penkkien alla on reikäpeltihylly, jolle voi jättää vaikkapa märät kengät tai sateenvarjat ilmavasti kuivumaan. Tämä tukee koko dormitorion suunnittelufilosofiaa: pienen tilan mahdollimman tehokasta hyödyntämistä.

Mattokuvioissa olen pitänyt hävikin minimissä. Huoneiden tunnisteraidoissa käytän täyttä linoleumlevyettä 2000 mm ja käytäväraidoissa ovien kohdalla puolikasta levyettä 1000 mm. Tunnistenumerot leikataan maksimissaan 2000 x 2000 mm kokosiin linoleumpaloihin. Kirjasinkorkeus voi olla korkeimmillaan 1499 mm, tällöin vesileikkamoossa voidaan käyttää

pienempää ja edullisempaa ns. kuivaleikkausta käyttävää leikkuupöytää. Omassa suunnitelmassani erikseen leikattavien numeroiden korkeudeksi riittää kuitenkin 900 mm. (Himmanen 2011; Niinimäki 2011.)

Kuvat: www.wifre.fi

216. Dormitorion peltiset säilytyskaapit hankitaan valko-ovisina ja vastaanoton arvotavarasäilytyksen lokeroyksiköt siniovisina.

8.6 Materiaalit ja kalusteet

Selailin paljon kirjoja tutustuakseni funktionalismin ja jälleenrakennuskauden sisutusten yksityiskohtiin. Halusin myös tuoda mahdollisimman paljon esille suomalaista muotoilua. Matkailijan tilakokemuksen pitäisi muodostua massasta erottuvaksi, tämän nimenomaisen Stadionin historiaan ja suomalaisuuteen liittyväksi. Rajallisen budjetin vuoksi ns. huippudesign on ulottumattomissa. Pitämällä suuren kokonaisuuden yhtenäisenä ja maltillisen hintaisena, sekä panostamalla muutamiin avainkohteisiin saadaan asiakkaan vierailusta toimiva kokonaisuus. Suunnitelmassani satsataan aulan istuinryhmään, vastaanottotiskiinkin sekä tietokoneseinäkkeeseen ja lasiseiniin.

Rakenteet pidin mahdollisimman selkeinä, katsomokalusteajatuksen innoittamana. Etsin rakennuksen henkeä kunnioittavaa muotokieltä. Valittavien ratkaisuiden pitäisi olla mahdollisimman helposti huollettavia ja puhdistettavia, sekä tarvittaessa uudelleen verhoiltavissa. Valmistuotannosta valittavien kalusteiden pitäisi olla myös pitkään tuotannossa. Muotoilun tulisi myös kestää aikaa. Dormitorioon en sijoittanut yhtään valmistuotannossa olevaa kalustetta esteettisistä ja kustannussyistä.

Hostelin pääasiallisiksi materiaaleiksi valikoituivat linoleum, pulverimaalattu teräs, lasi, ylimaalattu mäntyinen sormipaneeli, kalustelaminaatti ja villahuopa. Seinät jäävät maalatulle betonille. Huoneiden ovet uusitaan vain, jos ne ovat huonossa kunnossa. Muussa tapauksessa vanhat ovet hiotaan ja maalataan uudelleen. Jalkalistat, pistorasiat ja valopainikkeet uusitaan yhdenmukaisiksi, alkuperäisen hengen mukaan.

217. Työpisteiltä on lasiseinän läpi näköyhteys vastaanottoon.

8.7 Värimaailma ja pinnat

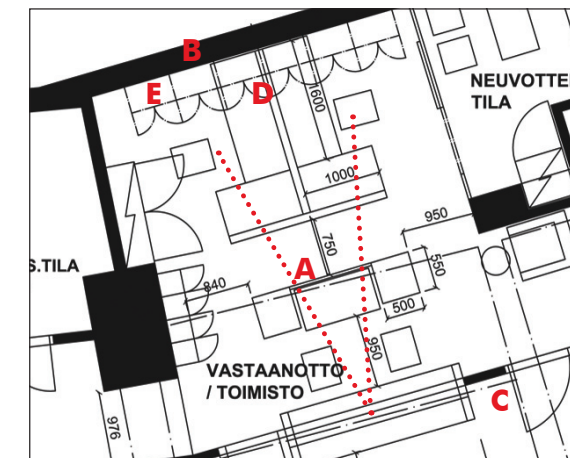
Suunnitelmassani Hostelin päävärit ovat valkoinen, beigen eri sävyt ja turkoosi. Valkoinen väri hallitsee jo toimintaympäristön kautta, funktionalismin merkkipaalun Olympiastadionin vuoksi, mutta toimii myös ahtaissa ja kapeissa tiloissa valoa heijastavana pintana. Olenkin suunnittelussani pyrkinyt jälleen avaamaan tietä luonnonvalolle. Beiget sävyt olivat muodissa sekä funktionalismin, että jälleenrakennuskauden värikartoissa, ja näitä kahta kautta yhdistelenkin suunnitelmassani. Apuväreinä toimivat olympiarenkaiden vahvat värit punainen, keltainen, vihreä ja musta, jotka sopivat myös funktionalismin ajan lisäväripalettiin. (Pietarila 2004, 106-109.)

Koruttomaan linjaan ei sovi koristeellisuus. Pysin tuomaan tilaan eloa jälleenrakennuskauden hengessä haptisuudella, pintamateriaalien kiilto- ja karheusasteiden vaihteluilla. Dormitorion mattapintaisen yövalaisimien parina on saman sarjan korkeakiiltoinen riippuvalaisin. Aulan mattapintainen kalustelaminaatti saa parikseen heijastavaa lasia vastaanotossa ja tietokoneseinäkkeessä. Toimistotiloissa kiiltävien lasiseinien läpi nähdään seinillä äänenvaimennuksena toimivat rouheat huopakangaslevyt.

Aulatiloihin korostan vastaanotto- ja automaattiseinää muulla tavalla kuin mattoraidoilla. Tutkin vaihtoehtoa seinän käsittelystä lakkamaalipinnalla, joka oli funktionalismin aikaan tyypillinen pintakäsittelyn tehokeino. Kiiltävät maalit vaativat kuitenkin kiviainesseinän ja rappauksen tasoittamista ja silottamista useaan kertaan (Pietarila 2004, 106). Kustannussyistä ja seinän useiden aukotusten vuoksi olen alustavasti suunnitellut sen kevytrakenteiseksi kipsilevyseinäksi. Jatkossa esimerkiksi seinään upotettujen automaattien vaihtuessa on mahdollisia muutoksia helpompi ja edullisempi tehdä puurunkoiseen

levyseinään. Jotta seinä kuitenkin muodostuisi aulatilaa pääpinnaksi ja siihen saadaan eloa ja kiiltoa, päädyin sormipaneeliin, joka maalataan korkeakiiltoisella kalustemaalilla. Vastakkaisen seinän ikkunoista tuleva luonnonvalo saa tehosteväriin elämään.

Koska Hostelin tilat ovat ahtaat ja laajoja yhtenäisiä näkymiä ei ole, pidin materiaali- ja väripaletin suhteellisen kapeana. Esimerkiksi johtajalla ja sihteerillä on päivätyötilanteiden vuoksi olympiarenkailla teipatun lasiseinän (A) läpi näköyhteys vastaanottoon. Vastaanotosta taas näkyy kyseisten työpisteiden takana oleva pitkä seinä (B), joka on saman sävyistä sormipaneelia kuin vastaanoton seinä (C). Jotta pieniä pintamateriaalialueita ei tulisi häiritsevästi, työpisteiden päällä olevat kansiokaapit (D) ovat myös sormipaneelia ja ne on piilostanoitu. Kaappien alapintaan on upotettu lämminsävyinen LED-valonauha, joka nostaa esiin yksiväriset ja erikokoiset, opastejärjestelmän mukaan mitoitettut huopakangaslevyt (E). Tulokseksi on eheän värinen seinäpinta, jossa kuitenkin on mita- ja pintarakennevaihteluita.

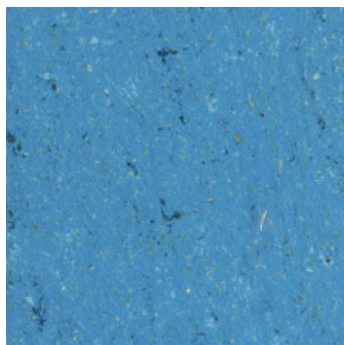

Kuva: Sari Lehto, 2011.

150-056	120-037	170-099	170-007	120-032	120-031
120-053	130-050	110-060	110-062	110-068	120-007
130-024	120-024	130-050	130-050	130-050	130-050

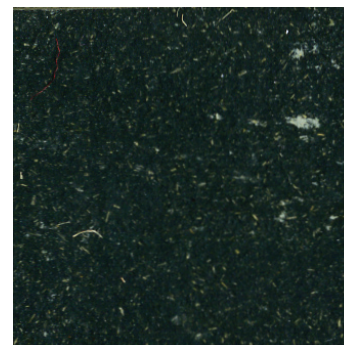
Pöytäala BAR

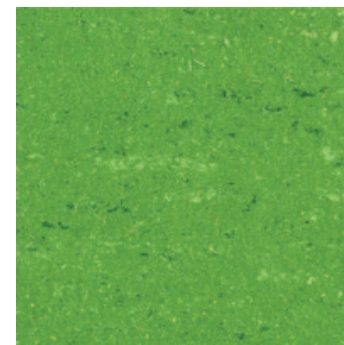
lattiaraidat yhteistiloissa yhteistiloissa

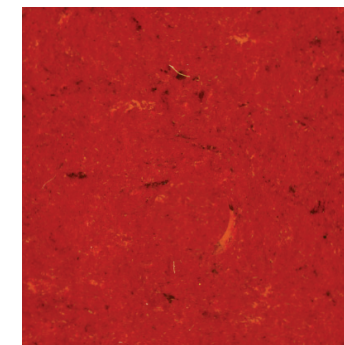
keltaisen dormitorion lattiaraidat

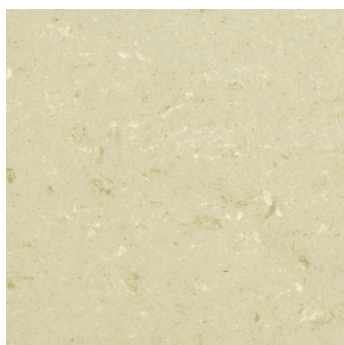
mustan dormitorion lattiaraidat

vihreän dormitorion lattiaraidat

punaisen dormitorion lattiaraidat

lattioiden yleisväri

verhot

laminaatti, sormipaneeli, opasteet

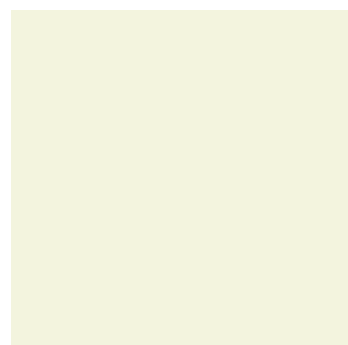
seinien huopaverhoillut levyt

penkkien verhoilut

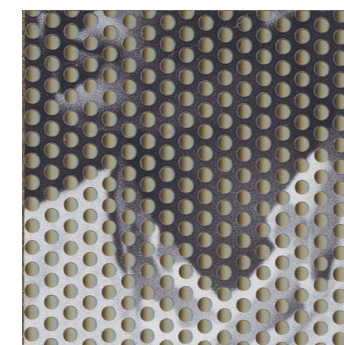
mustavalkoiset valokuvat

putkikalusteiden metallimaali

opasteet, logot

mustavalkoiset ikkunateipit

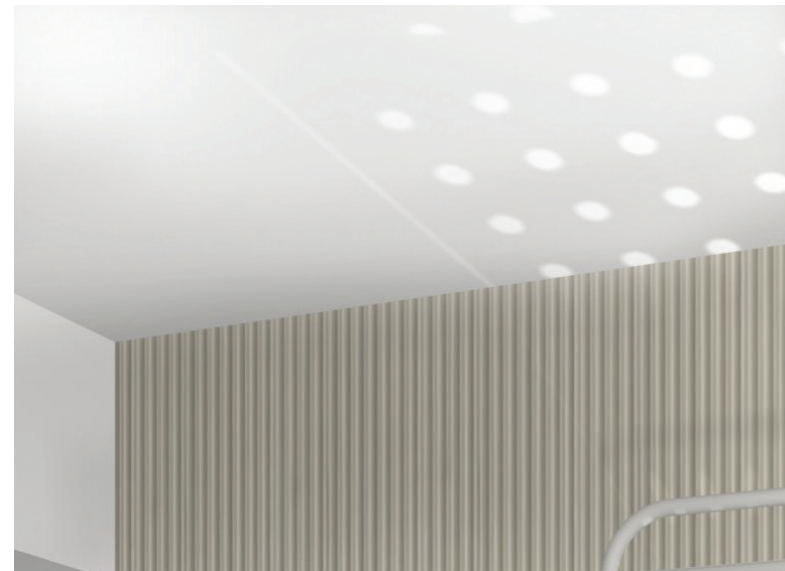
8.8 Valaistus

Tässä vaiheessa suunnittelua ns. pallovalaisimet olivat valittuina. Koska sisustuksessa muutenkin korostan vuotta 1952, tutustuin ajan valaisimiin tarkemmin. Törmäsin toistuvasti Paavo Tynel-
liin ja Taito Oy:n mallistoon, jonka muotokieleltään kartio-
maiset valaisimet tuntuivat sopivilta. Koska en kuitenkaan ole
luomassa replikanttia alkuperäisestä, päätin etsiä nykypäivän
vastineet. Päädyin Jukka Korpiheteen Soihtu-sarjaan, jossa on
kartiomaisia muotoja ja suunnitelmaani tukeva värimaailma
(kuvat 188 - 194).

Kartoittaessani Soihtu-sarjan hintatasoa, huomasin kuiten-
kin pian, että minun oli löydettävä dormitorioihin edellisempi
sänkykohtainen valaisin. Lähdin tällä kertaa pyöreästä muodos-
ta liikkeelle, olihan pallomaiset katto- ja seinävalaisimet jo
valittuna. Pian löytyikin Frandsenin Ball, metallikuoriset pallo-
valaisimet, joita on saatavilla myös kirkkaissa olympiarenkai-
den ”apuväreissä”. Valaisinmallistoon kuuluu sekä seinävalaisin,
jonka valitsin ns. yövaloksi kullekin sänky paikalle että riippu-
valaisin, joita sijoitin kaksi kappaletta pöytäryhmän ylle. Yksin-
kertaistetusti yhden Soihtu-riippuvalaisimen hinnalla saa kolme
Ball-valaisinta, joten päätös oli helppo, vaikka kotimaisuu-
desta dormitorion osalta jouduinkin tinkimään. Käytän Soihtu-
sarjaa yhteis- ja toimistotiloissa, joissa tarvitaan lukumääräisesti
huomattavasti vähemmän valaisimia. Yhteistilat, varsinkin aula,
ovat Hostelien käyntikortteja ja samalla hyviä suomalaisen
muotoiluun panostamisen paikkoja.

3D -mallinnuksien myötä pääsin myös käytännössä kokeile-
maan tavoittelemani valoefektiiä, joka muodostuisi vastaan-
ottotiskin ja tietokoneseinäkkeen rei’itetystä teräslevykatoista
ja Soihtu-valaisimien myös ylöspäin suuntautuvasta valosta.

Ratkaisu saikin aulatilojen kattoon mukavasti eloa. Vierailijan
noustessa portaita ylös ensimmäiseksi piirtyvät näkyviin aulan
katon valoleikit.

Kuva: Sari Lehto, 2011.

[Edellinen aukeama:](#)

[218. Lopullinen väri- ja materiaalipaletti hahmottuu.](#)

[219. Olympiarenkaiden värit ja mustavalkoiset kuvat
rytmittävät valkoista ja beigensävyistä yleisnäkymää.](#)

[220. Mallinnuskokeilu valoleikistä vastaanoton edustan katossa.](#)

8.9 Viranomaisyhteistyö

Suunnittelun ollessa vielä luonnosvaiheessa viisi (kuva 169),
otin yhteyttä Museovirastoon saadakseni alustavan mielipiteen
ratkaisuistani. Vaikka alkuperäisestä vuoden 1962 sisustuksesta
ei ole mitään jäljellä, halusin kuitenkin varmistaa Museoviras-
ton kannan ajan mittaan tehtyjen kevytratkaisujen ja muutami-
en seinien purkamisesta. Lähetin valmiina olevat luonnokset
etukäteen Museoviraston rakennushistoriallisen osaston restau-
rointihankkeiden valvonta- ja ohjausyksikköön arkkitehti Pekka
Lehtiselle ja haastattelin häntä puhelimitse maaliskuussa 2011.

Haastattelussa selvisi, että Stadionsäätiön Olympiastadio-
nia koskeva kehittämisstrateginen työ on vielä kesken, mutta
esimerkiksi ulko-opasteet ja muu Stadionin näkyvyys on jo
keskitetysti arkkitehtitoimisto K2S:n suunniteltavana. Tästä
syystä Hostelien ulko-opasteet rajaantuivat pois omasta suunni-
telmastani. Stadionia varten tullaan laatimaan laaja talotekni-
kan korjaushanke, minkä vuoksi onkin järkevää lykätä kaikkia
Hostelien vesipisteitä koskevat suunnitelmat lähitulevaisuuteen.
Korjaus sisältää myös huonokuntoisten ikkunoiden kunnos-
tuksen, joista on tullut runsaasti palautetta asiakkailta. Hostelien
tulevaan remonttiin kytketään myös koko Stadionia koske-
va ilmanvaihdon peruskorjaus, eli jo projektin alkuvaiheessa
mukaan otetaan alan asiantuntija.

Muutostyölupaa varten Museovirasto edellyttää alkuperäi-
sen tilanteen kartoittamista sekä nykytilan inventointia, mitä
onkin jo tehty Hilka Högströmin raportissa vuonna 1993,
Olympiastadion – Rakennushistoriallinen selvitys ja inventoin-
ti. Tarkempaa tilakohtaista raporttia tehtäessä tulisi kerätä ja
luetteloida mahdolliset alkuperäiset materiaalinäytteet. Kartoi-
tettavaksi tulevat myös matkan varrella tapahtuneet muutokset,

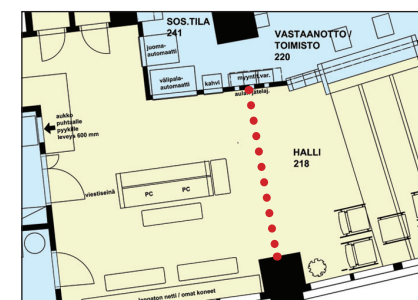
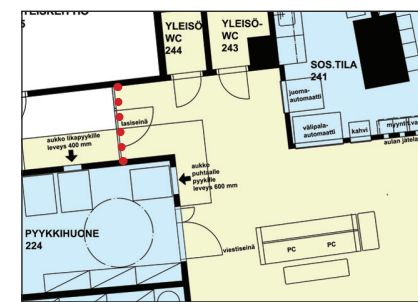
kuinka oletettavasta alkutilanteesta on päädytty nykytilanteeseen.

Olen opinnäytetyössäni tutkinut alkuperäistä ja nykyistä tilanetta valokuvien, haastattelujen ja tekstien perusteella. Tutkimuksiini sisältyy myös runsaasti omakohtaista havainnointia paikan päällä. Tutkimusteni perusteella pystyin suunnittelemaan Hostelin toiminnot ja visuaalisen ilmeen. Lopputyöni tulee toimimaan keskustelun pohjana, kun useat eri tahot sovittavat toiveitaan yhteen. Varsinainen tilakohtainen ja laajempi analyysi olisi jo erillisen lopputyön aihe, jota ei laajuutensa vuoksi sisällytetä tähän opinnäytetyöhön.

Hostel muodostaa oman pienoismaailmansa Stadionin sisällä ja saavuttaa ensi vuonna, 2012, viidenkymmenen vuoden iän. Lehtisen mukaan suojele ei estä kohteen kehittämistä, päinvastoin. Suojelupäätös ei ole periaatteiltaan tiukka. Museoviraston tahto on, että retkeilymajatoiminta jatkuu ja sitä kehitetään niin, että tarjonta vastaa nykyajan tarpeita. Toiminnalliset ongelmat ratkotaan yhteistyössä, mikä käytännössä tarkoittaa esimerkiksi porraskuilun keskelle sijoitettavan pyykkihissin toteuttamismahdollisuutta (kuva 170, kohta O). Lehtinen suositteli jatkettavan 1960-luvun ”vaatimatonta” linjaa, mitä olenkin suunnitelmassani pitänyt lähtökohtana.

Lehtinen ehdotti myös SRM ry:n ja Stadion-säätiön tapaamista, jossa olisin kuuntelijana. Tilaisuudessa tehtäisiin katsaus nykytilanteeseen ja Hostelin tulevaisuuden näkymiin. Henkilövaihdosten ja aikatauluongelmien takia kokousta ei kuitenkaan pystytty järjestämään ja SRM ry:n kanssa sovittiin työtä jatkettavan nykytiedoilla loppuun asti.

Myöhemmässä hankesuunnitteluvaiheessa SRM ry on yhteydessä Museovirastoon, joka opastaa opinnäytetyöni lisäksi tarvittavien dokumenttien keräämisessä. SRM ry toimittaa aineiston Stadion-säätiölle, joka omalta osaltaan ottaa kantaa suunnitelmaan.

Kuvat: Sori Lehto, 2011.

Stadion-säätiö pyytää tilojen haltijan ominaisuudessa edelleen muodollisen päätöksen Museovirastolta, joka antaa kirjallisen vahvistuksen muutostöille. Stadion-säätiö toimittaa saamansa päätöksen edelleen SRM ry:lle. (Lehtinen 2010.)

Keväällä 2011 tapasin myös Helsingin kaupungin Pelastuslaitoksen palotarkastajan Jukka Koivurannan. Tarkastelimme alustavaa

aulaluonnosta numero viisi. Esitin ajatukseni aulan ja Hostelin erottavan palo-osaston rajana toimivan lasiseinän sijainnista aulan taka-osassa (kuva 221). Koivuranta taas pohti mahdollisuutta siirtää lasiseinä WC-tilojen etupuolelle (kuva 222), jotta aulatila pienentyisi ja sitä voisi pitää porrashuoneena. Koivuranta totesi, että periaatteessa porrashuoneen tulisi olla oma palo-osastonsa, mitä se ei tosin ole nykyiselläänkään. Tilan jakaminen lukittavalla ovelta Koivurannan alustavasti ehdottamalla tavalla heti portaikon edestä tai aulan keskellä olevien kantavien palkkien väliltä aiheuttaisi käytännön ongelmia ja muodostaisi tilasta nykyistäkin ahtaamman. Lukittava, kulku-

kortilla aukeva ovi lähellä vastaanottotiskiä hidastaisi läpikulkua merkittävästi. Myös itsensä uloskuitanneiden asiakkaiden pitää päästä käymään WC:ssä ilman kulkukorttia varsinaisiin Hostelin tiloihin. Nykyisillä asiakasmäärillä ei aulatilaa voi pienentää, eikä sen erottaminen porrastilasta ole realistista. Rajauksessa ongelman muodostaisi myös puolta kerrosta ylempänä sijaitseva kahvila. Sovittiin, että teen Hostelin kannalta parhaan mahdollisen suunnitelman, jota tarpeen vaatiessa tarkennetaan. Suunnittelemani avoin aularatkaisu mahdollistaa myös toisten, lukitsemattomien ja automaattisesti aukeavien lasiovien käytön palolainsäädännön niin vaatiessa. (Koivuranta 2011.)

Hostelin muutostyösuunnitelma lähetetään aikanaan Rakennusvalvontavirastolle. Mikäli toimenpidelupa ei riitä, haetaan muutosta rakennuslupa. Rakennusvalvontavirasto pyytää lausunnon myös Pelastuslaitokselta, tällöin tarkennetaan palo-osastojen rajat. Pelastuslaitoksen lausunnossa huomioidaan myös Museoviraston kanta, mikä on olennaista suojelupäätöksen, rakennuksen ja retkeilymajatoiminnan hengen kannalta. (Koivuranta 2011.)

221. Ehdottamani lasiseinän sijainti säilyttää asiakkaiden käytössä olevat WC:t aulatilassa. Lasiovi toimii myös palo-osaston rajana ja kulkutienä varsinaisiin Hostelin tiloihin

222. Palotarkastajan alustava ehdotus lukittavan lasiseinän sijainnista tekee aulatilasta ahtaan ja WC:t jäävät seinän väärälle puolelle. Määräysten niin vaatiessa kohtaan voidaan sijoittaa toiset, lukitsemattomat lasiovet.

tilasuunnitelma

9.1 Lopullinen suunnitelma

3D –mallinnus toi mukanaan pari tarkennusta, joita en ollut osannut huomioda pohjakuvista ja luonnoksista. Mallinnettua-ni takatoimiston työpisteiden sijainnit lisäsin myös neuvotteluti-lan seinille erikseen verhoiltavat huopapintaiset akustiikkalevyt. Levyt toimivat paitsi ääntä vaimentavana pintana, myös tilaa rytmittävänä elementtinä. Tila ryhdistyi ja muuttui intiimim-mäksi. Johtajan ja sihteerin työpisteiden sivulla olevat kansio-kaapit olin ensin mieltänyt valkoisiksi, pitääkseni tilan valoisana. Mallinnuksessa kuitenkin huomasin, että tilavaikutelman saa suuremmaksi käyttämällä koko takaseinässä yhtenäistä väripin-taa. Niinpä pitkän takaseinän materiaalit vaihtuvat, mutta väri pysyy samana, henkilökunnan tiloista työpisteisiin ja aina neuvottelutilaan asti.

[110]

Olosuhteet huomioon ottaen sain mielestäni onnistunees-ti ratkaistua tilan suurimman pullonkaulan, pyykkiongelman. Pyykkihullolla varastoimisineen, jakeluineen ja keräyksineen on käytössään yksi selkeä tila, jossa myös ulkopuolisen pyykki-huoltoyrityksen on helppo asioida. Museoviraston edustajan kanssa käydyn keskustelun perusteella hahmottelin jo alusta-vasti avaimella toimivan saksilavatyypin pyykkihissin ensim-mäisen ja toisen kerroksen väliseen porraskuiluun. Hissin yksityiskohtaisempi suunnittelu kytkeytyy aularemontin yhtey-teen.

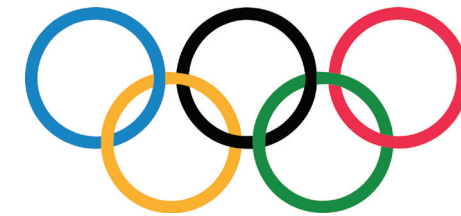
Dormitorion osalta pidän parhaana muutoksena matkatavaroil-le järjestyneitä säilytystiloja. Kaikki muu jää toissijaiseksi, mikäli tilassa ei mahdu liikkumaan tavarakaoksen vuoksi. Edullisem-mankin majoituksen valitsijalla on tarve saada matkatavaransa järjestykseen.

Valitsemani väljemmän layoutin myötä jouduin kuitenkin tinki-mään istumapaikkojen määrästä. Uudessa tilajaosssa mallidor-mitorion maksimivierasmäärästä mahtuu kerrallaan puolet istumapaikoille. Tilankäytön ja käyttäjäanalyysin huomioiden priorisoin järjestystä ja makuupaikkojen yksityisyyttä. Hostelissa on muita tiloja yhteiseen oleskeluun.

Jälkikäteen itsestään selvältä näyttävään kerrossänkyratkaisuun käytin suhteellisesti eniten aikaa verrattuna muihin kalusteisiin. Aluksi yksinkertaiselta näyttänyt mitoittaminen vei huomatta-van paljon aikaa. Tosin sänkyjen mitoituksen selvittyä matka-tavaraseinäke, aulan tietokoneseinäke ja vastaanottotiski monistivat pitkälti samaa kaavaa.

Mallintaessani kuvia lisäväreillä nimikoiduista dormitoriois-ta, aloin epäillä onko musta vaihtoehto liian synkeä punaiseen, vihreään ja keltaiseen linkitettyjen huoneiden rinnalla. Tässä tapauksessa 3D –mallintaminen sai minut suotta epäilemään. Järjestin värillisten mallinnoksien perusteella yhden illan ja kymmenen hengen pikaäänestyksen. Mustalla sävytetty huone voitti äänivyöryllä, joten Afrikan manner (* on alkuperäisen olympiarengasidean mukaan yksi huoneväritysvaihtoehdoista.

Tässä vaiheessa olivat myös selvillä dormitorioden huonekoh-taisesti muunneltavat elementit (taulukko 7). Pääsääntöisesti samoja kalusteita voidaan dormitorioden lisäksi käyttää myös pienhuoneissa. Poikkeuksena erikseen teetettävä matkatavara-seinäke, joka on mitoitettu neljän hengen kantamuksille.

(* =

Kansainvälisen olympiakomitean mukaan olympiarenkaat kuvaavat viittä eri maailman maanosaa ja niiden urheilijoita, joita olympiahenki yhdistää.

(<http://fi.wikipedia.org/wiki/Olympiarenkaat>)

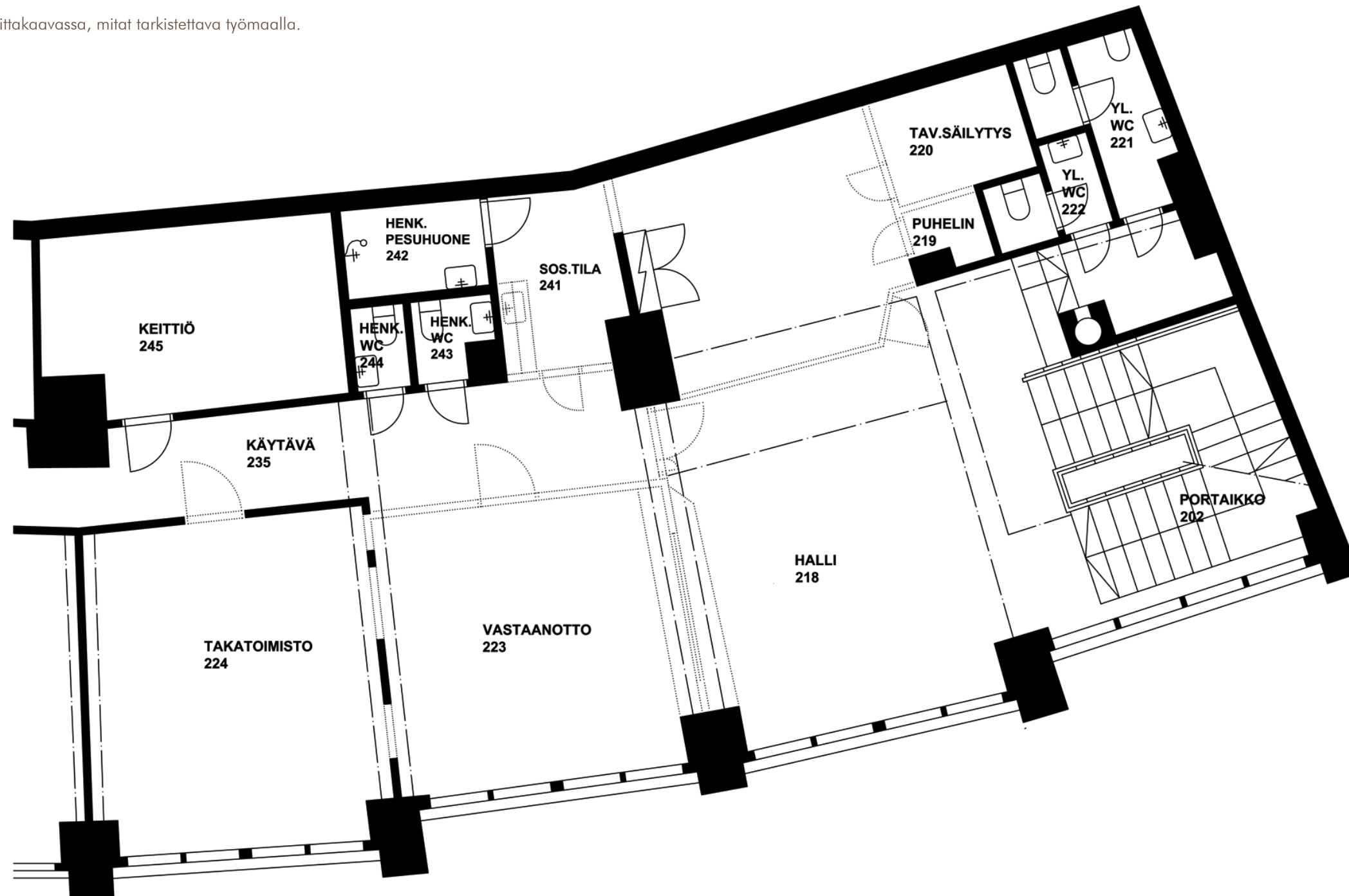
MALLIDORMITORIO 19

MUIHIN MAJOITUSTILOIHIN SOVELLETTAVAT ELEMENTIT

- huonekohtaiseen nimeämiseen käytettävä urheilija- ja väritysvalinta
- huonekohtainen numerointi dormitorion ja käytävän lattian väriaidassa
- järjestelmän mukaiset, huoneen ulko- ja sisäpuoliset opasteet
- sänkypaikat henkilökohtaisella valaistuksella, pistorasialla ja ripustuskoukulla
- maalatut värialueet seinissä / sänkyjen paikkakohtaiset numeromerkinnät
- matkatavaraseinäke
- lukittavat varastokaapit / neljän lokeron yksiköissä
- pöytäryhmä
- peili ja hylly
- pallovalaisimet yleisvalona, riippuvalaisimet pöytäryhmälle, peilivalaisin
- avattavaa ikkunaa osoittava kuvatuloste / verhoikiskon tulppaus
- verhot
- vaatekoukut seinään / maalatulla värिताustalla
- akustiikkalevyt

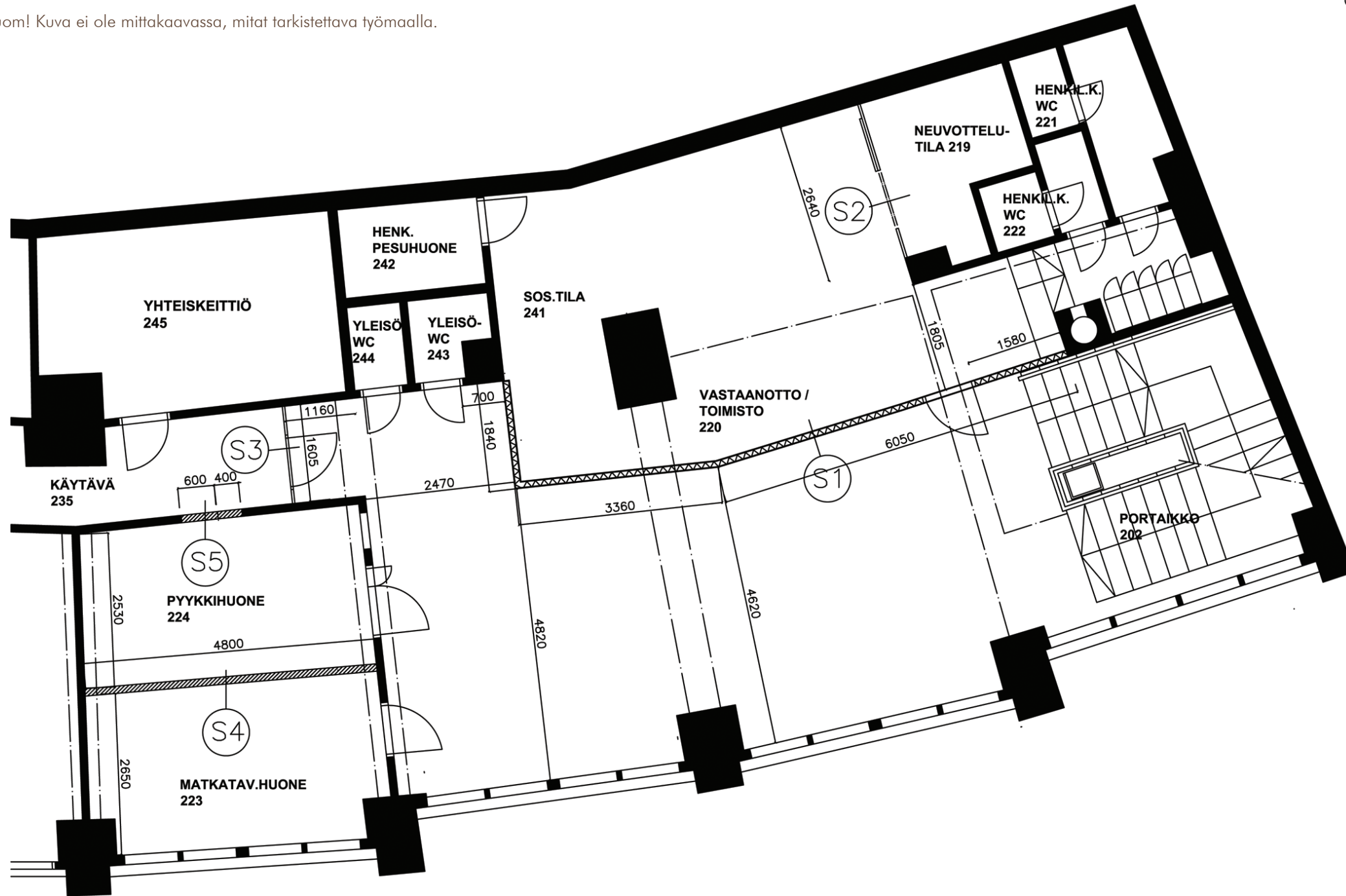
AULA / PURKUPIIRUSTUS 1:100
SI 01

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa, mitat tarkistettava työmaalla.

AULA / UUSIEN SEINIEN MITOITUS 1:100
SI 02

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa, mitat tarkistettava työmaalla.

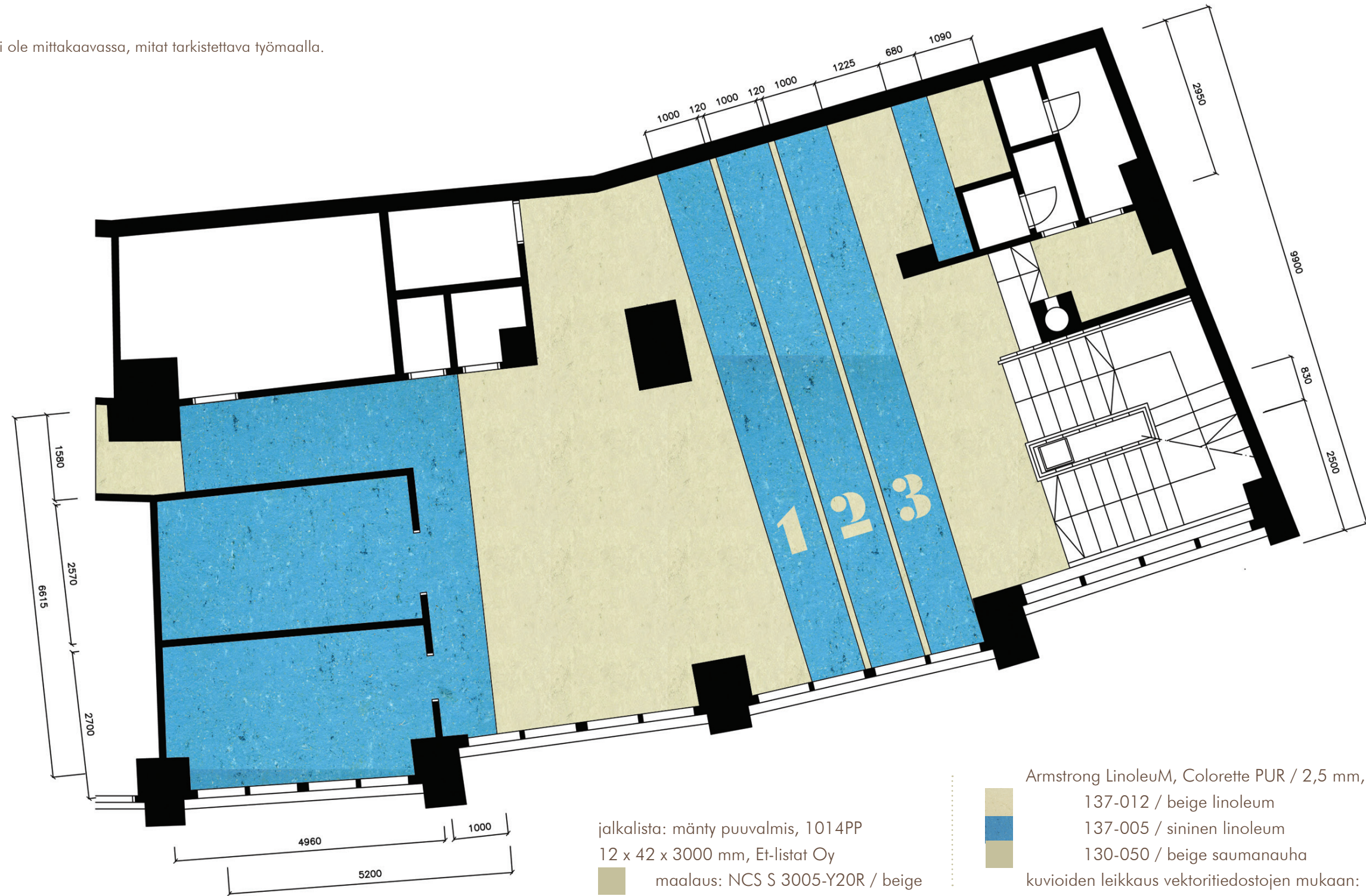

UL

- (S1) PUUSEINÄ
erillinen rakennusurakka
- (S2) LASEINÄ
erillinen lasiurakka
- (S3) LASEINÄ
erillinen lasiurakka
- (S4) TIILISEINÄ
erillinen rakennusurakka
- (S5) TIILISEINÄ
erillinen rakennusurakka

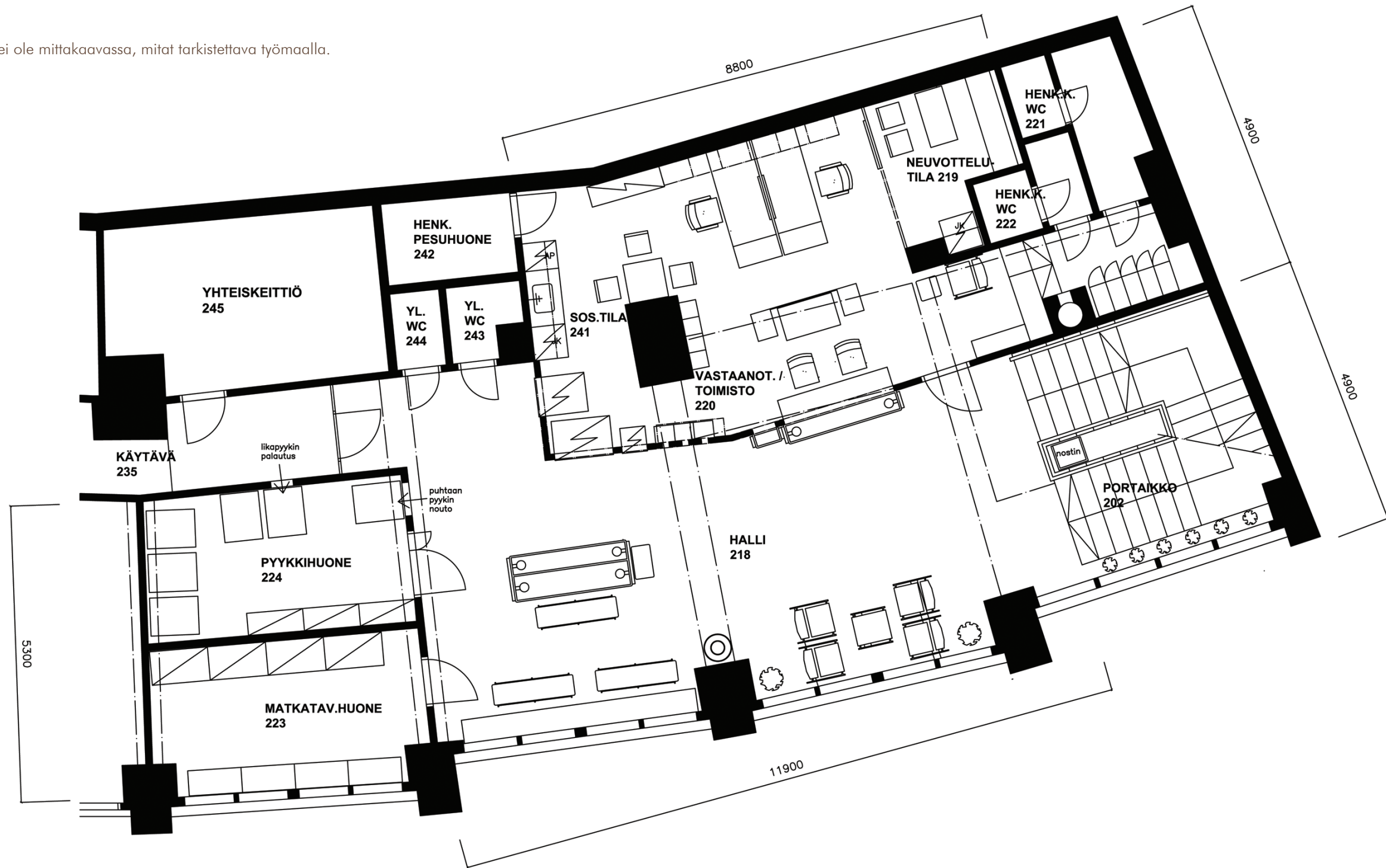
AULA / LATTIAKAAVIO 1:100
SI 03

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa, mitat tarkistettava työmaalla.

AULA / POHJAPIIRUSTUS 1:50
SI 04

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa, mitat tarkistettava työmaalla.

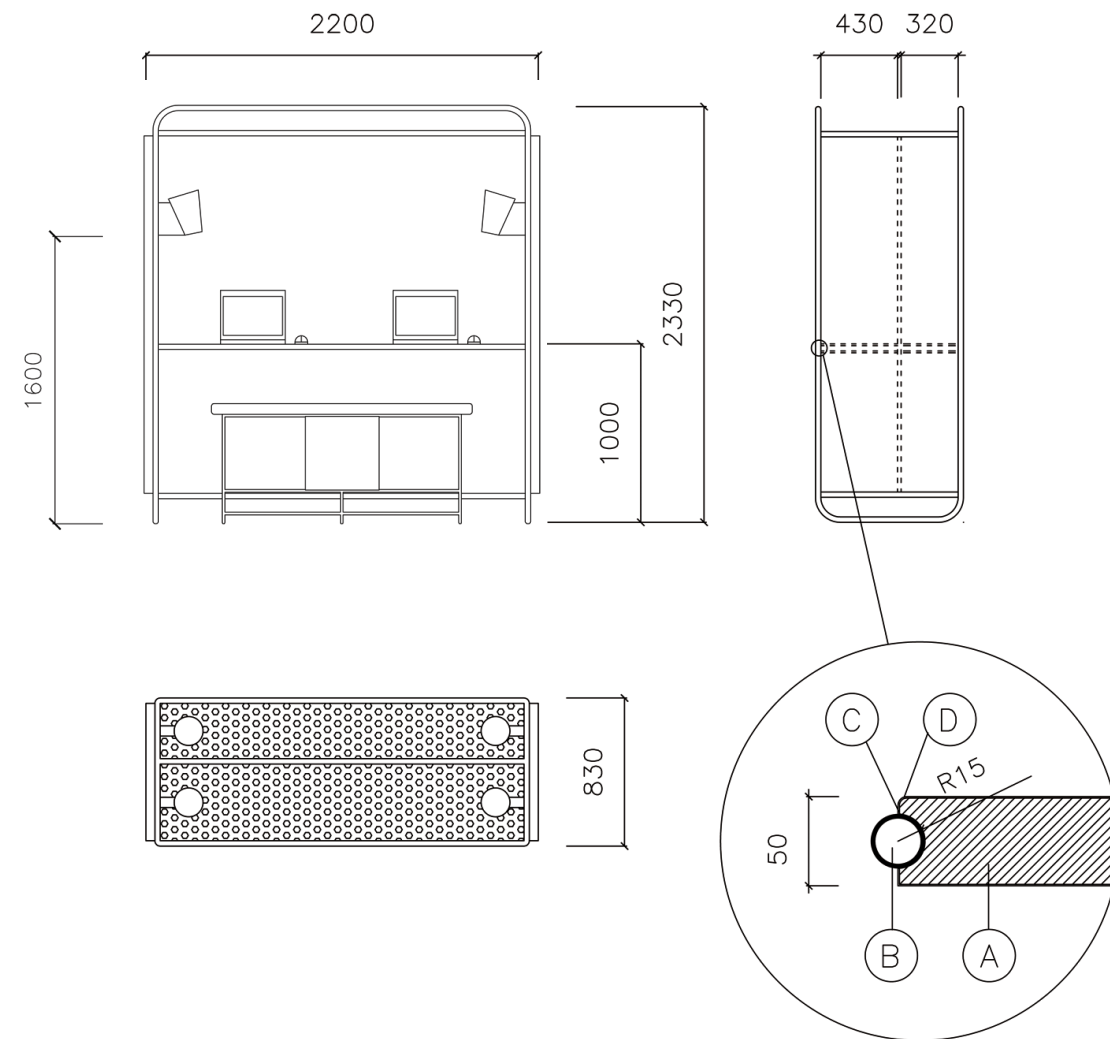

NÄKYMÄ TOIMISTOTILOJEN OVELTA AULAAN
VI 01

KALUSTEPIIRUSTUS / TIETOKONESEINÄKE 1:20
SI 05

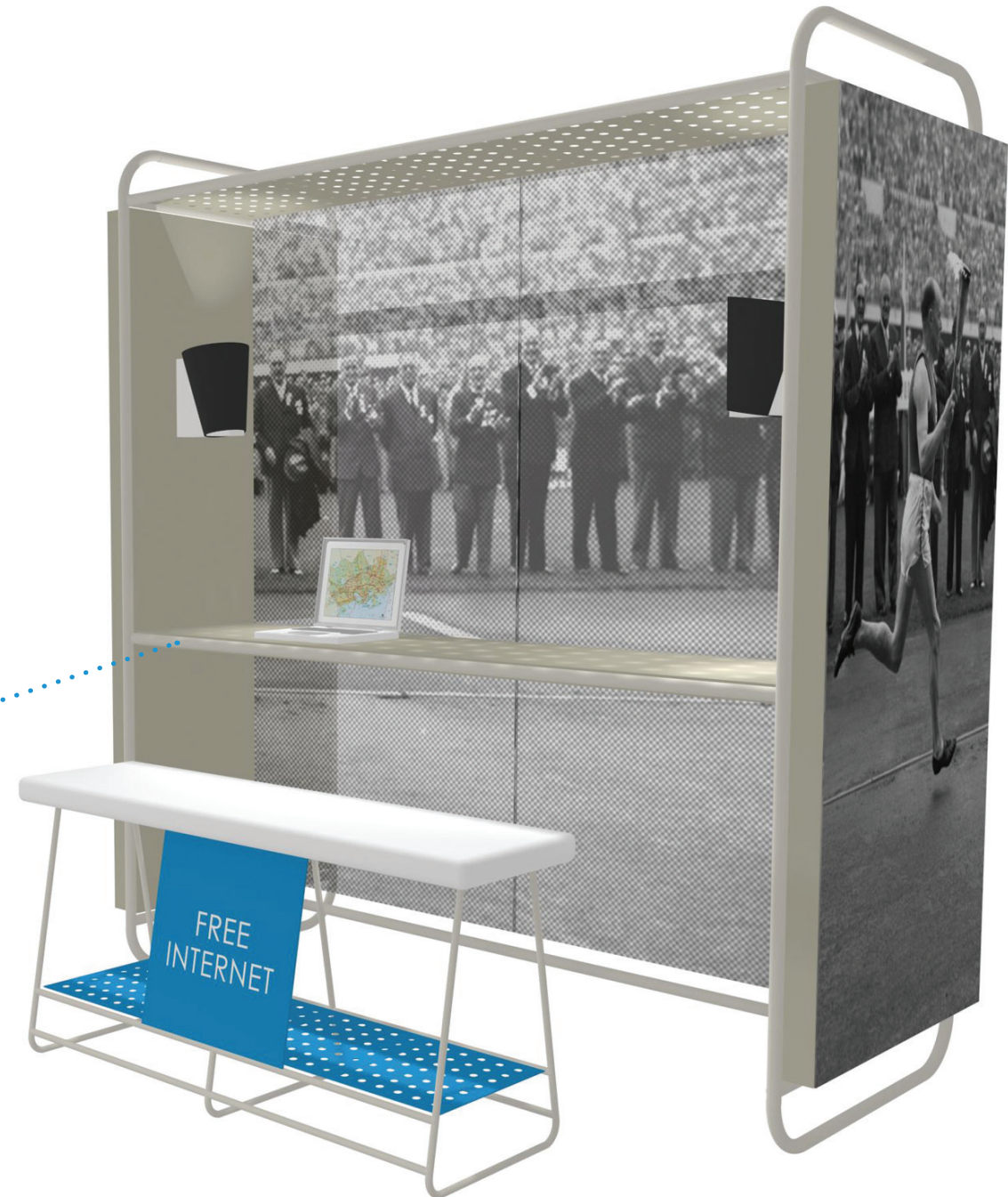
TIETOKONESEINÄKE
VI 02

DETALJI 01 / TIETOKONETASON ETUREUNA

30 mm polttomaalattu putki upotetaan
15 mm laminaattitason sisään

- Ⓐ laminaattitaso
- Ⓑ 30 mm putki
- Ⓒ jyrstetty ura, $r = 15$ mm
- Ⓓ tason yläreunan pyöristys, $r = 5$ mm

NÄKYMÄ VASTAANOTTOTISKILTÄ TOIMISTOTILOIHIN
VI 03

NÄKYMÄ AULAN ISTUINRYHMÄLTÄ VASTAANOTTOON
VI 04

NÄKYMÄ TOIMISTOTILOJEN NEUVOTTELUHUONEESEEN
VI 05

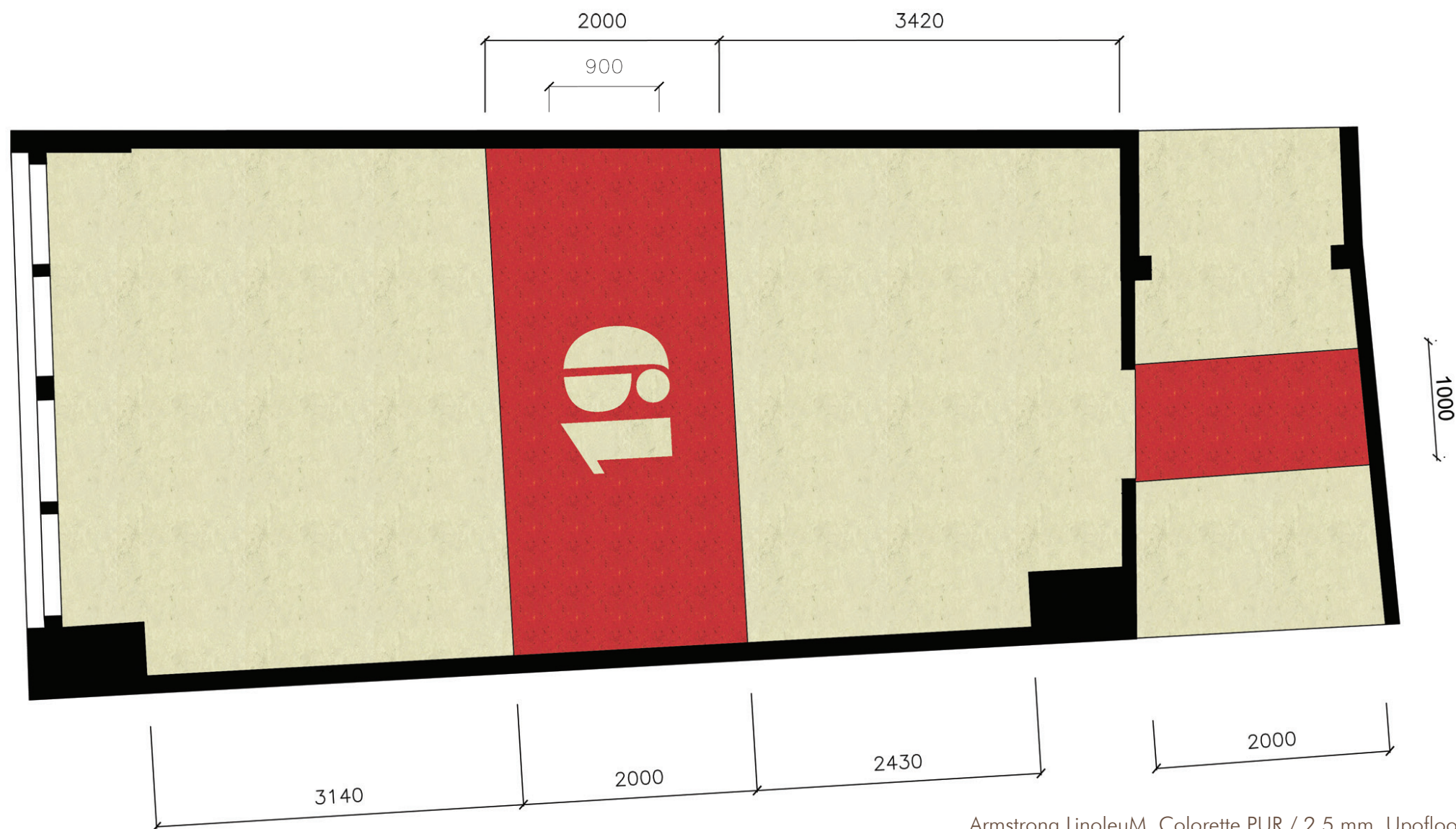

NÄKYMÄ SOSIAALITILASTA TOIMISTON KAHTEN TYÖPISTEESEEN
VI 06

DORMITORIO / LATTIAKAAVIO 1:100
SI 06

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa,
mitat tarkistettava työmaalla.

[122]

Armstrong Linoleum, Colorette PUR / 2,5 mm, Upofloor Oy

137-012 / beige linoleum

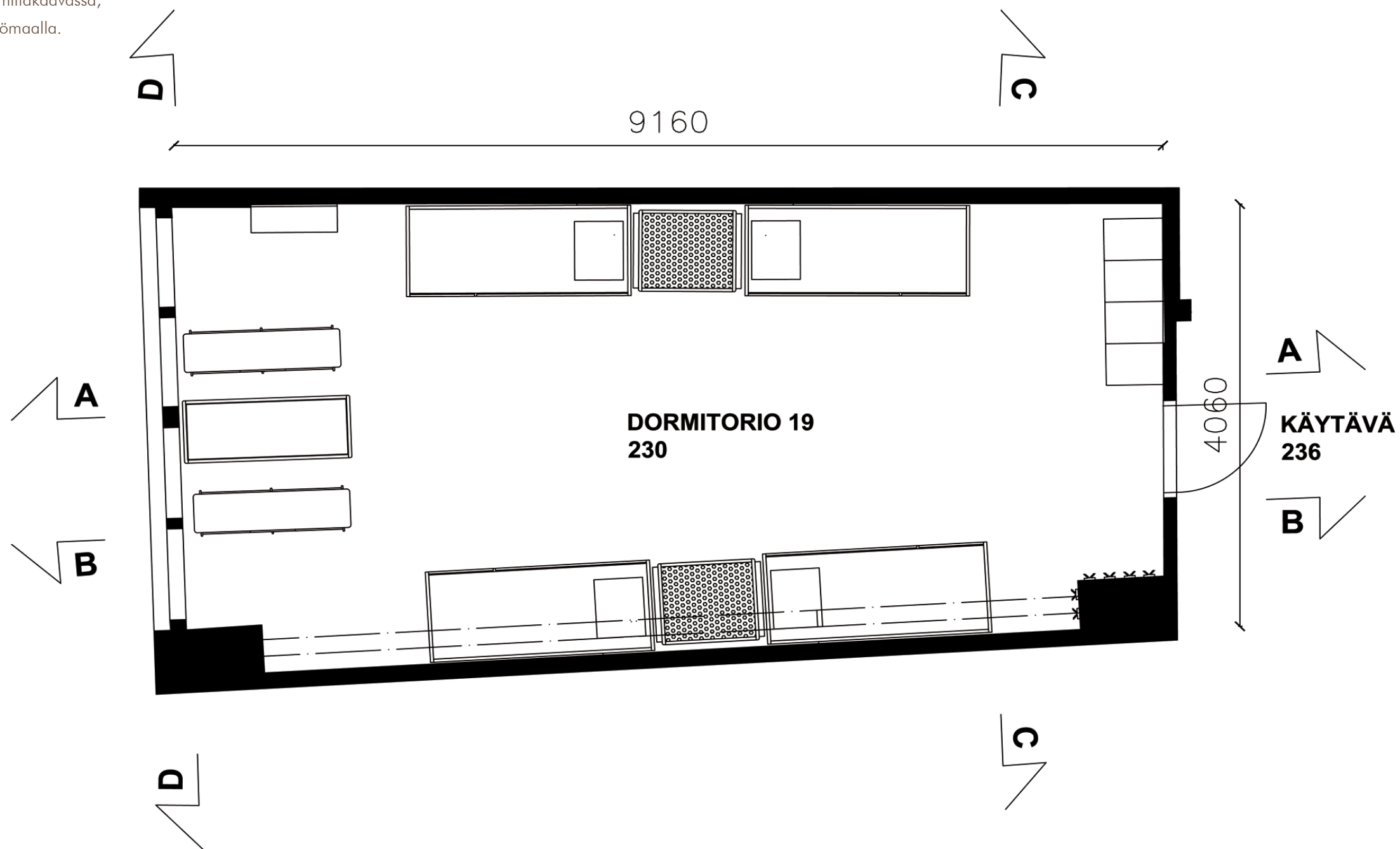
137-060 / punainen linoleum

130-050 / beige saumanauha

kuvioiden leikkaus vektoritiedostojen mukaan: Tampereen Vesileikkaus Oy

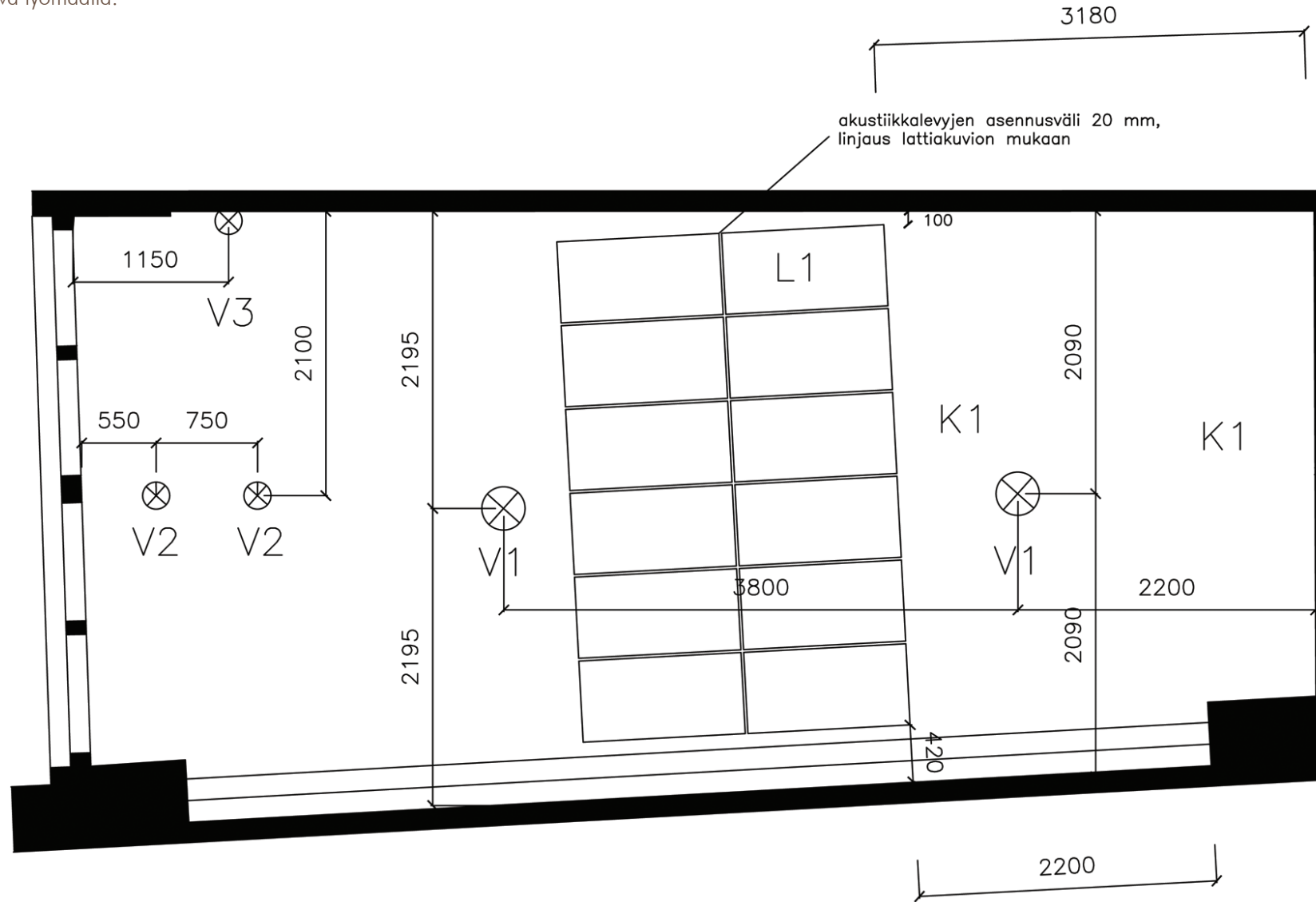
DORMITORIO / POHJAPIIRUSTUS 1:50
SI 07

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa,
mitat tarkistettava työmaalla.

DORMITORIO / KATTOKAAVIO 1:50 SI 08

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa,
mitat tarkistettava työmaalla.

V1
SPHERE kattovalaisin, 2 kpl,
malli 4488, valkoinen lasikupu 350 mm, E27,
asennus mahd. vanhoihin valaisinpaikkoihin
tai piirroksen mukaan,
valonlähde: energiansäästölamppu,
Osram Del Sensor, 15W, Ra 1B, 2700 k, 900 lm
Oy Hedtec Ab
www.hedtec.fi
www.osram.fi

V2
Frandsen BALL riippuvalaisin, 2 kpl,
malli 1115 017 017 001, kiiltävä punainen, E27,
asennuskorkeus 1500 mm lattiasta,
valonlähde: energiansäästölamppu,
Osram Mini Bullet P, 7W, Ra >80, 2500 K, 300 lm
Valaisin-Grönlund Oy
www.valaisingronlund.fi
www.osram.com

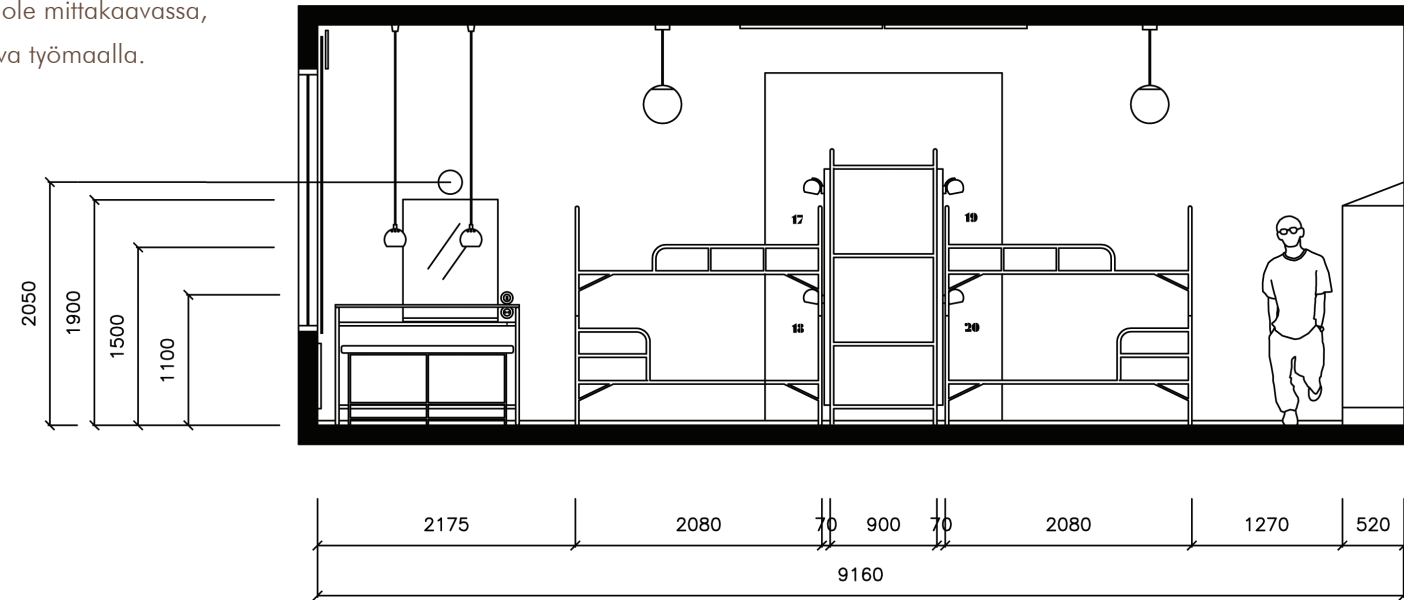
V3
Wall Sphere seinävalaisin, 1 kpl,
malli 8481, valkoinen lasikupu 200 mm, E27,
asennuskorkeus 2050 mm lattiasta,
valonlähde: energiansäästölamppu,
Osram Du Et Facility, 10W, Ra 1B, 2700 K, 500 lm
Oy Hedtec Ab
www.hedtec.fi
www.osram.fi

K1
täyshimmeä kattomaali, valkoinen

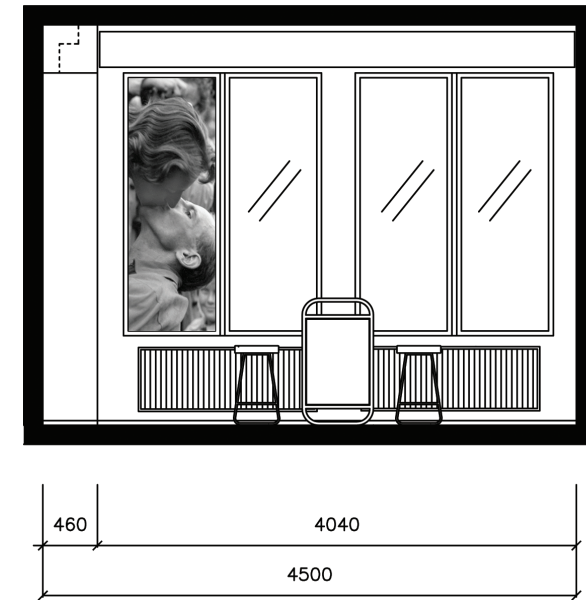
L1
akustiikkalevy PARAFON Royal,
VIVA CLASSIC / valkoinen huopa,
valmissävy: NCS S 0500-N,
30 x 600 x 1200 mm,
ympäripinnoitettu, liimataan
suoraan alustaan, 20 mm avosaumoilla
Oy Paroc Ab
www.paroc.fi/channels/fi/acoustics

DORMITORIO / LEIKKAUKSET A-A, B-B, C-C, D-D 1:50
SI 09

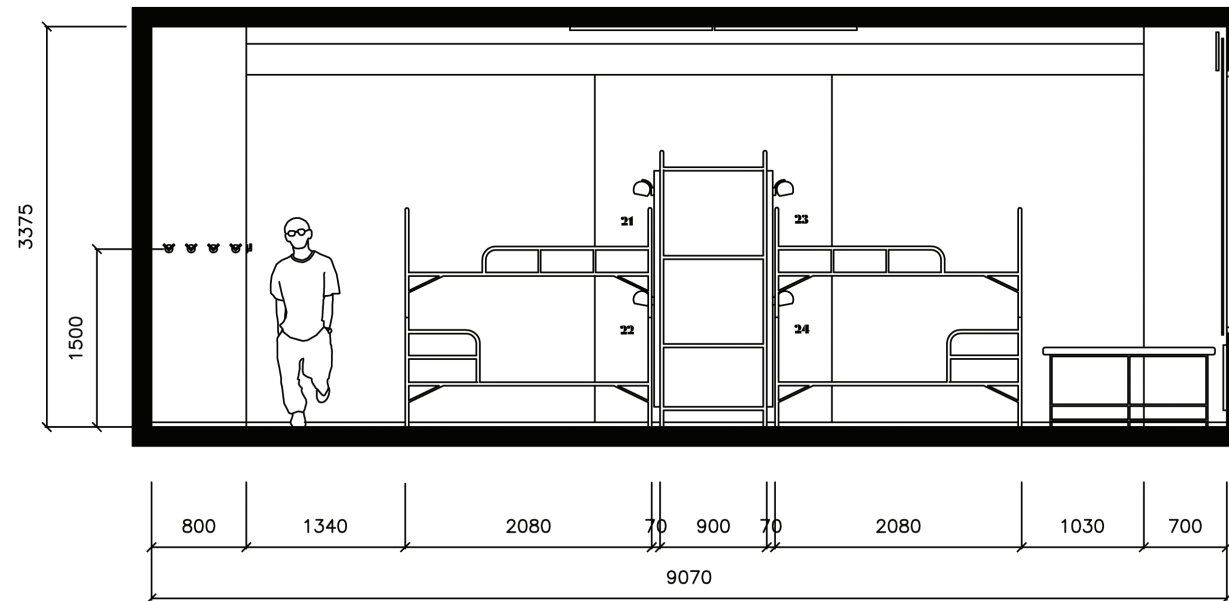
Huom! Kuva ei ole mittakaavassa,
mitat tarkistettava työmaalla.

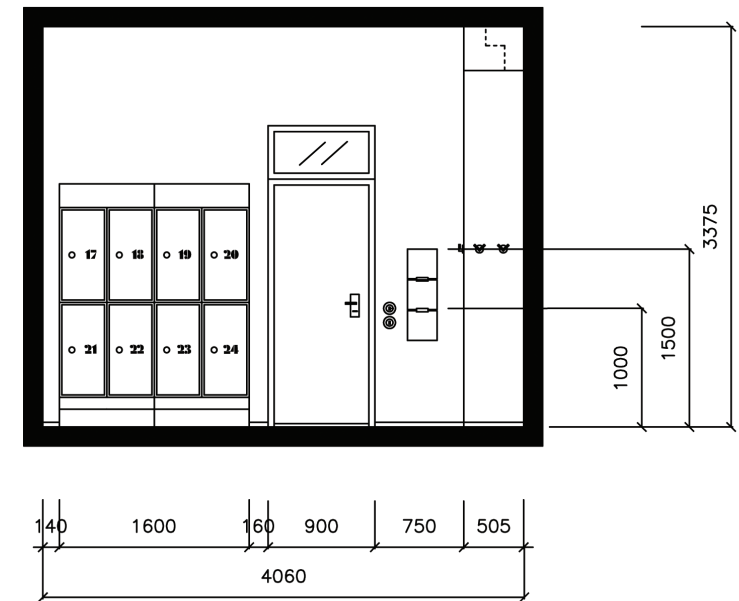
LEIKKAUS A - A

LEIKKAUS D - D

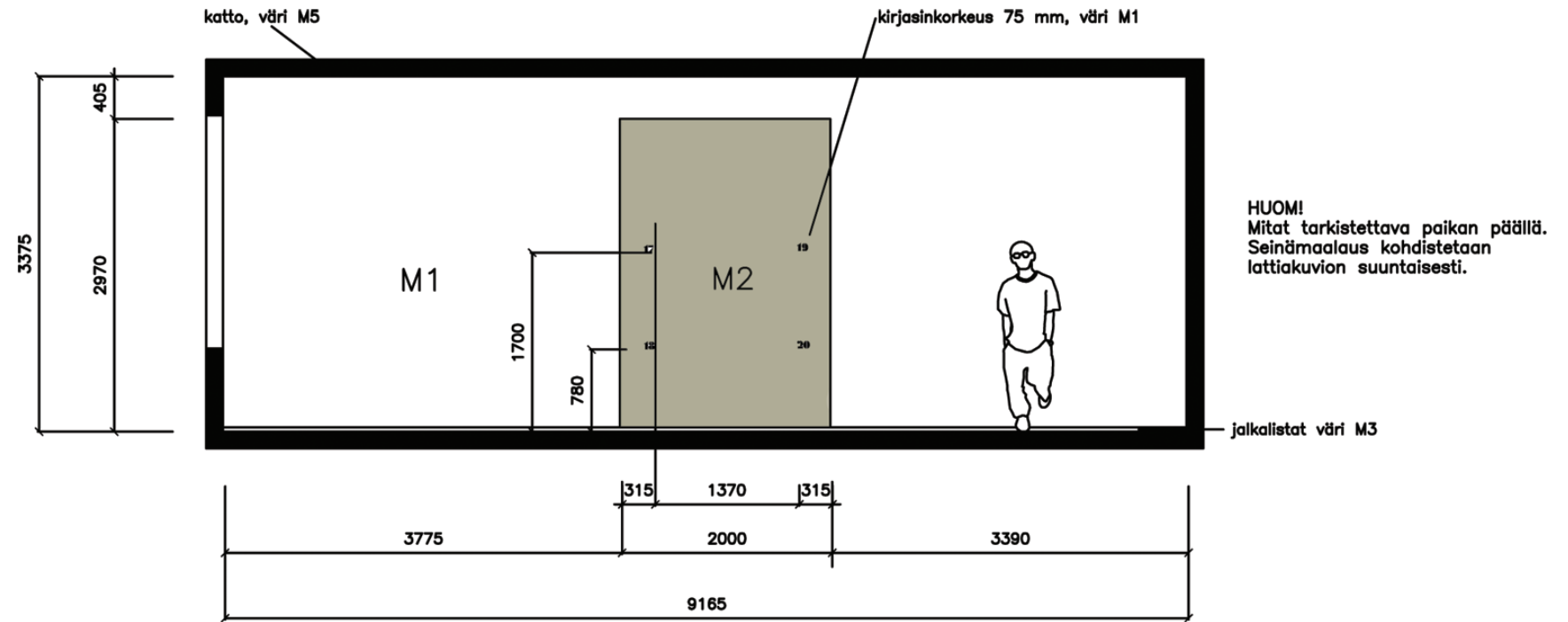
LEIKKAUS B - B

LEIKKAUS C - C

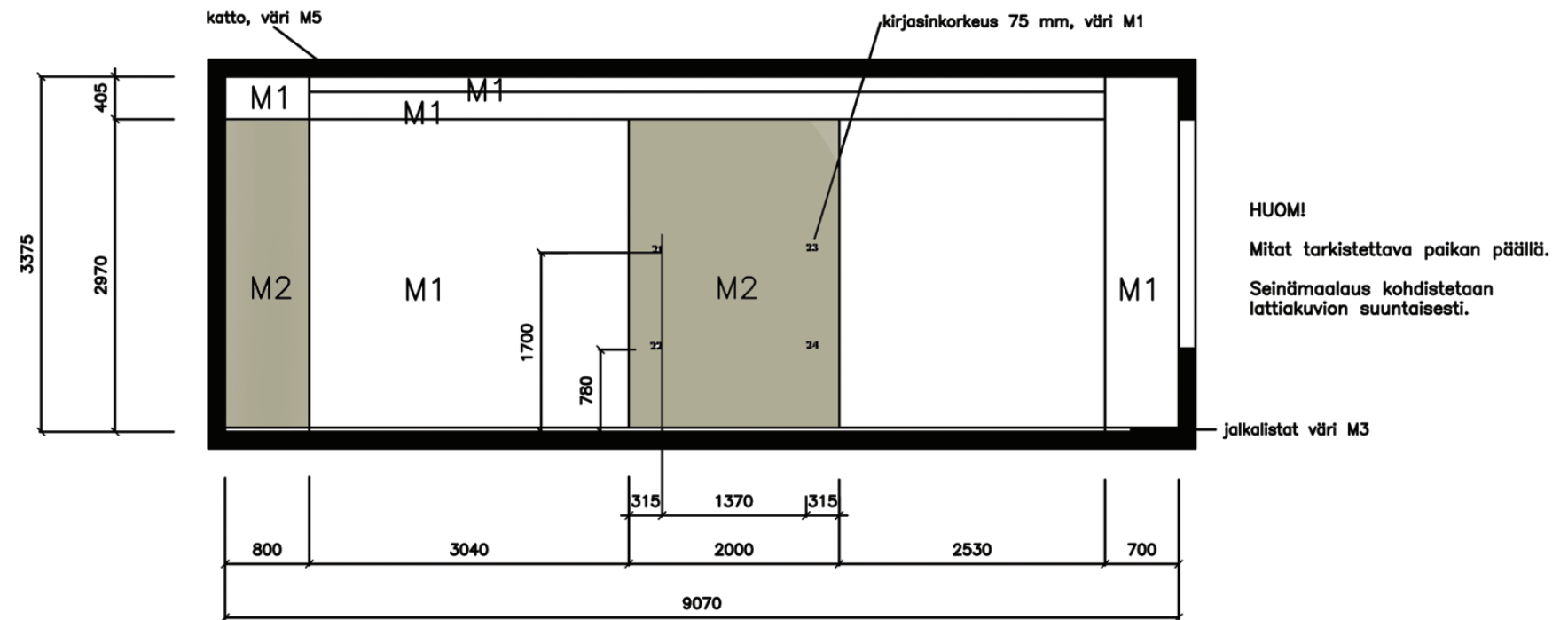
DORMITORIO / MAALAUSSKAAVIOT 1:50 SI 10

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa, mitat tarkistettava työmaalla.

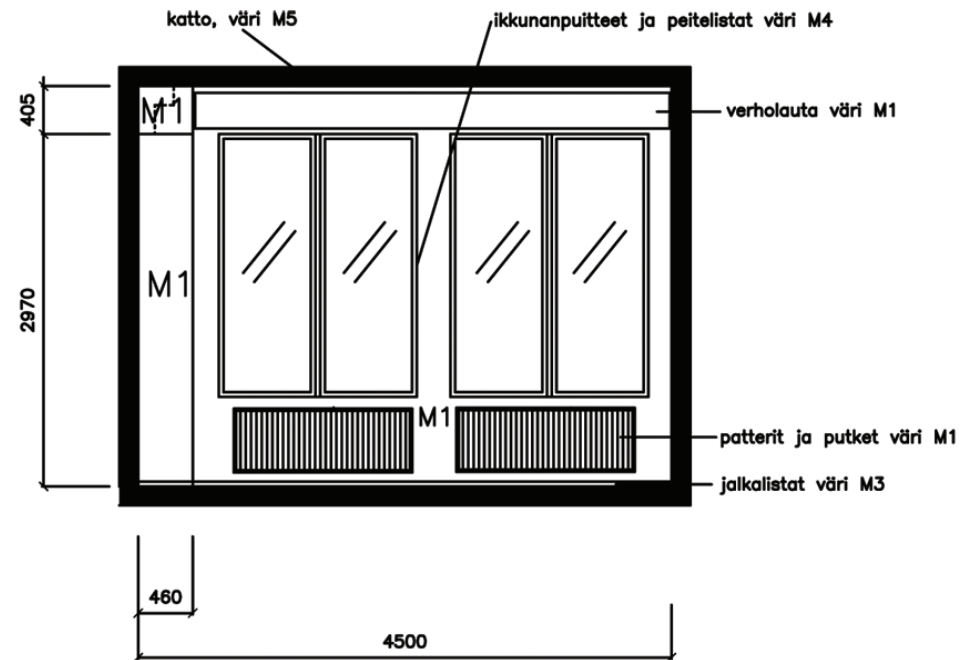

LEIKKAUS A –A

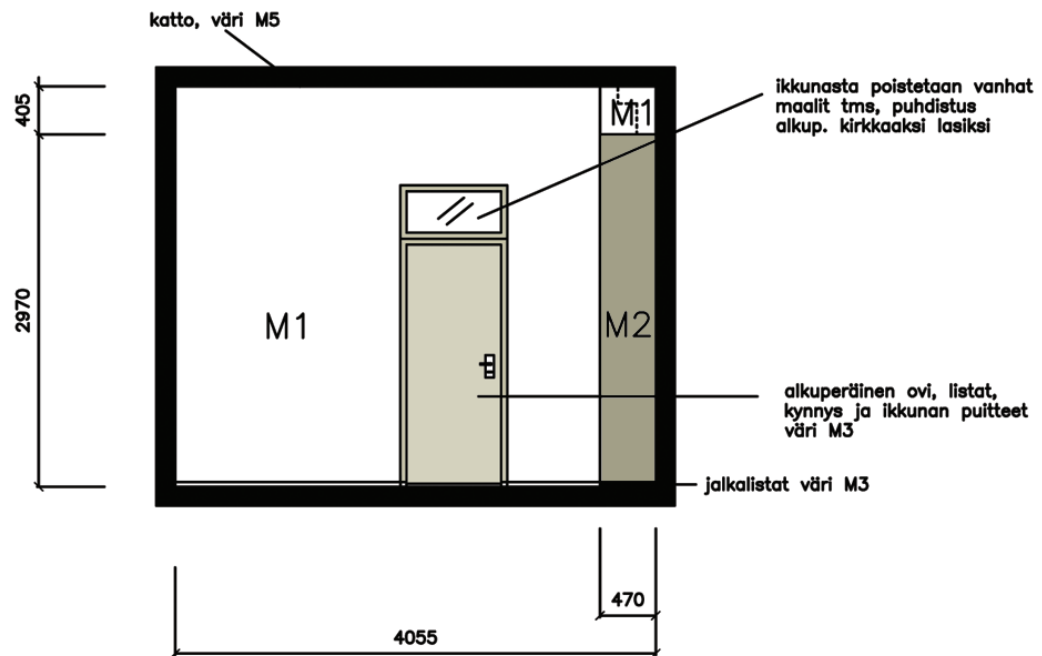
[126]

LEIKKAUS B –B

LEIKKAUS D –D

LEIKKAUS C –C

M1
Tikkurila Symphony G 497 / valkoinen, täyshimmeä

M2
NCS S 5005–Y20R / beige, täyshimmeä

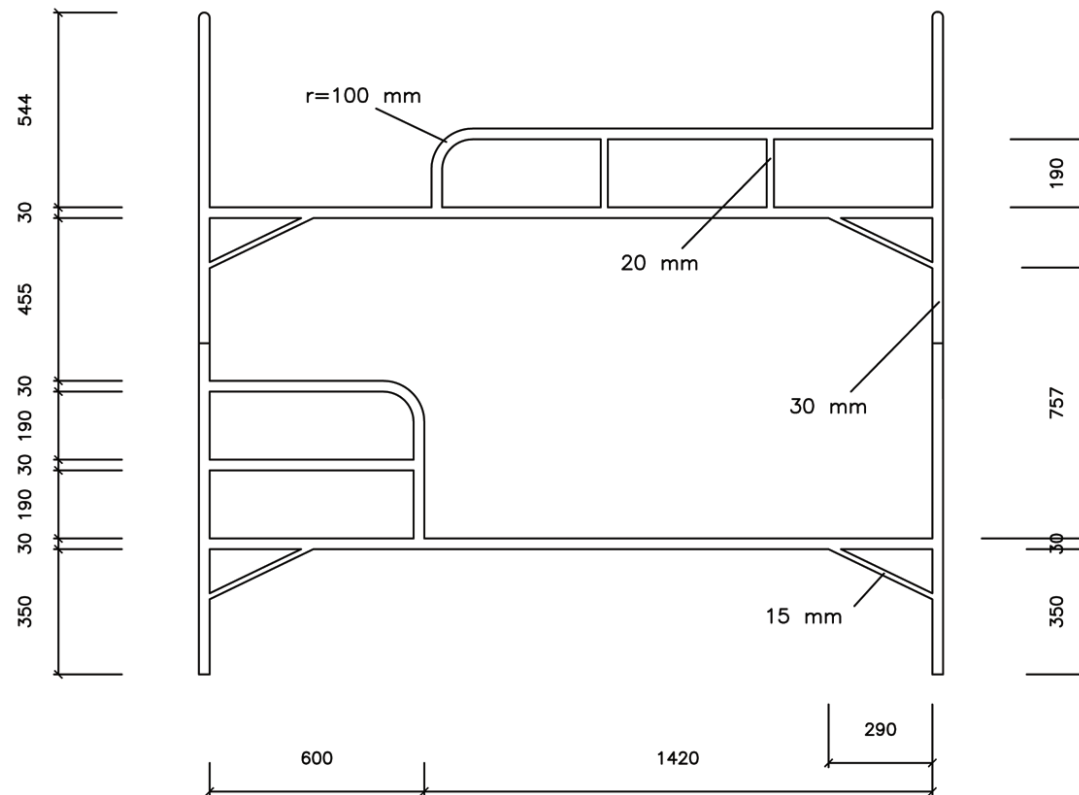
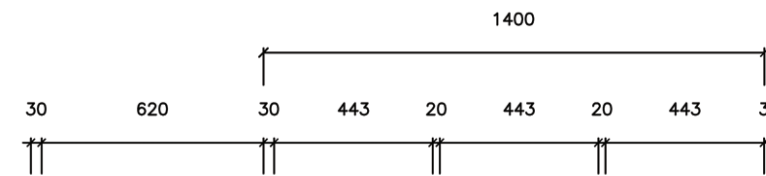
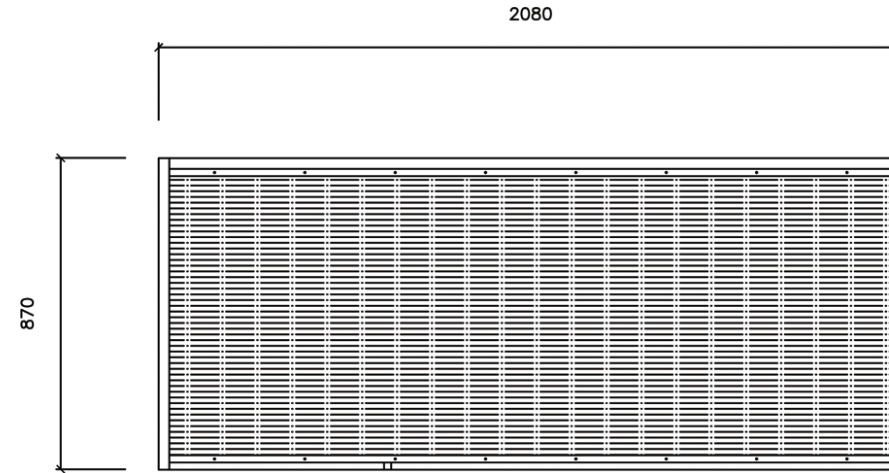
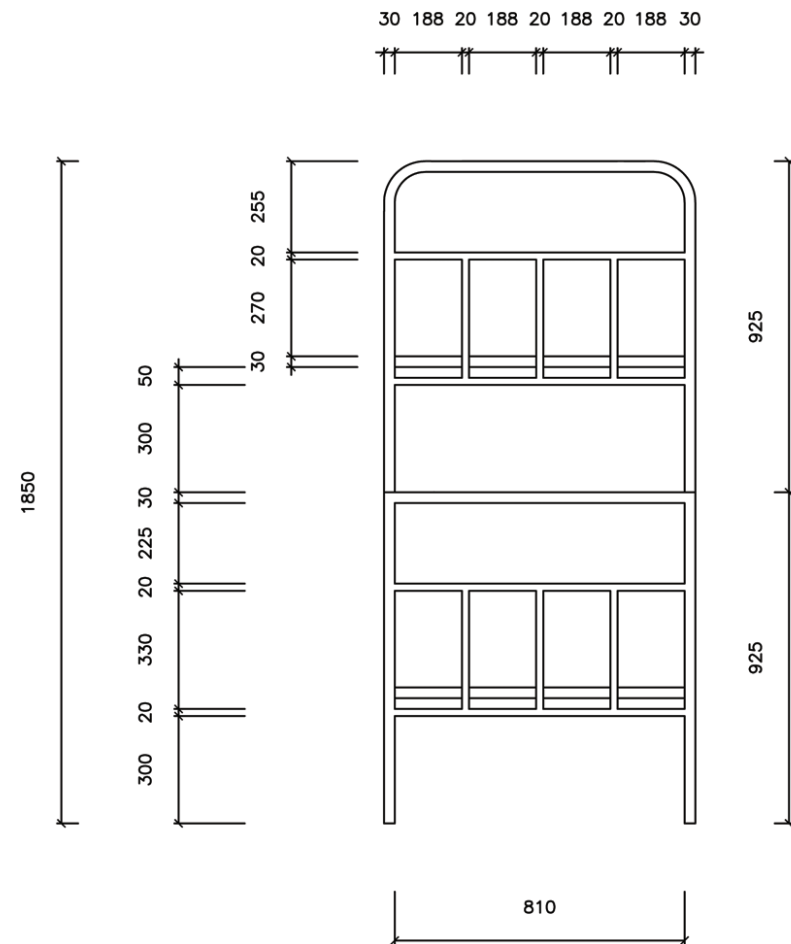
M3
Helmi –kalustemaalii / beige, NCS S 3005–Y20R, kiiltävä

M4
valkolakka, Tikkurila Symphony G 497, kiiltävä

M5
täyshimmeä valkoinen kattomaali

KALUSTEPIIRUSTUS / KERROSSÄNKY 1:20
SI 11

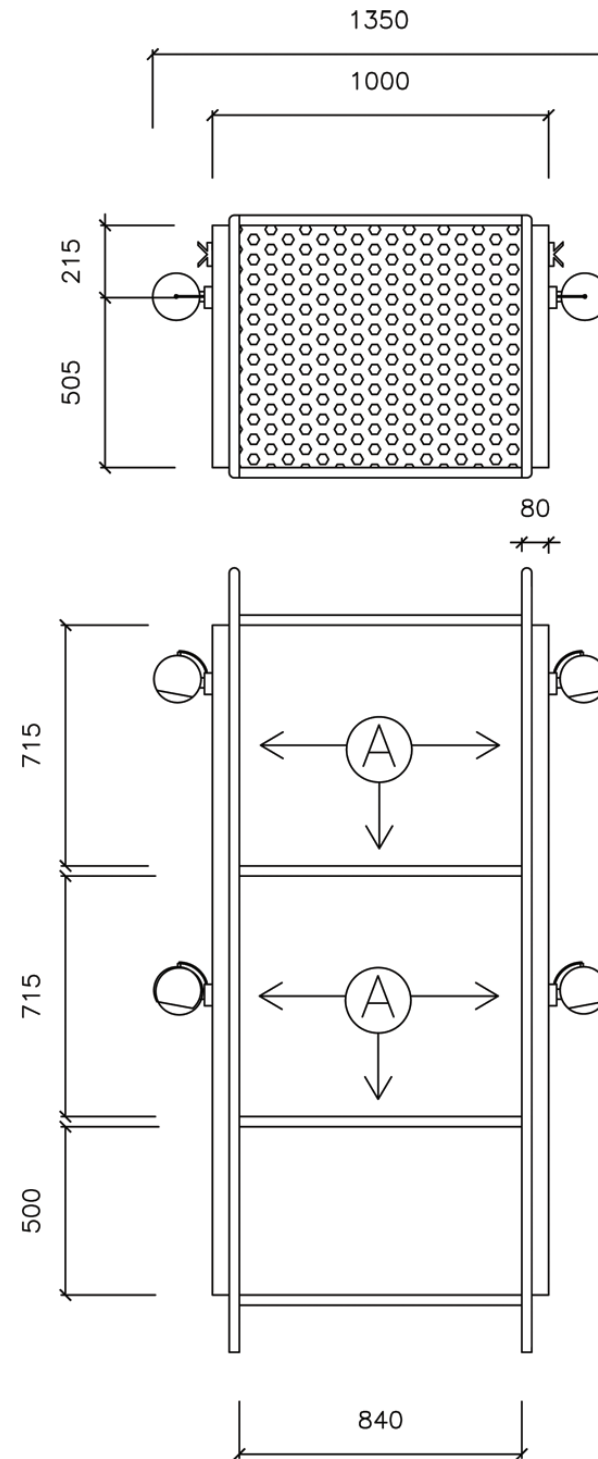
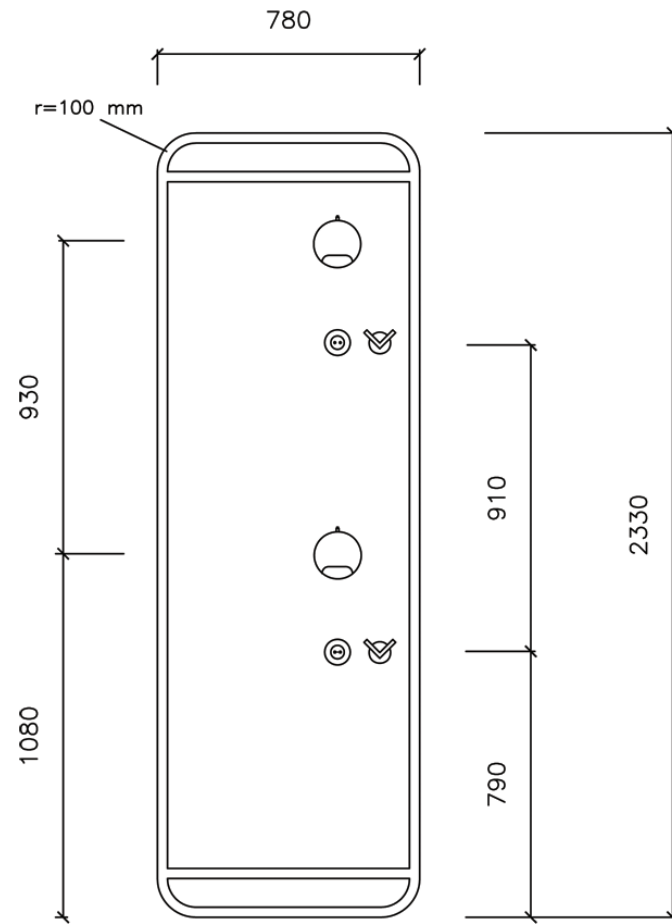
[128]

runko
30 / 20 / 15 mm putki,
maalauk RAL 9002
alustava tarjous: www.peltiveikot.fi

ritiläpohja
erillisen kilpailutuksen mukaan,
2000 x 800 mm patjalle,
esim. JYSK OY

KALUSTEPIIRUSTUS / MATKATAVARASEINÄKE 1:20
SI 12

runko

30 mm putki ja reikälevy
maalaukset RAL 9002
alustava tarjous: www.peltiveikot.fi

sivuseinät ja hyllyt

Formica Laminate, Colors,
sävy: K3202 MAT, Otter / beige

hyllyjen ja seinien verhoilu

piirustuksessa koodi: (A)
musta kumisälematto, NR/SBR/S1800,
pakusus 4,6 mm, rulla 1,8 x 12 m
Kumi & Matto Oy
www.kumijamatto.fi

valaisin

Frandsen BALL seinävalaisin, 4 kpl,
malli 4750 126 55 011, matta ruskea, E14,
asennuskorkeus 790 / 1700 mm lattiasta,
valonlähde: energiansäästölamppu,
nopea kirkastuminen,
Osram Mini Ball, 5W, Ra 1B, 2500 K, 250 lm
Valaisin-Grönlund Oy
www.valaisingronlund.fi
www.osram.com

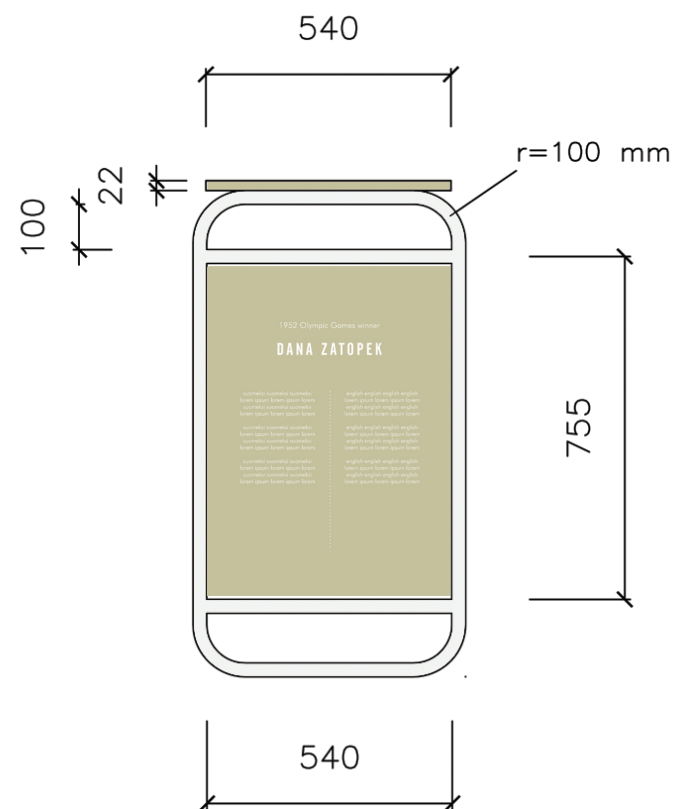
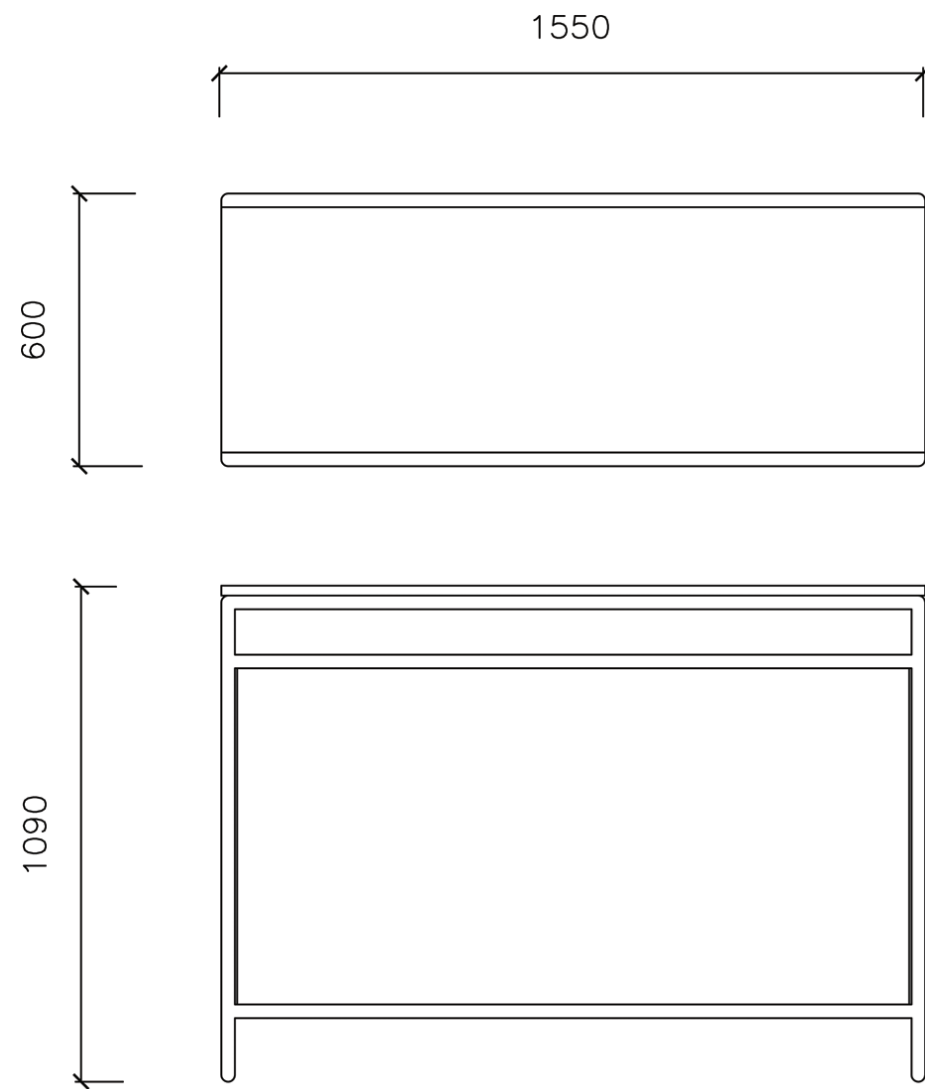
pistorasia

1-pistorasia, valkoinen, maadoitettu, 4 kpl,
2502031/ Strömfors
www.sahkotuote.fi

vaatekoukku

Roseborg / 2-os.seinäk, valkoinen emali, 4 kpl
www.roseborg.fi

KALUSTEPIIRUSTUS / PÖYTÄ 1:20
SI 13

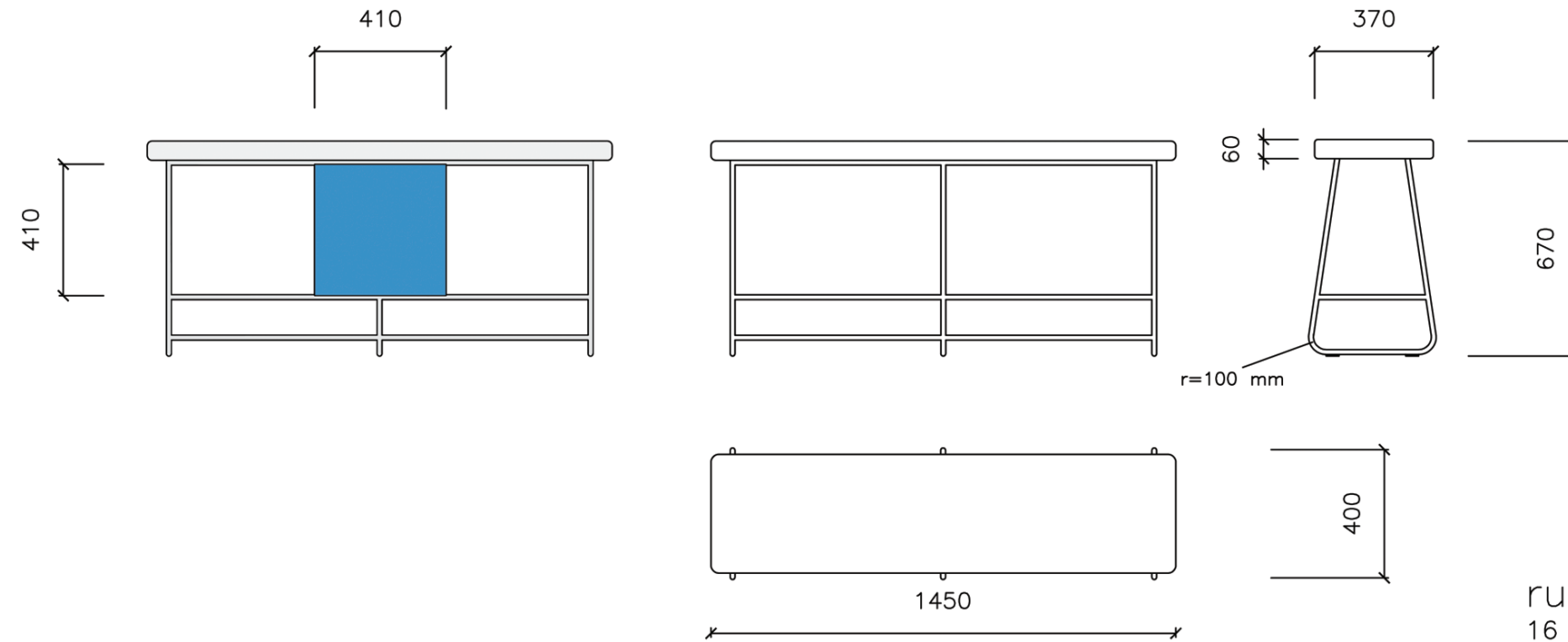

runko
30 mm putki ja reikälevy
maalauk RAL 9002
alustava tarjous: www.peltiveikot.fi

sivuseinät ja kansilevy
Formica Laminate, Colors,
sävy: K3202 MAT, Otter / beige

KALUSTEPIIRUSTUS / PENKKI 1:20
SI 14

PENKKI
VI 07

runko

16 mm putki, maalaus RAL 9002
alustava tarjous: www.peltiveikot.fi

kangas

tekonahka GT / sävy 321, valkoinen,
Orient Occident Oy
alustava tarjous: Verhoiluliike Heikki Manninen tmi

opaste

l-Bond -levy, 410 x 410 x 2 mm, valkoinen,
tuloste teipattuna etupintaan,
kiinnitys runkoon hitsatuilla laipoilla
alustava tarjous: Planex Oy

NÄKYMÄ SÄILYTYSLOKERIKOILTA DORMITORIOON
VI 08

NÄKYMÄ NAULAKOILTA MATKATAVARASEINÄKKEELLE
VI 09

NÄKYMÄ ISTUINRYHMÄLTÄ OVELLE
VI 10

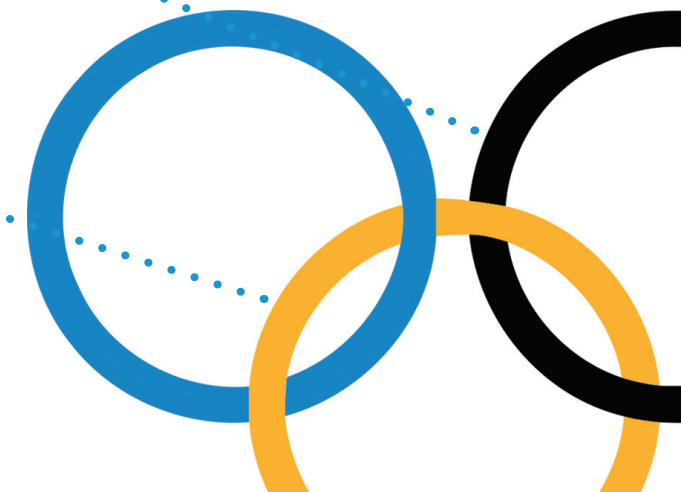
NÄKYMÄ KERROSSÄNGYSTÄ ISTUINRYHMÄLLE
VI 11

NÄKYMÄ KELTAISEEN DORMITORIOON
VI 12

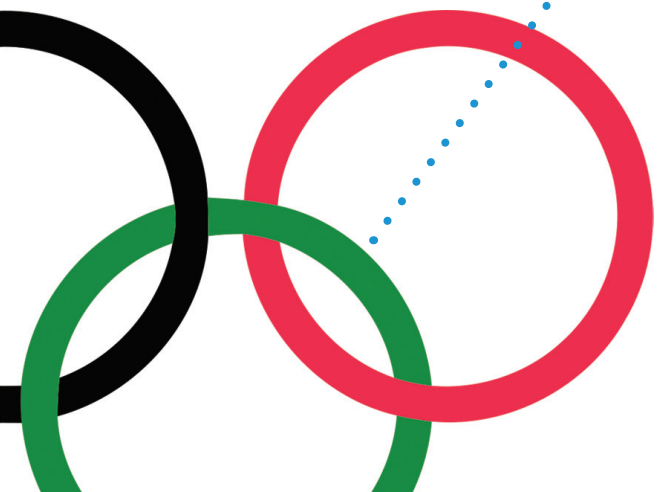
NÄKYMÄ MUSTAAN DORMITORIOON
VI 13

NÄKYMÄ VIHREÄÄN DORMITORIOON
VI 14

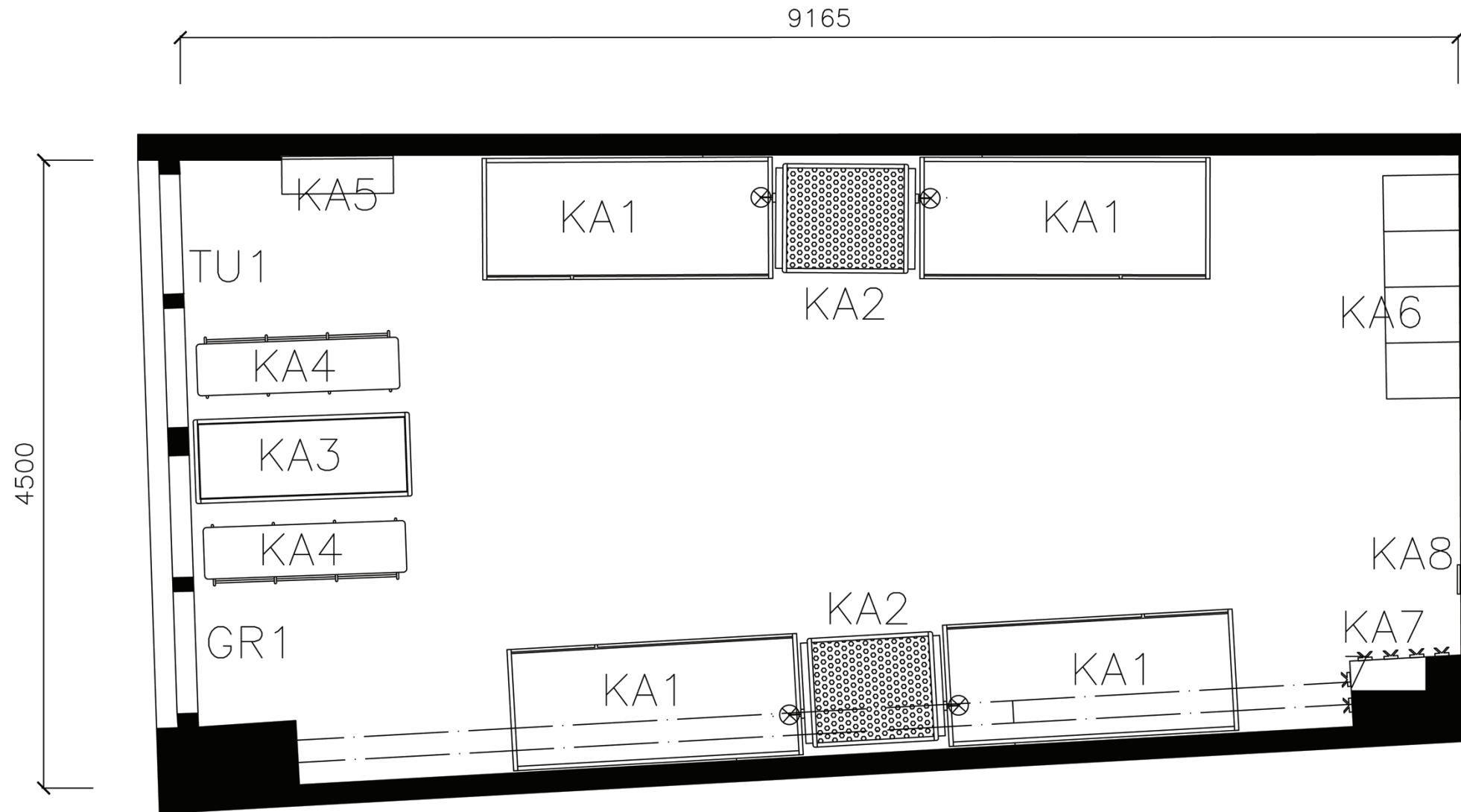

NÄKYMÄ PUNAISEEN DORMITORIOON
VI 15

DORMITORIO 19 / KALUSTELUETTELO
piir.nro: SI 230 / KA 19

Huom! Kuva ei ole mittakaavassa, mitat tarkistettava työmaalla.

[138]

KA = kalusteurakka

TU = tekstiiliurakka

GR = grafiikkaurakka / tulosteet, teippaukset ym

K.O.SA / KYLÄ T8816/14	KORTTELI / TILA 514	TONTTI / TALO 14 - 514 - 3	VIHANNAMAISTEN ARKISTOMERKINTÄÄ VARTEN	
TÖMENNÄMÄ remonttisuunnitelma / kalusteurakka			PIIRUSTUSLAJI SIS	
RAKENNUSKOHDE STADION HOSTEL Helsingin Olympiastadion Pohjoinen Stadionintie 4 00250 Helsinki			PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ Stadion Hostel, 2. krs. dormitorio 19 KALUSTELUETTELO	MITTAKAAVA 1:100
SUUNNITTELIJA Sari Lehto Raisioentie 9 00280 Helsinki +358 50 3234 535			PÄIVÄYS Helsinki 02.11.2011.	MUUTOS
			PIIRUSTUS NRO SI 230 / KA 19	

selite	sisältö	määrä	materiaali	piirros / lisätiedot	hankinta
KA1	kerrossänky ritiläpohja	4 kpl 8 kpl	metallirunko sekoite	SI 11 SI 11	www.peltiveikot.fi www.jysk.fi
KA2	matkatavaraseinäke sivuseinät ja välihyllyt äänenvaimennusmatot valaisimet pistorasiat ripustuskoukut	2 kpl 4 + 4 kpl 10 jm. 8 kpl 8 kpl 8 kpl	metallirunko laminaatti kumimatto metalli valkoinen muovi emaloitu metalli	SI 12 SI 12 SI 12 SI 12 SI 12 SI 12	www.peltiveikot.fi www.puuhevonen.com www.kumijamatto.fi www.valaisingronlund.fi www.sahkotuote.fi www.rosenborg.fi
KA3	pöytä kansilevy ja päätylevyt tulostus päätylevyn	1 kpl 1 + 2 kpl 1 kpl	metallirunko laminaatti tasotulostus laminaattiin	SI 13 SI 13 eril. aineisto GR1/19	www.peltiveikot.fi www.puuhevonen.com www.dmp.fi
KA4	penkki istuin / kangas istuin / verhoilu	2 kpl 2 kpl 2 kpl	metallirunko tekonahka verhoilutyö ja pohjamater.	SI 14 SI 14 SI 14	www.peltiveikot.fi www.orientoccident.fi verhoiluliike Heikki Manninen tmi
KA5	peili hylly	1 kpl 1 kpl	peili 700 x 1000 mm laminaatti, piilokannakkeet	eril. piirros KA5-1 eril. piirros KA5-2	www.lasimyyntijuvonen.fi www.puuhevonen.com
KA6	säilytyslokerot lokeroiden numeroinnit	2 kpl 8 kpl	metalli, kokovalkoinen: 5050 teippikirjaimet	Sono 400 / A71671 eril.aineisto GR2/19	www.witre.fi www.planex.oy
KA7	ripustuskoukut vaatteille	6 kpl	emaloitu metalli	SI 12	www.rosenborg.fi
KA8	opasteet kiinnikeholkit holkkien maalaus	2 kpl 4 kpl 4 kpl	I-Bond-levy tulosteella Fisso Clamper RAL 9002 / vaalea beige	eril.aineisto GR3/19 FC100 / 100 mm maalaus isom. erässä	www.planex.fi www.muotoplate.fi www.peltiveikot.fi
TU1	verhot	2 kpl	5508895R101 "Laura"	eril.piiirros TU1/19	www.eurokangas.fi
GR1	ikkunateippaus	1 kpl	reikäteippi kuvatulosteella	eril.aineisto GR4/19	www.mainosterapia.fi

10

arviointi

10.1 Tila

Suunnitelman myötä Stadion Hostel in ilme muuttui merkittävästi. Pidän kummankin pääkäyttäjryhmän, matkailijoiden ja henkilökunnan ongelmia ja tarpeita suunnitteluprosessin aikana yhtä tärkeinä, mikä välittyi tuloksesta. Tilaohjelmassa toisen hyöty ei ole toisen haitta.

Olen mielestäni pystynyt tehostamaan toimintoja ja muodostamaan tiloista avarammat ja selkeämmät. Onnistuneimpana muutoksena pidän pyykkihuollon tilaongelmien ratkaisemisesta. Kokonaan oman, Hostel in mittapuun suurehkon huoneen varaaminen pyykkitoiminnoille selkeytti koko aula- ja toimistoalueen. Pyykkien turha siirtely vähenee huomattavasti ja henkilökunnan aikaa vapautuu tärkeämpään työhön, asiakaspalveluun.

[142]

Funktionalismin hengessä en tuonut tilaan ylimääräisiä, pelkääntään sisustuksellisia elementtejä. Ratkaisuni perustuivat ainoastaan tilallisiin tai käyttökokemusta parantaviin valintoihin, mitä pidän jälkikäteen oikeana linjana. Mattoraita ei ole ainoastaan koriste, se johdattaa kulkua ja auttaa tiloissa suunnistamisessa. Dormitorioon teetettävät kalusteet eivät ole metallirunkoisia vain tunnelman takia, ne ovat myös pitkäikäisempiä ja helposti puhdistettavampia nykyisiin kalusteisiin verrattuna.

Dormitorion tärkein tilallinen ratkaisu on riittävien matkatavarasäilytysvaihtoehtojen tarjoaminen. Dormitoriovieras saa myös aiempaa yksityisemmän ja viihtyisemmän petipaikan. Siivouksen helpottuminen ja yleinen järjestyksen ylläpidon mahdollisuus toivottavasti näkyvät asiakkaiden antamassa HI -hostel rating -palautteessa ensimmäisen mallidormitorion numero 19 valmistuttua.

Keskeinen tavoitteeni, valon, valoefektien ja ympäröivän maiseman tuominen takaisin tilaan mielestäni myös toteutui. Esa Piironen sanoi; valo on arkkitehtuurin jaloin materiaali. Varsinkin tässä rakennuksessa se oli jo paikalla, sen piti vain antaa tulla sisään.

Onnistuinko tavoitteessani tuoda tuulahdus vuoden 1952 Olympialaisista jää vierailijoiden arvioitavaksi.

10.2 Palaute

28.10.2011 oli lopputulos viimesilausta vaille valmiina, joten tapasin SRM ry:n pääsihteerin Ari Aallon ja esittelin Stadion Hostel in perusparannussuunnitelmani.

Aallon mukaan visuaaliset ja toiminnalliset ratkaisut välittävät onnistuneesti mielikuvaa alkuperäisen Olympiastadionin perusajatuksesta ja ilmeestä. Lopputulos on historian henkeä kunnioittava ja käytännöllinen. Kalustusta ja tilajakoa Aalto piti ilmavana ja raikkaana. Erikseen hän huomioi nykyajan tekniikan tuomisen tiloihin silmiin pistämättömällä tavalla. Myös tilojen uusi avaruus ja valoisuus on selkeä parannus verrattuna nykyiseen toimintaympäristöön.

Värimaailmaa Aalto piti onnistuneena, se on selkeä ja yhtenäinen olematta valju. Tilankäsittely on rationaalista, yhtenäistä ja Hostel in toimintoja helpottavaa. Arjen tasolla pyykkiongelman katsottiin tulleen vihdo in ratkaistuksi ja siivouksen huomattavasti helpottuvan kevyempien kalusteiden ja väljempien kulkuväylien myötä.

Aalto painotti myös tämän uuden, visuaalisesti eheän ensivaikutelman tärkeyttä matkailijan astuessa tiloihin. Uuden ilmeen myötä aulatilat on yhtenäisen toimistotilat mukaan lukien. Vastaanottotiskillä asiakkaalle avautuva toimistonäkymä jatkaa aulatilat materiaali- ja värimaailmaa. Aalto arveli myös toimistotilojen pysyvän jatkossa paremmassa järjestyksessä, koska Hostel in eri tavararyhmille on omat paikkansa ja työntekijät on huomioitu toimenkuviansa kautta.

Dormitorion tilajakoa ja ilmettä Aalto piti selkeänä ja säilytystiloja ensi kertaa riittävinä. Huoneen tunnelma on toiveiden mukaan asiallinen, mutta ei tylsä. Aalto näkeekin Hostel in sen arvokkaan ympäristönsä osana, runsas väri- ja materiaali-iloittelu ei kuulu Stadion Hostel in identiteettiin.

Opastejärjestelmän Aalto arvotti erityisen tärkeäksi ja visuaalisesti selkeäksi. Vuosien saatossa kertyneet tiedotekerrostumat ovat olleet yksi viihtyvyyttä selkeästi laskeva elementti. Hän otaksui henkilökunnan ottavan hyvin vastaan uuden järjestelmän, valmiine formaatteineen se helpottaa arjen työskentelyä.

Aalto totesi suunnitelman olevan eheä kokonaisuus ja olevansa kaikkiaan tyytyväinen tulokseen. Stadion-säätiön toimitusjohtaja Maija Innanen pääseekin tutustumaan Stadion Hostel in uuteen konseptiin jo seuraavan viikon tapaamisessa. (Aalto 2011.)

10.3 Prosessi

Sain mielenkiintoisen ja itselleni ammatillisesti uudenlaisen opinnäytetyöaiheen jo toisen opintovuoden lopussa. Tulevan urakan pohdiskelu ajan kanssa, varsinaisten opintojen vielä jatkuessa auttoi selkeyttämään osien tärkeysjärjestystä ja painoituksia. Mihin satsata, missä kohdin riittää kevyempi toteutus. Omasta laajahkosta reppumatkailijahistoriastani oli paljon apua mm. matkatavarasäilytystarjoumaa suunnitellessani. Suojelukohde toi mukanaan myös viranomaisyhteistyön, mihin en juurikaan nykyisessäni työssäni törmää.

Valokuvien löytäminen alkuperäisestä retkeilymajasta ja tilanteista vuosien varrella osoittautui hankalaksi. Muutama varhainen kuva kuitenkin löytyi Olympiastadionilla sijaitsevasta Urheilumuseosta. Muussa kuvamateriaalissa Urheilumuseon arkisto osoittautuikin varsinaiseksi aarraitaksi, josta kiitos kuva-arkistonhoitaja Merja Vilenille. Pääsin kiinni tyyliin ja tunnelmaan saatuani käyttööni hienoja kuvia mm. Stadionin rakentamisesta 1930-luvulta ja vuoden 1952 olympiatunnelmistä, Coca-Colan Suomeen rantautumisineen. Muina tunnelmaan virittäjinä toimivat vanhat piirroksot ja ajan kirjallinen materiaali tietokirjoineen, mainoksineen ja oppaineen. Taustatiedon hankinta imaisikin minut täysin mukaansa, tuloksena toista hyllymetriä omaan kirjastoon hankittua materiaalia. Piirrosarkistoissa ja kirjastoissa olin myös vakiovieras.

Sekoitin työkalupakissani 1930-lukua ja 1950-lukua, mausteenä käytin 2000-luvun ratkaisuja, kuten suuria lasipintoja ja upotettua LED-nauhaa. Materiaaleja ja teknisiä ratkaisuja selvitellessäni olen ollut yhteydessä lukuisiin alihankkijoihin ja tavarantoimittajiin.

Opinnäytetyön edetessä opin, että tämän kokoluokan projektia ei voi pilkkoa palasiksi liian aikaisin. Ensin on oltava kokonaisnäkemys tilankäytöstä ja visuaalisesta linjasta, vasta tämän jälkeen voi siirtyä yksittäisten palasten viilaamiseen. Muutaman kerran piti peruuttaa, koska sormet syyhysivät liian aikaisin detaljitasolle. Tämän sisäistettyäni suunnitelma eteni laajemmalla tasolta porrasmaisesti aina pienempiin osasiin.

Opinnäytetyön aikana opettelin myös CAD- ja InDesign -ohjelmat, jotka ovat nyt jokapäiväisiä työkalujani. CAD-ohjelma vaati paikoin hyvinkin pitkää pinnaa ja kärsivällisyyttä, mutta taitto-ohjelmasta muodostui suorastaan lempilapseni, sen syvempää opiskelua aion jatkaa valmistuttuani.

Kuva 225: Lahtinen, 1948.

[143]

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS.

Opinnäytetyö valmistui.
Tässä tapauksessa ei hetken pikamatkana,
enemmänkin maratonina.
Aikamatka kannatti.

Kuva 227: Seppovaara, 2004.

KIITOS.

Annakaisa
Leena, Marko, Toivo
Pirjo, Lasse
Raino

lähteet

Kirjalliset lähteet

Aalto, A. 1995. Suomen Retkeilymajajärjestö – SRM ry 1986 -1995. Helsinki: Suomen Retkeilymajajärjestö.

Aura, S., Horelli, L. & Korpela, K. 1997. Ympäristöpsykologian perusteet. Porvoo: WSOY.

Brunila, M. 1985. Suomen Retkeilymajajärjestö 1935 – 1985. Helsinki: Suomen Retkeilymajajärjestö.

Haapalainen M. 2009. Maailman ääriin. Suomen Kuvalehti, TV-maailma –liite 14/2009, 2.

E1 Suomen Rakentamismääräyskokoelma. Rakennusten paloturvallisuus. Määräykset ja ohjeet 2002. Ympäristöministeriö, Asunto- ja rakennusosasto.

Helsingin Olympiastadionin suojelu rakennuslailla YM6/531/2006. (Museovirasto: 6/600/2006.)

--- , 1962. Helsingin ensimmäinen retkeilymaja avattiin. Helsingin Sanomat 03.02.1962. Leike: Stadion-säätiön arkisto.

Hirvisepä, R., Määttä, T., Patoharju, T. & Tiilikainen, P. 1953. Helsingin Olympiakisat 1952. Toinen korjattu ja lisätty painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Kivi.

Högström, H. 1993. Olympiastadion – Rakennushistoriallinen selvitys ja inventointi. Museovirasto.

Itkonen, M. 2007. Typografian käsikirja. Kolmas, laajennettu painos. Helsinki: RPS-yhtiöt.

InterRail 2008. Suomi: Oy UNIpress Ab.

Kalmari, H. & Kelola, K. 2009. Vastuullisen matkailijan käsikirja. Helsinki: Image Kustannus Oy.

Kanerva, J. 2009. Purkaa vai kunnostaa? Ilta-Sanomat, Plus –liite 07.03.2009.

Koho, T. 2000. Modernismi suomalaisessa arkkitehtuurissa 1900 – 1960. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Kostiainen, A., Ahtola, J., Koivunen, L., Korpela K. & Syrjämaa, T. 2004. Matkailijan ihmeellinen maailma – Matkailun historia vanhalta ajalta omaan aikaamme. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Laine, P. 2009. Stadion Hostelin kioskin prosessien uudistaminen. Helsinki: Metropolia ammattikorkeakoulu, Yrittäjyyden ja liiketoimintaosaamisen koulutusohjelma. Ylempi AMK-opinnäytetyö.

Louhikko, E. 1941. Loma-aika – piestä opastusta matkailusta ja retkeilystä lomankäytössä. Helsinki: Työväen Matkailuliitto ry.

Niskanen, A. 2002. Markkinoilta markettiin: Euroopan rakennusperintöpäivät. Teoksessa Ivars, M. (toim.) Osuuskauppa-liikkeen arkkitehtuuri ennen toista maailmansotaa. Helsinki: Suomen kotiseutuliitto, 58 - 63.

Nygrén, H. 1988. Suuri areena, Stadion-säätiö 1927 – 1987, Helsingin Olympiastadion 1938 – 1988. Helsinki: Stadion-säätiö.

Pietarila, P. 2004. Rakennusten värit ja koristetyylit. Vantaa: Tikkurila Paints Oy.

Pusa, A. 2010. Stadion vaatii kalliin remontin. Helsingin Sanomat, Urheilu 01.06.2010, B7.

Tyrylahti, K. 2008. Palvelun saatavuus osana hostellin laatua ja markkinointia – vaivattomuutta asiakkaalle ja henkilökunnalle. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Matkailun koulutusohjelma. AMK-opinnäytetyö.

Raatikainen, V., Lipponen, S., Suvanto, P. & Vihavainen, R. 1994. Meidän kaikkien Stadion. Porvoo: WSOY.

Elektroniset lähteet

Huttunen, J. 2011. Varusmiesten keskipaino. Duodecim Terveyskirjasto. [viitattu 20.10.2011] Saatavissa: <http://igs.kirjastot.fi/fi-FI/iGS/kysymykset/kysymys.aspx?ID=f4e0c192-2695-4a29-a89b-054d9e954b10>

Rakennusperintö.fi. 2006. Olympiastadion suojeltiin. Museovirasto. [viitattu 15.06.2010] Saatavissa: http://www.rakennusperintö.fi/news/Uutiset_2006/fi_FI/Olympiastadion/

SRM ry. 2010. Hostellit Suomessa - Hostellit ulkomaila - Hostelling International. [viitattu 14.06.2010] Saatavissa: <http://www.hostellit.fi>

Haastattelut

Aalto, A. Pääsihteeri. 2010. 2011.SRM ry. Haastattelut 13.08.2010, 28.10.2011.

Himmanen, K. 2011. Tuotantopäällikkö. Tampereen Vesileikkaus Oy. Haastattelu 19.10.2011.

Hurme, P. 2010. Markkinointipäällikkö. Stadion-säätiö. Haastattelu 28.09.2010.

Kemppainen, M. 2011. Maj evp, myyntipäällikkö. Suomen Puolustusvoimat, Hallinto-osasto, MAAVMATLE. Haastattelu 04.03.2011.

Koivuranta, J. 2011. Palotarkastaja. Helsingin kaupungin Pelastuslaitos. Haastattelu 30.03.2011.

Laine, P. 2010. 2011. Taloussihteeri. SRM ry. Haastattelut 13.08.2010, 14.02.2011, 10.10.2011.

Lehtinen, P. 2011. Rakennushistoriallisen osaston arkkitehti, restaurointiyksikkö. Museovirasto. Haastattelu 22.03.2011.

Lumme, N. 2010. 2011. Hostelin johtaja. Stadion Hostel. Haastattelut 15.06.2010, 14.02.2011, 10.05.2011.

Niinimäki, A. 2011. Myyntiedustaja. Upofloor. Haastattelu 06.05.2011.

Pirnes, O. 2011. Toimitusjohtaja. Peltiveikot Oy. Haastattelu 28.09.2011.

Vosáhlo, J. 2010. Hostelin johtaja. Downtown Hostel Praha, Tšekki. Haastattelu 10.12.2010.

Suulliset lähteet

Härmälä, J. Myynti- ja markkinointijohtaja. Scandic Hotels Oy. Luento Habitare 2011 -messuilla 15.09.2011.

Stadion Hostelin matkailijat. Yleistä keskustelua yhteistiloissa ja dormitorioissa. Yöpyminen Stadion Hostelissa 06.-07.05.2011.

Stadion Hostelin matkailijat, työntekijät ja alihankkijat. Päivävierailuja Hostelissa 2010 – 2011.

Muut lähteet

RT 94-10554. 1994. Hotellit ja motellit. Rakennustietosäätiö.

Suomen Retkeilymajajärjestö ry:n vihkonen. 1945. Kymmenen vuotta retkeilymajatoimintaa - 1935–1945. Säilytys: SRM ry:n varasto, Katajanokka, Helsinki.

Kirjallisuutta

Aav, M; Viljanen, E. (toim.) 2005. Paavo Tynell ja Taito Oy. Julkaistu näyttelyn Paavo Tynell ja Taito Oy yhteydessä Design-museossa 04.02.-28.03.2005. Helsinki: Designmuseo.

Arnkil, H. 2008.Värit havaintojen maailmassa. Taideteollisen korkeakoulun julkaisuja B 85. Helsinki: Taideteollinen Korkeakoulu.

Nikula, R. (toim.) Sankaruus ja arki - Suomen 1950 -luvun miljö. 1994. Helsinki: Suomen rakennustaiteen Museo.

Sarjakoski, H. 2003. Rationalismi ja runollisuus – Aulis Blomstedt ja suhteiden taide. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Seppovaara, J. 2004. Muistojen markkinoilla –sinivalkoisen arjen klassikot. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Otava.

taulukot

taulukko 1: Raatikainen, V., Lipponen, S., Suvanto, P. & Vihavainen, R. 1994. Meidän kaikkien Stadion. Porvoo: WSOY.

taulukko 2: Lumme, N. 2011.

taulukko 3: Lehto, S. 2011.

taulukko 4: Lehto, S. 2011.

taulukko 5: <http://www.hihostels.com/dba/hostels-Helsinki---Stadion-Hostel-019004.en.htm>

taulukko 6: Lehto, S. 2011.

taulukko 7: Lehto, S. 2011.

Kuvalähteet

kansikuva: Lahtinen, L. 1948. Suomen Suurkisat. Helsinki: Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitto r.y. Sivu 155.

kuva 1: http://commons.wikimedia.org/wiki/file:Olympic_Rings_-_1.svg

kuva 2: Urheilumuseo

kuvat 3-5: Lehto, S. 2010.

kuva 6: Urheilumuseo

kuva 7: Urheilumuseo

kuva 8-9: Lehto, S. 2010.

kuva 10: Urheilumuseo

kuva 11: Kaupunkimittausosasto, Helsinki 009 / 2007-09

kuva 12: Nygrén, H. Suuri Areena. 1988. Helsinki: Stadion-säätiö. Sivu 130.

kuva 13: Stadion-säätiö

kuva 14: Urheilumuseo

kuvat 15-21: Lehto, S. 2010.

kuva 22: SRM ry. 1938. Suomen retkeilymajat -vuosioapas. Sivu 77.

kuva 23: Urheilumuseo

kuva 24: <http://www.vastavalo.fi/helsinki-olympia-helsingin-olympialaisten-vyo-202218.html>

kuvat 25-34: Urheilumuseo

kuva 35: Rakennustaiteen museo

kuvat 36-38: Urheilumuseo

kuva 39: Lehto, S. 2010.

kuvat 40-41: Mäkiö, E. Museovirasto

kuva 42: Lehto, S. 2010.

kuvat 43-45: Urheilumuseo

kuva 46: SRM ry. 1956. Suomen retkeilymajat -vuosioapas. Sivu 65.

kuvat 47-48: Rakennusvalvontavirasto, Helsinki.

kuvat 49-50: SRM ry

kuva 51: International Youth Hostel Federation

kuva 52: SRM ry

kuva 53: SRM ry. 1944. Suomen retkeilymajat -vuosioapas. Sivu 39.

kuva 54: International Youth Hostel Federation. 1972.

kuvat 55-56: Lehto, S. 2011.

kuva 57: http://www.beddingstyle.com/products/Laura_Ashley_White_Sheet_Set.asp

kuvat 58-63: Lehto, S. 2010.

kuva 64: SRM ry

kuvat 65-68: Lehto, S. 2011.

kuva 69: Lehto, S. 2009.

kuva 70: Lehto, S. 2010.

kuva 71: Lehto, S. 2011.

kuvat 72-88: Lehto, S. 2010.

kuva 89: Piirainen, M. 1987.

kuva 90: Woods, P. & Sarwo Rini, K. 1992. Indonesian phrasebook. Australia: Lonely Planet Publications. Kansikuva.

kuva 91: <http://www.sub.fi/info/verkkovieras.shtml/884845/>

kuvat 92-93: Lehto, S. 2010.

kuva 94: <http://www.vastavalo.fi/merimaisema-meri-sininen-siintaa-142698.html>

kuva 95: <http://3-b-s.eu/girls%20football%20development.html>

kuva 96: http://www.olympus.fi/consumer/dslr_20400.htm

kuva 97: <http://fredmalaysia.files.wordpress.com/2011/02/imgp2069.jpg>

kuva 98: <http://thecandidreviewer.blogspot.com/2010/09/back-to-school-crush-kit-giveaway-from.html>

kuvat 99-102: Lehto, S. 2011.

kuva 103: Rakennusvalvontavirasto, Helsinki.

kuva 104-108: Lehto, S. 2010.

kuva 109: Heikkinen, M. 2009. Suomalainen tapettikirja. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran toimituksia 1222, Tieto. Museoviraston rakennushistorian osaston julkaisuja 32. Sivu 260. Kuvaaja Haverinen, M.

kuva 110: Pietarila, P. 2004. Rakennusten värit ja koristetyylit. Vantaa: Tikkurila Paints Oy. Sivu 107.

kuva 111: <http://www.freakingnews.com/Paint-Brush-Pictures--2482.asp>

kuvat 112-128: Lehto, S. 2010.

kuva 129: Urheilumuseo

kuva 130-131: SRM ry

kuva 132: http://commons.wikimedia.org/wiki/file:Olympic_Rings_-_1.svg

kuvat 133: <http://blogs.trb.com/features/consumer/shopping/blog/paint.jpg>

Kuva 134: Lipman, A. 1989. Divinely Elegant - The world of Ernst Dryden. London: Pavilion Books Limited. Sivut 69. Illustration copyright: The Ernst Dryden Collection.

kuva 135: <http://martinklasch.blogspot.com/search/label/20s>

kuva 136: V&A Publishing. 2009. V&A Pattern - The Fifties. Pattern 35.

kuva 137: Pietarila, P. 2004. Rakennusten värit ja koristetyylit. Vantaa: Tikkurila Paints Oy. Sivut 107

kuva 138: <http://cartinafinland.fi/fi/picture/61185/Portaikko3.html>

kuva 139: http://lunia.kuvat.fi/kuvat/CITY/Paimios+hospital/sairaalaetuoik_original_pieni.jpg

kuva 140: Stadertskjöld, E. 2008. Arkkitehtuurimme vuosikymmenet 1930-1950. Helsinki: Rakennus-tieto Oy. Sivut 51.

kuva 141: Lehto, S. 2010.

kuva 142: Urheilumuseo

kuva 143: Toim. Aav, M. & Savolainen, J. 2010. Modernismi - Kirjoituksia suomalaisesta modernismista. Helsinki: Designmuseo. Sivut 51.

kuva 144: Mandl, R. 2010. Eingänge - Zeitgemäß, funktional, formvollendet. München: Deutsche Verlags-Anstalt. Sivut 92.

kuva 145: www.designbyfrandsen.dk

kuva 146: <http://www.mikkolaakkonen.com/works.html#kola>

kuva 147: <http://www.flickr.com/photos/everydaylifemodern/458210366/>

kuva 148-149: <http://www.designboom.com/weblog/cat/8/view/8759/masaaki-hiomura-hiomura-design-office.html>

kuva 150-151: <http://www.randomwire.com/9-hours-designer-capsule-hotel>

kuva 152: <http://www.emmas.blogg.se/hotelBerge>

kuva 153: <http://www.hostelbookers.com/hostels/china/shanghai/7514/>

kuva 154: <http://www.hostels.com/hostels/paris/st-christophers-paris/19865>

kuva 155: <http://ifitshipitshere.blogspot.com/2010/10/isuite-modern-all-suite-hotel-spa-in.html>

kuva 156: <http://portugalconfidential.com/2011/01/the-vine-madeira-divine-boutique-hotel/>

kuva 157: <http://vienna.unlike.net/locations/200572-Roomz-Budget-Design-Hotel>

kuva 158: <http://plastolux.com/the-ace-hotel-modern-industrial-design.htm>

kuva 159: <http://www.randomwire.com/9-hours-designer-capsule-hotel>

kuva 160: <http://www.designboom.com/weblog/cat/8/view/8759/masaaki-hiomura-hiomura-design-office.html>

kuva 161: <http://www.dezeen.com/2008/08/26/signterior-by-a-asterisk/>

kuva 162: Lehto, S. 2010.

kuva 163-164: SRM ry

kuvat 165-175: Lehto, S. 2011.

kuva 176: Urheilumuseo

kuva 177-180: Lehto, S. 2011.

kuva 181: SRM ry. 1938. Suomen retkeilymajat -vuosioapas. Sivut 47.

kuva 182: www.ikea.com/fi/fi/catalog/products/80179796

kuva 183-184: Lehto, S. 2011.

kuva 185: Urheilumuseo

kuvat 186-187: Lehto, S. 2011.

kuva 188: Paavo Tynell -arkisto, Tuusula.

kuva 189: www.arleenasanomat.blogspot.com/01_7_2010_083hotellivaakukan1952

kuva 190-191: Paavo Tynell -arkisto, Tuusula.

kuva192: www.lundia.fi/cms/?open=441

kuva 193-194: www.valaisingronlund.fi (PDF / esite)

kuva 195: www.boknas.fi/fi/tuotteet/dutch-originals.html

kuva 196: <http://www.mikkolaakkonen.com/works.html#kola>

kuva 197: www.inno.fi/fleadmin/flash/index

kuva 198: www.inno.fi/13067_slim_soft3

kuva 199: Lehto, S. 2011.

kuva 200: http://www.roseborg.fi/product_info.php?cPath=22&products_id=68

kuva 201: http://sahkotuote.fi/kauppa/index.php?main_page=product_info&cPath=100050_99925&products_id=2502031

kuvat 202-205: Lehto, S. 2011.

kuva 206: Sarjakoski, H. 2003. Rationalismi ja runollisuus – Aulis Blomstedt ja suhteiden taide. Helsinki: Rakennustieto Oy. Sivut 134.

kuva 207: Lehto, S. 2011.

kuva 208: http://mp-opastin.fi/mp/esitteet/fisso_info.pdf

kuva 209: Hirvisoppi, R., Määttä, T., Patoharju, T. & Tiilikainen, P. 1953. Helsingin Olympiakisat 1952. Toinen korjattu ja lisätty painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Kivi. Sivut 33.

kuva 210: <http://www.whatfontis.com/Futura-Black-BT.font>
kuva 211: <http://the3sistersblog.blogspot.com/2009/11/font-spread.html>
kuva 212: Urheilumuseo
kuvat 213-215: Lehto, S. 2011.
kuva 216: www.witre.fi (kuvayhdistelmä)
kuvat 218-224: Lehto, S. 2011.
kuva 225: Lahtinen, L. 1948. Suomen Suurkisat. Helsinki: Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitto r.y. Sivu 64.
kuva 226: Hirvisettä, R., Määttä, T., Patoharju, T. & Tiilikainen, P. 1953. Helsingin Olympiakisat 1952. Toinen korjattu ja lisätty painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Kivi. Sivu 228.
kuva 227: Seppovaara, J. 2004. Muistojen markkinoilla – sinivalkoisen arjen klassikot. Helsinki: Kustannus-osakeyhtiö Otava. Sivu 131.
kuva 228: Lehto, S. 2010.
kuva 229: Urheilumuseo
kuva 230: Nikula, R. (toim.) Sankaruus ja arki - Suomen 1950 -luvun miljö. 1994. Helsinki: Suomen rakennustaiteen Museo. Sivu 188. Alkuperäinen kuva elokuvasta Valkoinen Peura, ohjaus Erik Blomberg. 1952.
kuva 231: Urheilumuseo
kuva 232: Hirvisettä, R., Määttä, T., Patoharju, T. & Tiilikainen, P. 1953. Helsingin Olympiakisat 1952. Toinen korjattu ja lisätty painos. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Kivi. Sivu 233.
kuva 233: Lahtinen, L. 1948. Suomen Suurkisat. Helsinki: Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitto r.y. Sivu 162.

Liitteet

Lehto, S. 2011. CITIUS, ALTIUS, FORTIUS. Stadion Hostel / piirustusluettelo 01.11.2011. s. 153
Lehto, S. 2011. CITIUS, ALTIUS, FORTIUS. Stadion Hostel / visualisointiluettelo 01.11.2011. s. 153

"CITIUS, ALTIUS, FORTIUS" / STADION HOSTEL / PIIRUSTUSLUETTELO 01.11.2011.

piirustusnumero	sisältö	mittakaava
SI 01	aula / purkupiirustus	1:100
SI 02	aula / uusien seinien mitoitus	1:100
SI 03	aula / lattiakaavio	1:100
SI 04	aula / pohjapiirustus	1:50
SI 05	kalustepiirustus / tietokoneseinäke / sis. detalji	1:20
SI 06	dormitorio / lattiakaavio	1:100
SI 07	dormitorio / pohjapiirustus	1:50
SI 08	dormitorio / kattokaavio	1:50
SI 09	dormitorio / leikkaukset A-A, B-B, C-C, D-D	1:50
SI 10	dormitorio / maalauskaaviot	1:50
SI 11	kalustepiirustus / kerrossänky	1:20
SI 12	kalustepiirustus / matkatavaraseinäke	1:20
SI 13	kalustepiirustus / pöytä	1:20
SI 14	kalustepiirustus / penkki	1:20
SI 230 / KA 19	dormitorio 19 / kalusteluettelo	1:100

"CITIUS, ALTIUS, FORTIUS" / STADION HOSTEL / VISUALISOINNIT 01.11.2011.

mallinnuksen numero	sisältö	tila
VI 01	näkymä toimistotilojen ovelta aulaan	halli 218
VI 02	tietokoneseinäke	halli 218
VI 03	näkymä vastaanottotiskiltä toimistotiloihin	halli 218
VI 04	näkymä aulan istuinryhmältä vastaanottoon	halli 218
VI 05	näkymä toimistotilojen neuvotteluhuoneeseen	neuvottelu 219
VI 06	näkymä sosiaalitalasta toimiston kahteen työpisteeseen	toimisto 220
VI 07	penkki	yleiskaluste
VI 08	näkymä säilytyslokerikoilta dormitorioon	huone 230
VI 09	näkymä naulakoilta matkatavaraseinäkelle	huone 230
VI 10	näkymä istuinryhmältä ovelle	huone 230
VI 11	näkymä kerrossängystä istuinryhmälle	huone 230
VI 12	näkymä keltaiseen dormitorioon	huone 230
VI 13	näkymä mustaan dormitorioon	huone 230
VI 14	näkymä vihreään dormitorioon	huone 230
VI 15	näkymä punaiseen dormitorioon	huone 230

”PALELTUNEET VARPAAT

Jos varpaat ovat paleltuneet, on käytettävä iktyoli-voidekäärettä ja pehmeitä tossuja sekä pysyttävä aluksi sisällä.”

”KYL MÄT JALAT

johtuvat tavallisesti huonosta verenkierrosta. Sen vilkastuttamiseksi on syytä hierottaa jalkoja ja ottaa iltaisin 15 minuutin lämmin jalkakylpy.

2. Toinen keino on pitää jalkoja 1/2 min. kylmässä vedessä ja hangata ne sen jälkeen kuiviksi karkealla pyyhkeellä.

3. Käyttäkää turkispohjallisia.”

Maija Suovan toimittama Joka naisen niksikirja. 1955. Porvoo: Werner Söderström Osakeyhtiö. Luku: IV Terveys ja kauneus / Kädet - jalat. Sivu 491.

”KENGÄNHIEROMA

jalassa voi tulla joskus kipeäksi. Sellaisessa tapauksessa on hyväksi koettu kansanomainen neuvo, että sekoitetaan veitsenkärjellinen alunaa munanvalkuaiseen ja voidellaan sillä kipeää kohtaa. Sillä tavoin voi jalka parantua hyvinkin pian, vaikka tulehtuma olisi jo melko pahakin. Myös hiertyneen päälle asetettu raa’asta kananmunasta irroitettu kalvo parantaa nopeasti.”

”LIIKAVARPAAT

Liikavarpaan pakotus lakkaa, kun kipeälle varpaalle tiputtaa muutamman pisaran oxygenolia, vademecumia tms. sukan päälle.”

Maija Suovan toimittama Joka naisen niksikirja. 1955. Porvoo: Werner Söderström Osakeyhtiö. Luku: IV Terveys ja kauneus / Kädet - jalat. Sivu 492.

Kuv. 232. Hirvisepä, Mänttö, Parohju & Trillinen, 1933.

1 9 3 8

1 9 5 2

1 9 6 2

2 0 0 7

2 0 1 1

